

Δασοπολίτης

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ Γ' ΔΑΣΟΥΠΟΛΗΣ • ΜΑΡΤΙΟΣ 2015 • ΤΕΥΧΟΣ 16 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Όνειρο ή εφιάλτης το νέο βιβλίο που ανοίγεις;

Και να που το όνειρο κάθε Δασοπολίτη που νοιάζεται για την ασφάλεια του κεφαλιού του, έγινε πραγματικότητα. Μέσα σε μόλις ένα χρόνο, βρέθηκε από το ετοιμόρροπο σχολείο, στο σχολείο πρότυπο. Από το παρελθόν, γεμάτο αναμνήσεις βρέθηκε στο ολοκαίνουργιο παρόν, έτοιμο να το γεμίσει με νέες. Ανάμεικτα τα συναισθήματα περνώντας το μοντέρνο κατώφλι του καινούργιου κτηρίου, ανάμεικτες και οι απόψεις περί του καινούργιου «βιβλίου» κάθε Δασοπολίτη, που παρουσιάζεται από όνειρο μέχρι και εφιάλτης.

Εν μέσω οικονομικής κρίσης, αποτελεί θαύμα μόνο και μόνο το γεγονός ότι σε λιγότερο από ένα χρόνο κατάφερε να ξεφυτρώσει ένα ολοκαίνουργιο κτήριο στη θέση του παλιού. Το σχολικό κτήριο όπως είναι λογικό δεν υπάρχει απλώς για να βρίσκεται πάνω απ' τα κεφάλια μας – και να μην τα απειλεί. Είναι ένας χώρος όπου μαθητές και καθηγητές περνούν μεγάλο μέρος της ζωής τους, κτίζοντας γνώσεις αλλά και καταρρίπτοντας κατεστημένα, χρησιμοποιώντας όχι μόνο την παραδοσιακή διδασκαλία αλλά και το πολύτιμο κλειδί της τεχνολογίας, που ξεκλειδώνει αμέτρητα μονοπάτια γνώσης και δημιουργίας. Είναι γεγονός, ότι το νέο κτήριο προσαρμόστηκε στην τεχνολογική πραγματικότητα της εποχής μας, με εγκαταστάσεις κατάλληλες να στηρίξουν τις νέες απαιτήσεις της τεχνολογίας, έστω κι αν δεν υπάρχουν ακόμη τα κατάλληλα κονδύλια για την πλήρη αξιοποίησή τους. Ακόμη, όπως κάθε χώρος που σέβεται τους χρήστες του, έτσι και το νέο σχολικό κτήριο έχει τις κατάλληλες προδιαγραφές για να δέχεται άτομα με αναπηρίες, αποτελώντας παράλληλα ένα οργανωμένο κτίσμα όπου δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί πλέον η δικαιολογία «χάθηκα», αφού όλες οι αίθουσες είναι ομαδοποιημένες, ακολουθώντας μια λογική πορεία.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι κατάφερε να ξεφύγει από το ασπρόμαυρο παρελθόν που θύμιζε παλιά φωτογραφία και στέκει γερό στο πολυπολιτισμικό παρόν με μια πολύχρωμη άποψη της καθημερινότητας, η οποία έρχεται αντιμέτωπη με τις εντελώς κάθετες απόψεις για το νέο κτίσμα.

Ο ιδιαίτερος σχεδιασμός του έχει ως συνεπακόλουθο τις μακρινές αποστάσεις μεταξύ των αιθουσών, με μεγάλο μέρος αναξιοποίητου χώρου ο οποίος θα μπορούσε να αξιοποιηθεί πολύ πιο πρακτικά. Τρανταχτά παραδείγματα αποτελούν όχι μόνο η καφετέρια και το αμφιθέατρο που δεν μπορούν να φιλοξενήσουν όλους τους μαθητές, αλλά και ο καθηγητικός σύλλογος που δεν είναι αρκετός για όλους τους καθηγητές. Οι λανθασμένες αυτές προδιαγραφές επιφέρουν προβλήματα και αναστάτωση, αφού μαθητές και καθηγητές κατάντησαν να παίζουν «μουσικές καρέκλες» για το ποιος θα προλάβει να κάτσει πρώτος και οι εκδηλώσεις αποτελούν καθημερινό πονοκέφαλο για το πού θα γίνουν και πώς. Επιπρόσθετα, η πλήρης ανοργανωσιά οδήγησε σε ποικίλα προβλήματα, από την ανυπαρξία παγκακίων μέχρι το απαράδεκτο χάσιμο πολύτιμων περιόδων με σκοπό τη μεταμόρφωση των μαθητών σε μεταφορείς, έτσι ώστε να έχουμε τα απαραίτητα μέσα για την εκτέλεση του μαθήματος.

Γυρίζοντας μόλις μερικούς μήνες πίσω, θα αντικρίζαμε την εικόνα κάποιου εντελώς διαφορετικού μα πάνω απ' όλα σκουριασμένου και ταλαιπωρημένου βιβλίου, όπου έγραψαν τη δική τους ιστορία γνωστοί αλλά και άγνωστοι απόφοιτοί του. Ο λόγος στο παλιό κτήριο που κτίστηκε για να καλύψει την ανάγκη για μόρφωση, αμέσως μετά την εισβολή του 1974. Το κτίσμα στέγασε γενιές μαθητών, οι οποίοι φρόντιζαν να προσφέρουν από κάτι στη Δασοπολίτη, κάτι που να τους κάνει Δασοπολίτες αλλά πάνω απ' όλα ανθρώπους. Επιστήμονες, γιατροί, τραγουδιστές, ηθοποιοί, αρχιτέκτονες, δημοσιογράφοι και καθηγητές, όλοι περνώντας κάτω απ' το ίδιο σχολικό κατώφλι για τελευταία φορά πήραν το δρόμο τους.

Κανείς τους δεν παραπονέθηκε ποτέ για τις εγκαταστάσεις, το σχολείο ήταν τέλειο μέσα στις ατέλειές του. Κι ας είχε κριθεί ακατάλληλο εδώ και πολλά χρόνια. Οι μαθητές το έκριναν κατάλληλο για να χωρέσουν όλες τους τις νέες γνώσεις μα πάνω απ' όλα την κάθε τους ανάμνηση. Συνέχιζαν να ζουν, να χαίρονται και να γελούν με κάθε τοίχο που ράγιζε ή με το ταβάνι που έβρισκε τα θρανία τους. Οι ατέλειες και οι ελλείψεις αμέ-

τρητες μα σπάνια άκουγες παράπονα. Και με την ανακοίνωση της ανέγερσης ενός νέου χώρου, ασφαλισμένου και πρακτικού, έτοιμου να γεμίσει με νέες αναμνήσεις, τα συναισθήματα ήταν ανάμεικτα. Δύσκολος ο αποχωρισμός από το ετοιμόρροπο μα γεμάτο αναμνήσεις κτήριο, δύσκολα κρύβεται όμως και ο ενθουσιασμός για το καινούργιο, που ανταποκρίνεται στα νέα δεδομένα του παρόντος, τα οποία ανατρέπονται συνεχώς.

Είναι φυσικό ανοίγοντας τις σελίδες οποιουδήποτε καινούργιου βιβλίου και κλείνοντας μια για πάντα το οπισθόφυλλο του παλιού, να αντικρίσεις ποικίλες αποχρώσεις θετικών και αρνητικών. Δεν μπορείς όμως να τις βλέπεις μοναχά άσπρες ή μαύρες γιατί τότε έχεις χάσει το παιχνίδι της ζωής. Γιατί η ζωή ποτέ δεν είναι ούτε μαύρη ούτε άσπρη. Και να είσαι βέβαιος ότι το βιβλίο αυτό, σε περιμένει να το γεμίσεις πολύχρωμες εικόνες και αναμνήσεις, προσπερνώντας οτιδήποτε μπαίνει στο δρόμο σου ως εμπόδιο, όπως έκανες με τόση αγάπη στο παλιό σου βιβλίο. Γιατί στο βιβλίο αυτό δεν δίνει αξία το περιτύλιγμά του, αλλά οι συγγραφείς του.

Μαρία Χατζηχαράλμους Γ6

ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Η ανατολή είναι η καθοριστική στιγμή της μέρας. Το εναρκτήριο λάκτισμα που φέρνει την αλλαγή. Σαν το νέο μας σχολείο. Δεν το πρόλαβα, μα έφερε την αλλαγή στη μικρή κοινότητα που αγάπησα και με ενέπνευσε να γράφω άρθρα που πληροφόρησαν, προκάλεσαν, διασκέδασαν. Η ανατολή είναι επίσης η αρχή, κάθε νέα αρχή.

Με το νέο σχολείο έγινε κάτι παρόμοιο. Νέες ιδέες, νέες ευκαιρίες. Αυτό είναι που με συναρπάζει, ενώ γράφω κουρασμένος μετά από μια μέρα αποστράγγισης φαιάς ουσίας στον στρατό. Πως πάντα μια νέα αρχή περιμένει τον καθένα μας. Μια νέα περιπέτεια, μια νέα ευκαιρία για έκφραση,

για ζωή, για να γράψει ο καθένας μας με την πένα του και το πληκτρολόγιό του, την δική του άποψη, να δώσει το παρόν στην αρένα του κόσμου και να γίνει «ντελάλης» του καθετί που θεωρεί σημαντικό. Αυτό είναι ο «Δασουπολίτης». Και είμαι σίγουρος πως το μέλλον του είναι λαμπρό. Λαμπρό σαν την ανατολή που μας δίνει φως κάθε μέρα.

Άντε, και καλό ταξίδι στις σελίδες του...

*Ο παλιός αρχισυντάκτης σας,
Χρίστος Νικολάου
(Πάλαι τότε, Α6, Β6, Γ5)*

Ακόμα διστάζεις; Τόλμα.

Γυρνώντας το πρωτοσέλιδο και διαβάζοντας τούτο εδώ το κομματάκι, είναι μια αρχή. Ναι, σε σένα μιλώ που ανοίγεις αυτή την εφημερίδα είτε από ενδιαφέρον, είτε από βαρεμάρα, είτε από απλή περιέργεια. Αισιοδοξώ ότι αυτή σου η πράξη είναι μια αρχή, μια αρχή αν όχι ανάγνωσης αλλά έστω ενός ξεφυλλίσματος αυτού που έχεις στα χέρια σου. Και δεν το αποκαλώ μια εφημερίδα. Προτιμώ να αναφέρομαι σά'τα ως πηγή έμπνευσης, έναν τρόπο έκφρασης, μιας φωνής η οποία από βουβή γίνεται δυνατή, μπορεί να κριθεί, να απορριφθεί, να ανατρέψει, να προκαλέσει, να επηρεάσει. Γι' αυτό το αποκαλώ γλώσσα, το αποκαλώ φωνή. Αυτή η φωνή, που θα βγει από τα χείλη ενός νέου ανθρώπου, έχει τη δύναμη να κάνει πολλά γι' αυτό ποτέ μην την αγνοήσεις και μη φοβηθείς να τη βγάλεις από μέσα σου. Άσε την ψυχή σου να μιλήσει ελεύθερα για σένα. Και θα δεις ότι μέσα από τις απλές αυτές λέξεις κάτι ζωντανό εμφανίζεται. Κάτι που θα σε κάνει να χαμογελάσεις με το χαμόγελο της ελπίδας. Γι' αυτό και θέλω να παραμένω αισιόδοξη, ευελπιστώντας ότι δεν θα μείνεις μόνο στην απλή ανάγνωση αυτών των γραμμών αλλά θα τολμήσεις να έρθεις αν-

τιμέτωπος μ' αυτή τη φωνή που σε προκαλεί φωνάζοντας βουβά. Κάθε κίνηση που κάνουμε είναι μία πρόκληση, ακόμη και το να κοιτάξεις αυτές εδώ τις σελίδες. Σελίδες γεμάτες με γράμματα, ήχους και φωνές. Και ποιος ξέρει; Ίσως αυτή η φωνή να σε εκνευρίσει, να σε κοιμίσει ή να σε προβληματίσει. Το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν θα περάσει απαρατήρητη. Εξάλλου χωρίς κύμα δεν υπάρχει θάλασσα. Τολμάς;

Οι αρχισυντάκτριες
Μαρία Χατζηχαράλαμπος Γ6
Δανάη Χατζηδημητρίου Γ4

ΔΑΣΟΥΠΟΛΙΤΗΣ

Ιδιοκτήτης - Υπεύθυνος κατά Νόμο
Ανδρέας Γεωργίου- Διευθυντής

Συντακτική Επιτροπή 2014-2015

Αρχισυντάκτης

Μαρία Χατζηχαράλαμπος Γ'6
Δανάη Χατζηδημητρίου Γ'4

Συντάκτες

Ηρακλής Πάππας Γ'4
Παναγιώτης Πασπαλίδης Γ'4
Θεόδωρος Κωνσταντινίδης Γ'4
Κυπριανός Χρυσάφνης Γ'6
Μάριος Τρύφωνος Γ'1
Γεωργία Παππά Γ'2
Γεωργία Ματσειντίδου Β'7
Μαρίαν Κυπριανού Β'2
Χάρης Κυπριανού Β'6
Μαρία Ταραμουντά Β'2
Έλενα Λιατήρη Β'7
Μικαέλλα Αλεξάνδρου Β'4
Έρρικα Αλεξάνδρου Β'4
Μικαέλα Σάββα Α'1
Ντόρις Θεοδούλου Α'7
Ηρώ Νέστορος Α'1

Υπεύθυνη Εκδόσεων

Ιωάννα Στυλιανού

Επιμέλεια ύλης - Διόρθωση Κειμένων

Σταύρη Σταύρου (Φιλολογος)

Καλλιτεχνική Επιμέλεια

Μαρίνα Καφούρη (καθηγ. Τέχνης)
Βασίλης Βασιλειάδης (καθηγ. Τέχνης)

Υδατογραφία Λογοτύπου

Μαρία Ταραμουντά Β2

ISSN 1986-0366

NOUS SOMMES TOUS CHARLIE!

Αντί να (ξανα)μελετήσω τις μαθηματικοφυσικοχημείες μου, προτίμησα να κάτσω εδώ, μπροστά από τον Η/Υ μου, ο οποίος αποδείχθηκε ισχυρότερο όπλο από οτιδήποτε άλλο έχω στα χέρια μου. Ο λόγος της επιλογής μου είναι αυτή ακριβώς η δύναμη. Αυτή που με έκανε να ανατριχιάσω, να προβληματιστώ και κυρίως να απογοητευτώ. Ναι, απογοήτευση που ζω σε μια τέτοια κοινωνία που θέλει να λέγεται προοδευτική του 21ου αιώνα.

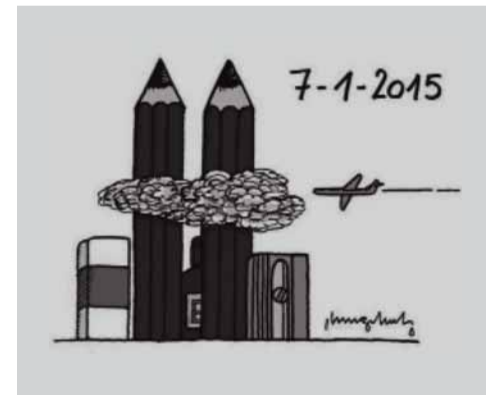
Θα ήταν ντροπή για οποιαδήποτε εφημερίδα (έστω και σχολική) η οποία σέβεται τον εαυτό της να αφήσει απαρατήρητο ένα τέτοιο γεγονός. Ο λόγος για το θλιβερό συμβάν της 7ης Ιανουαρίου 2015 στο Παρίσι, όπου μασκοφόροι άντρες επικαλούμενοι προσβολή προς το Ισλάμ επιτέθηκαν στην εβδομαδιαία σατιρική εφημερίδα Charlie Hebdo με αυ-

τόματα σκοτώνοντας δώδεκα ανθρώπους, σκιτσογράφους, μέλη της εφημερίδας και δύο αστυνομικούς. Ναι, η εφημερίδα έθιγε αδιάκριτα μουσουλμάνους και όχι μόνο. Οποιοδήποτε συμβάν, σε οποιοδήποτε τομέα δεν έμενε απαρατήρητο και σχολιαζόταν με τον πιο άμεσο τρόπο: τη γελοιογραφία. Δεν είναι καθόλου τυχαία η έκφραση «μια εικόνα χίλιες λέξεις». Γιατί μια απλή εικόνα, μπορεί να κρύβει τόσα πολλά πολύπλευρα και πολυδιάστατα σχόλια, που να κάνει τους φοβερούς μασκοφόρους με τα ισχυρότερα όπλα να φοβούνται και να κρυφτούν πίσω απ' αυτά για να φέρουν πίσω τη δική τους «δικαιοσύνη» και ισχύ. Γιατί «η γλώσσα κόκκαλα δεν έχει και κόκκαλα τσακίζει», τόσο δυνατό που οι εξτρεμιστές επέλεξαν τα αντίστοιχα πραγματικά όπλα για να απαντήσουν. Το μόνο αισιόδοξο είναι ότι δεν πέτυχαν τον στόχο τους και η αντίδραση αντί να περιοριστεί, να εξαπλωθεί και να ενισχυθεί.

Αρεσκόμαστε να πιστεύουμε πως κάθε μέρα ξυπνάμε σ' έναν καλύτερο κόσμο ο οποίος βελτιώνεται. Κι όμως, γυρίζοντας γύρω μας δεν μπορούμε παρά να διακρίνουμε με απογοήτευση ότι καθώς κάνουμε ένα βήμα μπροστά και είμαστε απασχολημένοι στην επικρότησή του, βρισκόμαστε δέκα πίσω. Και πιο τρανό παράδειγμα ήταν τα αιματηρά αυτά γεγονότα. Μεγαλώνουμε θεωρώντας την ελευθερία ως μια αξία σημαντική μα δεδομένη. Απ' ότι φαίνεται, δυστυχώς, κάθε άλλο παρά δεδομένο αποτελεί η ελευθερία. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στη φανερά ελευθερία του τύπου,

του λόγου και της έκφρασης που θίχτηκε άμεσα αλλά και στην ελευθερία της σκέψης, της αμφισβήτησης και της πίστης. Ο κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να σκέφτεται και να εκφράζεται ελεύθερα χωρίς να απειλείται η σωματική του ακεραιότητα, όπως ελεύθερος είναι ο καθένας στον οποίο ασκείται κριτική. Τα δικαιώματά του όμως, σταματούν εκεί που αρχίζουν του άλλου. Και κάθε άλλο παρά δικαίωμα αποτελεί η σάτιρα: η πιο άμεση, ευκατανόητη και καυστική τροφή για σκέψη. Γιατί αν δεν σκεφτόμαστε, αν δεν είμαστε ενήμεροι και ανοικτοί σε όλες τις απόψεις, θα συνεχίσουμε να ξυπνάμε σ' έναν κόσμο σκοτεινό, πλασματικό, στάσιμο και μονοδιάστατο. Μαριονέτες ενός καλά στημένου παιχνιδιού. Και το χειρότερο; Με την ιδέα ότι είμαστε ελεύθεροι και ανεξάρτητοι.

Παρ' όλα αυτά, θα ήταν ψέμα να πούμε πως ξυπνήσαμε ποτέ σε έναν κόσμο πραγματικά ελεύθεροι να σκεφτούμε, να δράσουμε, να αντιδράσουμε και να εκφραστούμε. Ίσως αποτελέσει μια ουτοπία. Το μόνο σίγουρο είναι ότι αυτή η ουτοπία είναι κάτι που αξίζει να το παλέψουμε. Η πρώτη κίνηση αρχίζει από σένα και τη σκέψη σου. Ύστερα είναι στο χέρι σου η πένα ή το όπλο που θα σχηματίσει την ουτοπία που ονειρεύεσαι. Γιατί «nous sommes tous Charlie».

Μαρία Χ' Χαράλαμπος Γ6

«Μονάχη ἔγνοια ἢ γλῶσσα μου στὶς ἄμμουδιές τοῦ Ὅμηρου..» Οδυσσέας Ελύτης

Έχουμε ποτέ αντιληφθεί πόσο σπουδαίο πράγμα είναι να μιλούμε μια γλώσσα εκατομμυρίων χρόνων; Έχουμε πράγματι καταλάβει την αξία της Ελληνικής μας γλώσσας και πόσο σημαντικό είναι να την διαφυλάξουμε; Αν υποθέσουμε πως οι απαντήσεις στα πιο πάνω ερωτήματα είναι καταφατικές, τότε προκύπτει ένα άλλο ερώτημα : Γιατί το μάθημα των Αρχαίων Ελληνικών τείνει να εξαφανιστεί από τα σχολεία;

Η ελληνική γλώσσα διαθέτει ένα θησαυρό 6 εκατομμυρίων περίπου λέξεων και 78 εκατομμυρίων φράσεων. Επίσης ο αριθμός των ελληνικών λέξεων στο λεξικό Webster ανέρχεται σε ποσοστό 24,96%. Η αρχαία ελληνική είναι η γλώσσα που στήριξε τη φιλοσοφία, τη ρητορική, την επιστήμη, τις τέχνες και τον πολιτικό βίο των Αρχαίων Ελλήνων. Αυτή η δική μας λοιπόν γλώσσα επέδρασε πάρα πολύ στην πρόοδο της ανθρωπότητας. Οι πιο σπουδαίες έννοιες της ανθρωπίνης σκέψης και ζωής πλάστηκαν στην Ελλάδα, πήραν το όνομα τους και το έδωσαν σ' όλο τον κόσμο. Έτσι μιλούμε για πολιτική και politics για φιλοσοφία και philosophy, για ιστορία και history. Αυτός ο τερά-

στιος γλωσσικός θησαυρός είναι δική μας κληρονομιά και οφείλουμε να τον διαφυλάξουμε.

Όσοι είχαμε την ευκαιρία να διδασκόμαστε την πρώιμη μορφή της γλώσσας μας νιώθουμε τυχεροί, γιατί όπως είπε και ο κ. Μπαμπινιώτης «Μαθαίνοντας Αρχαία Ελληνικά μιλούμε καλύτερα τα Νέα Ελληνικά». Μαθαίνοντας καλά τα Αρχαία μπορούμε να επιμολογούμε κοινόχρηστες λέξεις των Νέων Ελληνικών αλλά και να καταλαβαίνουμε ποιος είναι ο σωστός τρόπος γραφής ακόμη και λέξεων που ποτέ δεν έχουμε δει ή γράψει. Αυτή είναι η μαγεία της ελληνικής γλώσσας: η ίδια μας η γλώσσα μάς διδάσκει συνεχώς πώς να γράφουμε σωστά. Ας πάρουμε για παράδειγμα τη λέξη εισιτήριο, μπορούμε εύκολα να παρατηρήσουμε πως η λέξη αυτή προέρχεται από την πρόθεση «εις» και από το αρχαίο ρήμα είμι που σημαίνει έρχομαι, έτσι ακόμα και αν δεν θυμόμαστε ποια είναι η ορθογραφία της λέξης γνωρίζοντας το ρήμα και την κλίση του τη βρίσκουμε αμέσως. Ακόμα και λέξεις της καθημερινής μας ζωής συνδέονται άρρηκτα με τα αρχαία ελληνικά. Το κυπριακό ρήμα «άφηκα» μας παραπέμπει στο αρχαίο

«άφηκα» (αόριστος β' του ρήματος αφήμι) που σημαίνει αφήνω.

Η προσφορά της αρχαίας ελληνικής γλώσσας είναι τεράστια. Για τον λόγο αυτό εμείς η νέα γενιά των μαθητών που ασχολούμαστε με τα Αρχαία Ελληνικά ανησυχούμε ιδιαίτερα για τη συρρίκνωση της γλώσσας μας από ένα γλωσσικό κώδικα επικοινωνίας 300 μόνο λέξεων (ας μην αναφερθούμε στους βαρβαρισμούς με τα greeklish).

Το σημερινό Λύκειο επιλογής μαθημάτων έχει καταφέρει να εξαφανίσει σχεδόν από το πρόγραμμα των μαθητών τα μαθήματα ανθρωπιστικής παιδείας και ιδιαίτερα αυτά των Αρχαίων και τον Λατινικών. Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους: 4 τμήματα Μαθηματικών Κατεύθυνσης των 25 μαθητών και 1 τμήμα Αρχαίων Ελληνικών των 15 μαθητών. Ας μην μιλήσουμε δε για τις περιόδους διδασκαλίας : 6 περίοδοι τα Μαθηματικά κατεύθυνσης, ΜΟΝΟ 4 περίοδοι τα Αρχαία.

Ποιος ευθύνεται όμως για αυτό; Η κακή διδασκαλία του μαθήματος στις μικρότερες τάξεις που απωθεί τους μαθητές από αυτό; Το τεχνοκρατικό σύστημα που προωθεί τους

άλλους κλάδους σπουδών; Η κοινωνία που περνά κρίση αξιών και δε δίνει πλέον έμφαση στο μεγαλείο του ελληνικού πολιτισμού; Το Υπουργείο Παιδείας της Κύπρου που περιθωριοποίησε το μάθημα στα αναλυτικά προγράμματα; Το κράτος που αφήνει άνεργους αποφοίτους κλασικών σπουδών; Ή μήπως και εμείς οι ίδιοι που ποτέ δεν αγαπήσαμε την γλώσσα μας όσο της αξίζει;

Σημαινόμενες προσωπικότητες σ' ολόκληρο τον κόσμο εξύμνησαν τη σημασία και τη μαγεία των Ελληνικών. Ο Ερρίκος Σλήμαν, διάσημος αρχαιολόγος δήλωσε «Επιθυμούσα πάντα με πάθος να μάθω ελληνικά. Δεν το είχα κάνει γιατί φοβόμουν πως η βαθιά γοητεία αυτής της υπέροχης γλώσσας θα με απορροφούσε τόσο πολύ που θα με απομάκρυνε από τις άλλες μου δραστηριότητες.»

Δεν είναι λοιπόν απαράδεκτο εμείς να μην εκμεταλλευόμαστε αυτό το δώρο που μας δόθηκε να αποκαλούμε την Ελληνική γλώσσα, δική μας γλώσσα;

Αριάννα Μούσκου Γ1

σχέδιο: Άννα Κριθαρίδου Γ6

Το καλούπι του Υπουργείου

Όπως δήλωσε κάποτε ο αυστριακός φιλόσοφος Ludwig Wittgenstein, «Τα όρια ενός ανθρώπου καθορίζονται από τα όρια της γλώσσας του». Μέσα από τη γλώσσα, το πολυτιμότερο εργαλείο που δημιουργήσε ο άνθρωπος, το άτομο μπορεί να επικοινωνεί, να έχει πρόσβαση σε γνώσεις που αφορούν τον ίδιο, την κοινωνία και τον πολιτισμό. Μαθαίνει να σκέφτεται, να συμφωνεί και να διαφωνεί, να εκφράζεται, να καλλιεργεί την ηθική και εθνική του συνείδηση, να διευρύνει τους πνευματικούς του ορίζοντες και πάνω απ' όλα να αναπτύσσει την κριτική του ικανότητα. Είναι σίγουρο ότι το Υπουργείο Παιδείας γνωρίζει την βαρύνουσα σημασία της γλώσσας μας γι' αυτό το λόγο δίνεται τόση έμφαση στο μάθημα των Νέων Ελληνικών στα σχολεία. Φαντάζομαι επίσης ότι για τον ίδιο ακριβώς λόγο επιβάλλεται σε όλους τους μαθητές να παρακαθήσουν στο μάθημα των Νέων Ελληνικών στις τελικές Παγκύπριες εξετάσεις.

Παρά τη σημασία που φαινομενικά αποδίδεται στο μάθημα των Νέων Ελληνικών, ωστόσο, τι διδάσκεται στην πράξη ο μαθητής μέσα στην τάξη; Στο αναλυτικό πρόγραμμα των Νέων Ελληνικών της Γ' Λυκείου, συμπεριλαμβάνονται δεκαέξι λογοτεχνικά έργα και έξι θεματικοί κύκλοι. Η πλειοψηφία, τόσο των κειμένων όσο και των θεματικών κύκλων, αφορούν άμεσα στην ελευθερία της σκέψης, την πνευματική και κριτική καλλιέργεια, την αξία του πολιτισμού και τη σημασία της γλώσσας. Παρόλα αυτά, φανερό είναι πως οι μαθητές ούτε ελεύθερα μαθαίνουν να σκέφτονται, ούτε τις προσδοκώμενες κατάλληλες ικανότητες αναπτύσσουν, και το χειρότερο είναι πως αγνοούν τη σπουδαιότητα της γλώσσας και του πολιτισμού μας.

Αυτά βέβαια είναι φυσικά επακόλουθα. Πώς μπορεί κάποιος να αναπτύξει την κριτική του ικανότητα όταν του επιβάλλεται να υιοθετεί γνώμες άλλων; Αυτό κάνουν οι έτοιμες και τυποποιημένες απαντήσεις σε ερωτήσεις κρίσεως, που δίδονται στους μαθητές μέσα στην τάξη, με τη δικαιολογία, εκ μέρους των εκπαιδευτικών, πως: «Αυτά ζητά το Υπουργείο». Οι θεωρητικά «σωστές» και ετοιμοπαράδοτες, «ενδεικτικές» αυτές απαντήσεις, όχι μόνο στερούν από τον μαθητή τη δυνατότητα να εκφράσει τις προσωπικές του απόψεις, αλλά του επιβάλλουν να ασπαστεί και γνώμες με τις οποίες πιθανόν να διαφωνεί. Η τραγικότερη στιγμή, είναι αυτή όπου ο μαθητής καλείται να απαντήσει σε ερωτήσεις του τύπου «Τι πιστεύετε;» ή «Ποιά είναι η άποψή σας;», λες και ενδιαφέρεται κανείς για τις απόψεις και τα πιστεύω μας. Αυτή, υπό κανονικές συνθήκες,

θα ήταν η ένδοξη στιγμή όπου ο μαθητής θα όφειλε να ενεργοποιήσει τη σκέψη του και να ασκήσει την κριτική του ικανότητα. Αντ' αυτού, σαν σκύλος του Παβλόφ, αναμασά τις ακατέργαστες πληροφορίες που «διδάχθηκε» στο μάθημα των Νέων Ελληνικών.

Επιπλέον, ως αποτέλεσμα της επιβολής αλόγιστων απόψεων, δεν καλλιεργείται γόνιμο έδαφος για τη δημιουργία και την προώθηση διαλόγου. Ο μαθητής δεν έχει τη δυνατότητα να διαφωνήσει, να αναρωτηθεί και να προβληματιστεί για τα όσα του προβάλλονται.

Όσον αφορά ειδικότερα στην Έκθεση, θα έπρεπε, υπό αυτές τις συνθήκες, να γίνει κανονικά αναθεώρηση της επίσημης ονομασίας της, από «παραγωγή επικοινωνιακού λόγου» σε «ΑΝΑπαραγωγή επικοινωνιακού λόγου». Αυτό, γιατί ο μαθητής δεν παράγει λόγο δι-

κό του, μονάχα αναπλάθει τις, σε πολλές περιπτώσεις, παρωχημένες και ξεπερασμένες εισηγήσεις και υποδείξεις του Υπουργείου, που στερούνται πρωτοτυπίας, αυθεντικότητας και ουσίας. Και κάπως έτσι, οι μαθητές μετατρέπονται σε άβουλους και παθητικούς δέκτες. Οι μαθητές μπαίνουν στην τάξη κενοί και φεύγουν ακόμη κενότεροι.

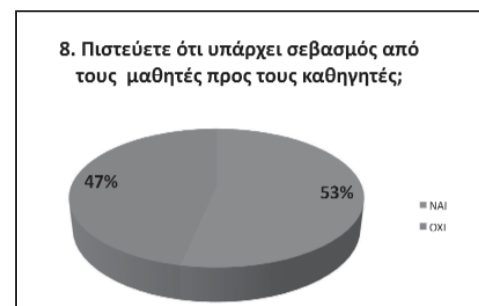
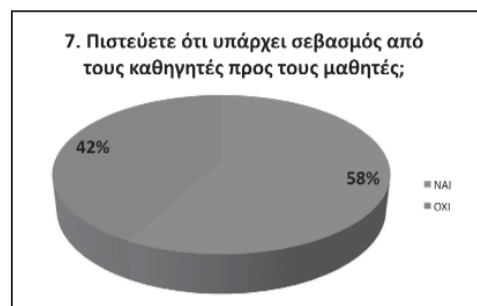
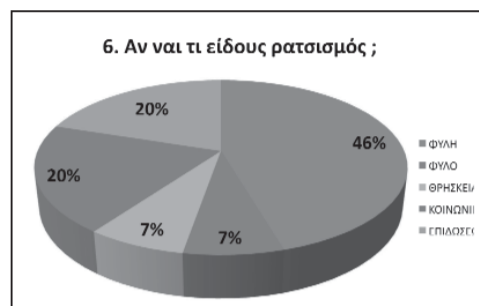
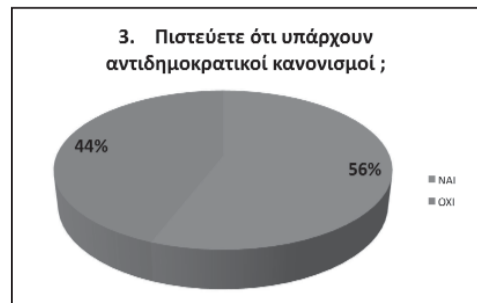
Ως τελειόφοιτος λυκείου, μπορώ να πω με μεγάλη βεβαιότητα, πως αυτά τα δώδεκα χρόνια, μέσα από το μάθημα των Νέων Ελληνικών, έχω αναπτύξει πολλές δεξιότητες, μεταξύ των οποίων το να αποσπηθίζω στείρες γνώσεις, να αφομοιώνω αλλότριες «ιδέες» και «ιδανικά» και, σαν πιστός στρατιώτης του εκπαιδευτικού μας συστήματος, να γεμίζω το μυαλό μου με προπαρασκευασμένες απόψεις.

Πολλές φορές ένιωθα τον εγκέφαλό μου να μπάζει νερά, να μαλακώνει και να υιοθετεί το σχήμα ενός άγνωστου καλουπιού. Άρρηστα, όμως τελικά κατάλαβα πως γνώριμο ήταν το καλούπι. Ήταν το καλούπι που προσφέρεται σ' όλους τους μαθητές, και το βρίσκεις σ' αυτές τις γραμμές παραγωγής «ελεύθερα σκεπτόμενων ανθρώπων», που θαρρώ πως ονομάζονται δημόσια σχολεία.

Παναγιώτης Πασπαλιδής Γ4

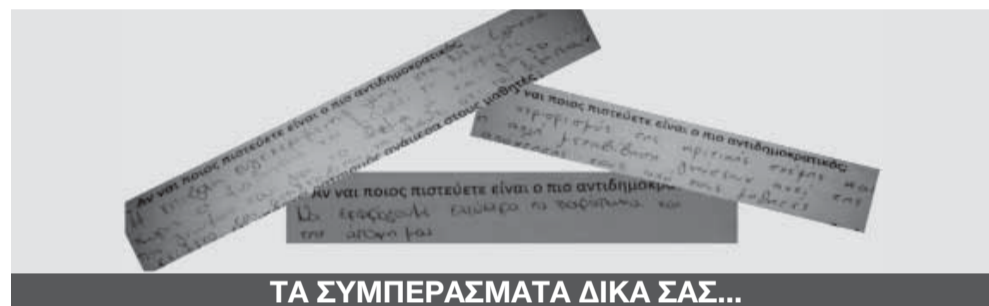

ΕΡΕΥΝΑ: Δημοκρατία, Ρατσισμός και Σεβασμός στο Σχολικό μας Περιβάλλον

δεύτερης ερώτησης υποδηλώνουν πως το σχολείο μας δεν είναι το πλέον δημοκρατικό αφού δεν βασίζεται σε δημοκρατικά θεμέλια. Την ανησυχία αυτή έρχεται να ενισχύσει η απάντηση των μαθητών στην τρίτη ερώτηση, αφού η πλειοψηφία πιστεύει πως εφαρμόζονται αντιδημοκρατικοί κανονισμοί. Αξιοσημείωτο είναι το ποσοστό που συγκεντρώνει ο κανονισμός που περιορίζει τις επιλογές ως προς την εμφάνιση και ειδικότερα η απαγόρευση στους μαθητές να έχουν μούσια. Άλλες απόψεις αναφέρονται στις άδειες εισόδου και τις αναπληρώσεις.

Στη συνέχεια με θλίψη διαπιστώνουμε ότι οι μαθητές νιώθουν τη ρατσιστική συμπεριφορά να εξαπλώνεται ανάμεσα τους. Η συντριπτική πλειοψηφία βλέπει τον ρατσισμό να υπάρχει διάχυτος στη σχολική αυλή. Αξιόλογο ποσοστό ως κυριότερη μορφή διάκρισης αποσπά η φυλή με την κοινωνική τάξη και

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΔΙΚΑ ΣΑΣ...

Στην παραπάνω έρευνα έλαβαν μέρος 90 δασουπολίτες οι οποίοι κλήθηκαν να απαντήσουν σε 9 ερωτήσεις περί δημοκρατίας, ρατσισμού και σεβασμού που αφορούν το σχολικό μας περιβάλλον.

Με βάση τις πρώτες τέσσερις ερωτήσεις του ερωτηματολογίου σημαντικότερη θέση φαίνεται να έχει η δημοκρατία στην αντίληψη των μαθητών. Ωστόσο, τα αποτελέσματα της

της επιδόσεις να ακολουθούν αρκετά πίσω.

Στις ερωτήσεις που αφορούν στο σεβασμό που υπάρχει στις σχέσεις μαθητών – καθηγητών η πλειοψηφία των ερωτηθέντων πιστεύει αφενός ότι οι καθηγητές σέβονται τους μαθητές αφετέρου ότι οι μαθητές σέβονται τους εκπαιδευτικούς τους.

Κλείνοντας, τα αποτελέσματα της τελευταίας

ας ερώτησης πρέπει να προβληματίσουν όλους μας αφού 9 στους 10 μαθητές πιστεύουν ότι οι σχέσεις των καθηγητών με τους μαθητές δεν είναι ισοτίμες και σαφώς τα φαινόμενα των διακρίσεων και της βαθμοθηρίας που υπάρχουν ενισχύουν το αίσθημα της αδικίας στη δασουπολίτικη κοινωνία.

**Παναγιώτης Πασπαλιδης Γ4
Ηρακλής Πάπας Γ4**

Σχολείο VS Φροντιστήριο

Νοκ άουτ: μαθητές

Έρχεσαι σπύρι κουρασμένος και ενώ το μόνο που θέλεις να κάνεις είναι να χαλαρώσεις στον καναπέ, το άγχος για τα διαβάσματα σε αναγκάζει να καθίσεις ακόμη δύο ώρες πάνω στην καρέκλα του γραφείου σου. Το επόμενο πρωί με το ζόρι καταφέρνεις να ξυπνήσεις και το αποτέλεσμα είναι ένας μέτριος για σένα βαθμός λόγω ψυχικής και σωματικής εξάντλησης από τα διάφορα φροντιστήρια. Δυστυχώς ή ευτυχώς όμως, λόγω της μορφής που έχει πάρει το σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα, είναι απαραίτητα και δραματίζουν καταλυτικό ρόλο στην επιτυχία μας. Οι πιο πάνω ταλαιπωρητικές συνθήκες που βιώνει ο κάθε συμμαθητής μας μάς προβληματίσαν και μας έκαναν να αναρωτηθούμε αν μέσα από αυτά τα δεδομένα μπορεί η προσπάθειά μας να έχει το αναμενόμενο αποτέλεσμα. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα μιας ενδοσχολικής έρευνας που κάναμε, εξαγάγαμε κάποια πορίσματα αναφορικά με την προσφορά των φροντιστηρίων στις επιδόσεις των μαθητών της τελευταίας σχολικής βαθμίδας. Η έρευνά μας επικεντρωνόταν όχι μόνο στο αν αυτά τα φροντιστήρια είναι απαραίτητα για τους μαθητές, αλλά και στο αν καταφέρνουν να τα συνδυάσουν με το σχολείο. Επίσης επιχειρήσαμε να καταλάβουμε ποιες είναι οι επιπτώσεις στον οικονομικό και πνευματικό τομέα σε γονείς και παιδιά αντίστοιχα.

Όπως αποδείχτηκε στην έρευνα που διεξήχθη, ο αριθμός των φροντιστηρίων που κάνουμε

αδειάζει στην κυριολεξία τις τσέπες των γονιών μας, αφού το 60% των μαθητών απάντησε πως τα χρήματα που αφιερώνονται για την πληρωμή των φροντιστηρίων, επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό τον οικογενειακό προϋπολογισμό. Με λίγα λόγια, τα παιδιά των οικογενειών που βγάζουν μετά βίας τα προς το ζην, είναι με λίγα λόγια καταδικασμένα να κινδυνεύουν να μείνουν στο περιθώριο της λίστας των γούστων του πανεπιστημίου-έξωθεν της πόρτας της σχολής που επιθυμούν. Ειδικά στις οικονομικά δυσμενείς περιόδους που διανύουμε, αυτό καθίσταται ως ένα σύνθημα για την κοινωνία μας φαινόμενο.

Αλλά όπως προαναφέραμε, παρατηρούνται αρνητικές συνέπειες και στα ίδια τα παιδιά καθαυτά. Το 52% των μαθητών αναγκάστηκε να αφήσει στην άκρη τις εξωσχολικές του δραστηριότητες και να γίνει ένα με το βιβλίο του. Αυτό ίσως να μας φορτίζει και με περισσότερο άγχος, αλλά μακάρι να ήταν μόνο αυτό. Η αλαζονεία των σύγχρονων φορέων της εκπαίδευσης τους έκανε να ξεχάσουν την αρχαιότητα αντίληψη «οικ εν τω πολλώ το ευ». Αντί να διδασκόμαστε βαθιές και ποιοτικές γνώσεις, δεχόμαστε καθημερινώς στείρα και επιδερμικά «πράγματα». Αυτό ταλανίζει ιδιαίτερα καθηγητές και μαθητές, καθώς οι μεν βιάζονται να καλύψουν την ύλη και οι δε ξεμεροβραδιάζονται για να την αφομοιώσουν. Αυτός ο αδιάκοπος αγώνας δρόμου στερεί την οποιαδήποτε διέξοδο για ποιοτικό ελεύθερο

χρόνο και περαιτέρω πνευματική τροφή και παράλληλα εξαντλεί τον έφηβο σωματικά. Κι αν δεχτούμε ότι είμαστε πρόθυμοι να θυσιάσουμε τον ελεύθερο μας χρόνο για να βγάλουμε την περιβόητη ύλη (της οποίας το περιεχόμενο λίγους μόλις μήνες θα συγκρατηθεί)... Πάλι όμως, παρατηρούμε άλλα προβλήματα να εμμένουν. Το 54% των τελειοφοίτων δήλωσε χαρακτηριστικά ότι αδυνατεί να διαβάσει για τα φροντιστήρια και για το σχολείο στο βαθμό που χρειάζεται. Καταλήγοντας, το «τρέξιμο» και όλο το άγχος για την επίτευξη του καλύτερου δυνατού αποτελέσματος, παρά τις πολλές ώρες που αφιερώνουμε παπαγαλίζοντας – συγγνώμη- διαβάζοντας, λειτουργεί ως αποτρεπτικός παράγοντας όσον αφορά την προσδοκώμενη επίδοση- πράγμα που, εκτός της απογοήτευσης, συντελεί και στην σωματική μας εξάντληση. Δεν είναι λίγες οι φορές που ακούσαμε συμμαθητές μας να λένε με την κούραση ζωγραφισμένη στα μάτια τους ότι το οκτώωρο ύπνου που τους αναλογεί, δεν είναι πια οκτώωρο αλλά έχει υποβληθεί σε σοβαρές περικοπές.

Όσον αφορά στις υπηρεσίες που προσφέρει το σχολείο, τα νέα είναι κάπως ευχάριστα, διότι στους μαθητές το επίπεδο δυσκολίας των μαθημάτων φαίνεται βατό (σίγουρα τα 4 φροντιστήρια που κάνουν κατά μέσο όρο οι μαθητές του σχολείου μας, βοήθησαν σημαντικά σε αυτό). Από την μία δεν είναι εξαιρετικά εύκολο ώστε να μην υπάρχει κάποια βαθμολο-

γική κλιμάκωση, από την άλλη δεν είναι και απροσπέλαστο και αποφεύγονται τυχόν μεγάλες εντάσεις από πλευράς μαθητών. Εντούτοις όμως, το 58% των μαθητών δήλωσε ότι τα μαθήματα κοινού κορμού επιβαρύνουν σημαντικά το ήδη φορτωμένο πρόγραμμά τους, χωρίς όμως να ζητείται εμμέσως η δραστηκή μείωση της διδαχθείσας ύλης τους. Είναι και αυτά χρήσιμα, αφού παρέχουν γενικές γνώσεις για όποια πορεία κι αν επιλέξουμε. Ποιος δηλαδή θα εμπιστευόταν το παιδί του σε έναν άσπλαχνο γιατρό ή θα διακύβευε το μέλλον του με έναν ανήθικο δικηγόρο, όσα πτυχία κι αν διέθεταν αμφότεροι; Για αυτό λέμε ότι το κάθε μάθημα μας εξασφαλίζει μια ολοκληρωμένη και πολύπλευρη μόρφωση.

Συνοψίζοντας, ως μαθήτριες του σχολείου που αφογκράζονται την κατάσταση που επικρατεί, κατανοούμε πλήρως ότι τα φροντιστήρια έχουν κάποια θέση στην κοινωνία, αλλά, πραγματικά, μας αξίζει να το παρακάνουμε; Εδώ είναι που τον πρώτο λόγο θα πρέπει να έχει το εκπαιδευτικό σύστημα ώστε να μην καθλώνει τους μαθητές υπό το φως μιας λάμπας με κόκκινα μάτια από την νύστα. Κρίνονται αναγκαίες δραστηκές αλλαγές οι οποίες θα διασφαλίζουν μια πιο ομαλή σχολική σταδιοδρομία των παιδιών. Και για όνομα του Θεού, άνθρωποι είμαστε όχι επαναφορτιζόμενες μηχανές

**Δανάη Χατζηδημητρίου Γ4
Γεωργία Παππά Γ2**

Απέτυχα στις εξετάσεις

Αποχωρείς από την αίθουσα εξέτασης για τελευταία φορά και το νιώθεις πάλι. Το ίδιο συναίσθημα που είχες νιώσει και στα προηγούμενα μαθήματα που παρακάθησες, το οποίο τώρα μετατρέπεται σε βεβαιότητα μέσα στο ταλαίπωρο από το άγχος και την εξάντληση μυαλό σου... Δεν τα κατάφερες, δεν πέρασες στη Σχολή που ήθελες. Προσπάθειες και θυσίες ολόκληρων μηνών έπεσαν στο κενό και η ψυχολογία σου γκρεμίζεται σαν πύργος από τραπουλόχαρτα, σαν παλάτι στην άμμο. Στεναχωριέσαι και στη συνέχεια απελπίζεσαι πλήρως. Θες να γυρίσεις πίσω το χρόνο, να αποτρέψεις σφάλματα στο γραπτό και αλλού. Μπορεί να κλάψεις. Για την ακρίβεια, σίγουρα θα κλάψεις. Πολύ μάλιστα...

Τόσο καιρό ονειρευόσαστε με τους φίλους σου να είστε στο ίδιο πανεπιστήμιο, να μοιράζεστε το άγχος της εξεταστικής αλλά και την ξεγνοιασιά της φοιτητικής ζωής, όπως ακριβώς κάνατε και κατά τη σχολική ζωή, και τώρα τι; Τι θα απογίνουν όλα αυτά που ονειρεύτηκα; Με τι διάθεση θα πας στην εκδρομή που κανονίζατε από την αρχή της χρονιάς για να χαλαρώσετε σε κάποιο νησί μακριά από την πόλη σας; Θα βρεις τρόπο να κρύψεις την δυστυχία σου πίσω από ένα χαμόγελο; Μάλλον όχι... αλλά κι αν το κάνεις και καταφέρεις να πείσεις τους γύρω σου με αυτό, τον εαυτό σου άραγε θα καταφέρεις να τον πείσεις;

Επιπλέον νιώθεις ντροπή ότι τη συνθησιμένη μορφή ντροπής όπως όταν βρίσκεσαι σε αφιλόξενο περιβάλλον με άτομα που δεν γνωρίζεις, κάτι περισσότερο, με ενοχή μοιάζει... Απογοήτευες τους ανθρώπους που πρώτοι πίστεψαν και μετέφεραν μαζί με σένα όλον αυτόν τον καιρό το υπέρογκο βάρος

των εξετάσεων, την οικογένειά σου. Σκέφτεσαι επίσης, πόσες χιλιάδες λεφτά πήγαν χαμένα μόνο τον τελευταίο χρόνο, που με τόσο κόπο και θυσίες εκείνοι εξασφάλισαν προκειμένου να έχεις όλα τα απαραίτητα εφόδια για να πετύχεις τον στόχο σου, αυτό το τόσο φαινομενικά απλό αλλά αληθινά πολύπλοκο από την κοινωνία μας, «όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω...».

Ας μην μιλήσω για τα θεωρητικής φύσης μαθήματα... Οι εξετάσεις περισσότερο με τεστ μνήμης μοιάζουν και οι καλύτεροι... «παπαγάλοι» κερδίζουν τις πολυπόθητες θέσεις στα πανεπιστήμια. Σε καμία περίπτωση πάντως το βάρος της ευθύνης δεν πέφτει στα παιδιά, αυτό είναι βέβαιο.

Πραγματικά όμως, ώρες ώρες αναρωτιέμαι, οι «ικανοί, λαμπροί, μορφωμένοι και καινο-

Το αρχικό μου ερώτημα όμως μοιάζει τουλάχιστον αφελές, μιας και όλοι γνωρίζουμε την απάντηση σε αυτό. Η κυβέρνηση και γενικότερα η εξουσία της χώρας αν και πρακτικά κάθε λίγα χρόνια αλλάζει χέρια, κατά κανόνα, ακολουθεί την ίδια στρατηγική: αδιαφορία σε οτιδήποτε θα μπορούσε να μας εξυψώσει πνευματικά και ηθικά αφού η προκειμένη κατάσταση είναι άκρως βολική για εκείνους. Το ίδιο εύκολα «κουμαντάρεις» ένα μορφωμένο πλήθος με οξυμένη κριτική σκέψη και μια μάζα που έχει μάθει από μικρή ηλικία να δέχεται με παθητικότητα ό,τι της σερβίρεται; Μάλλον το δεύτερο... Οπότε ούτε γάτα ούτε ζημιά και «αγρόν ηγόραζε».

Ποια είναι η θέση μας όμως; Να ανατρέψουμε την τωρινή κατάσταση; Λίγο δύσκολο... Είμαστε τα πιόνια του παιχνιδιού που παίζεται με προκαθορισμένους κανόνες. Μπορούμε όμως κάλλιστα να γίνουμε οι παίκτες, κι αν ο κανόνας για να κερδίσω είναι να αποστηθίζω τόνους στείρων επιδερμικών γνώσεων, είμαι διατεθειμένη να το κάνω. Δεν το θέλω, κανείς μας δεν το θέλει, στοιχίζει πολλά – υλικά και ψυχικά, αλλά θα το κάνω. Θα το κάνω για να μπω σε ένα πανεπιστήμιο ή μια σχολή που σίγουρα έχει να μου προσφέρει πολλά: θα οξύνει το πνεύμα και θα αναπτύξει το ήθος μου, θα μου προσφέρει πραγματική ακαδημαϊκή μόρφωση και από την θέση μου εκείνη θα μπορέσω να τους πολεμήσω ευκολότερα και να βάλω τους δικούς μου κανόνες στο παιχνίδι.

Οπότε ΝΑΙ στο να ξαναπροσπαθήσεις να πετύχεις στις εξετάσεις έχοντας πάντα ως εφαλτήριο τα σωστά κίνητρα και τους σωστούς στόχους για το μέλλον!

Γεωργία Παππά Γ2

Η κυβέρνηση και γενικότερα η εξουσία της χώρας αν και πρακτικά κάθε λίγα χρόνια αλλάζει χέρια, κατά κανόνα, ακολουθεί την ίδια στρατηγική: αδιαφορία σε οτιδήποτε θα μπορούσε να μας εξυψώσει πνευματικά και ηθικά αφού η προκειμένη κατάσταση είναι άκρως βολική για εκείνους.

Δυστυχώς όλοι γνωρίζουμε ότι κάθε άλλο παρά αξιοκρατικός είναι ο τρόπος ένταξης των λυκειόπαιδων στα πανεπιστήμια και είναι κάτι που μας υπενθυμίζει καθημερινώς σε πόσο «υποανάπτυκτη» χώρα βρισκόμαστε μιας και σε άλλες χώρες της Ευρώπης και όχι μόνο, τα παιδιά εκτός από τις τελικές γραπτές εξετάσεις, κάνουν εξωσχολικές εργασίες και λαμβάνεται σοβαρά υπόψη η συμμετοχή σε ενδοσχολικές δραστηριότητες/αγώνες κλπ. Εντούτοις, η οικονομική κρίση που μαστίζει την χώρα μας και απότοκος της είναι ο πληθμελής εκπαιδευτικός μηχανισμός, δεν επιτρέπει στα παιδιά μας να επιλέξουν κάποιο ιδιωτικό πανεπιστήμιο της χώρας, πόσο μάλλον εκτός αυτής. Οπότε η επιλογή των πανελληνίων/παγκυπρίων στην ουσία αποτελεί μονόδρομο. Δεν είναι όμως μόνο η φύση των εξετάσεων αντιπαιδαγωγική, αλλά και η ύλη στην οποία πρέπει να εξεταστεί κανείς. Αν είναι δυνατόν δηλαδή, δε δουλεύουμε με επαναφορτιζόμενες μπαταρίες!

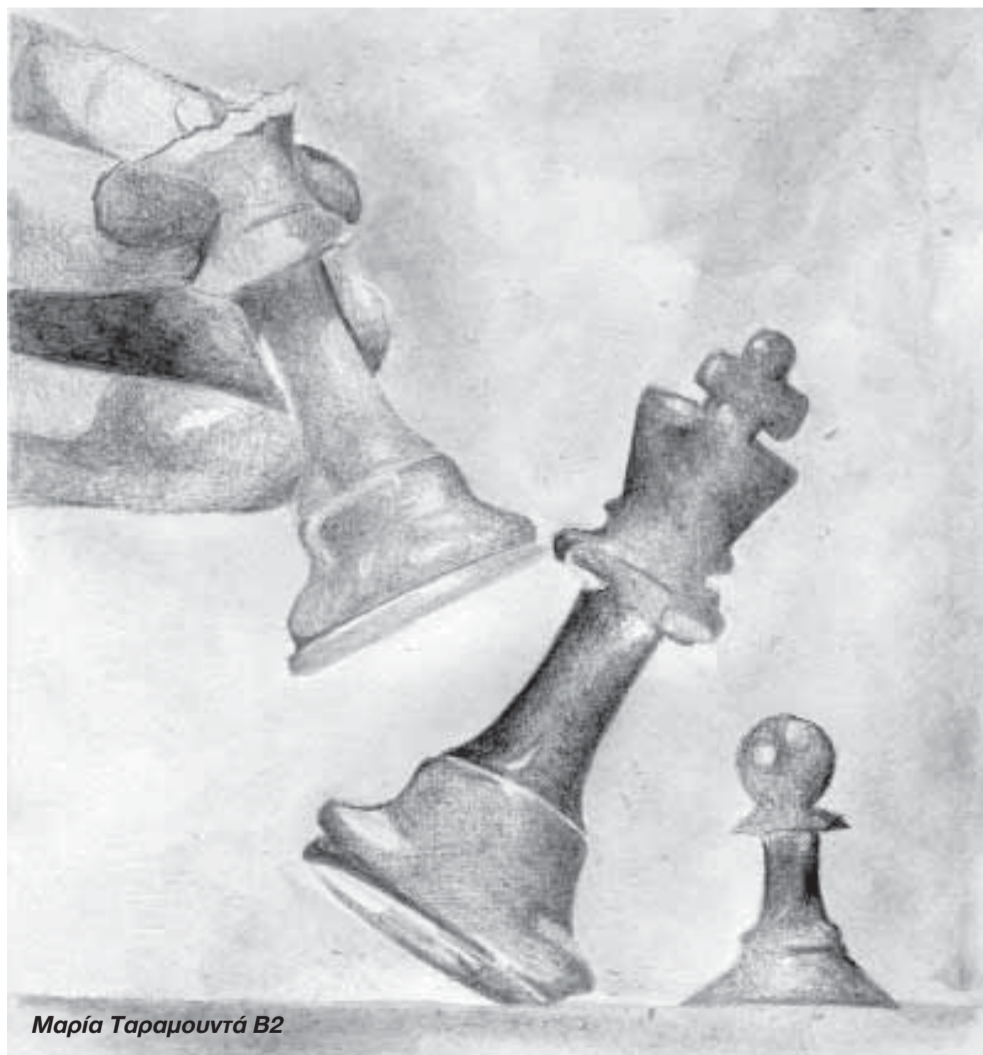
τόμοι» γγέτες μας, τι άλλο περιμένουν για να εφαρμόσουν ριζικές αλλαγές στο εκπαιδευτικό μας σύστημα; Οι αυτοκτονίες που γίνονται κάθε χρόνο από μαθητές πριν ή αφού γράψουν πανελλήνιες, δεν ευαισθητοποιεί στο ελάχιστο την ψυχή τους; Αλλά ξέχασα, αυτή έχει αντικατασταθεί προ πολλού από μια πέτρα, τι να τους νοιάζει; Στην τελική, τα παιδιά τους είναι; Αυτά έχουν έτοιμη σταδιοδρομία στο εξωτερικό και προοπτικές να γίνουν μια μέρα σαν τους πατεράδες τους, και αυτά με τη σειρά τους θα κλείνουν τα μάτια σε ό,τι άσχημο συμβαίνει αλλά δεν τους αφορά. Φυσικά και είναι κάτι παραπάνω από ακραίο να βάλεις τέλος στη ζωή σου για αυτόν τον λόγο, αλλά ακόμα και ένας άνθρωπος με «γερά νεύρα» θα κλονιζόταν από τόση πίεση και άγχος, πόσο μάλλον ένα εύλωτο και γεμάτο με εφηβικές ορμόνες 17χρονο νέο. Ειδικά, όταν απουσιάζει και η υποστήριξη από το οικείο περιβάλλον και το παλεύει στην ουσία μόνος του.

Μόρφωση και θρόνος ή απλό πιόνι;

Διαφέρουμε. Και τι μ' αυτό; Όλοι είμαστε ίσοι και όλοι διαφορετικοί.. Μια φράση που ακούστηκε στα αφτιά μας χιλιάδες φορές κι όμως συνεχίζουμε να κατατάσσουμε ανθρώπους σε κατηγορίες βάσει ορισμένων κριτηρίων χωρίς να αντιλαμβανόμαστε την ισοτιμία μας. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τον διαχωρισμό σε ανώτερους και κατώτερους, διακρινόμενοι είτε από το χρώμα του δέρματος, είτε από την εθνικότητα, είτε από τη θρησκεία. Ταυτότητά μας, η διαφορά μας.

Αυτές οι αντιλήψεις δυστυχώς βλέπουμε να κατακτούν και τα μυαλά εφήβων ακόμη και παιδιών δημοτικού. Λυπηρό φαινόμενο... Τα παιδιά μη έχοντας την δυνατότητα και τις απαραίτητες γνώσεις να καταλαβαίνουν ή ακόμη και να αντιλαμβάνονται τυχόν επιπτώσεις, μιμούνται τους ενήλικους από τους οποίους περιβάλλονται και εκφοβίζοντας, διαχωρίζοντας και περιθωριοποιώντας φίλους τους ακόμη και συμμαθητές τους με αποτέλεσμα σήμερα να κάνουμε λόγο για σχολικό εκφοβισμό και bullying. Στην πραγματικότητα, το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού δύσκολα μπορεί να οριστεί αφού εκδηλώνεται με διάφορες μορφές.

Θα αναρωτιέστε πώς αθώα παιδιά 7 και 8 χρόνων κατατάσσονται σε κοινωνικές ομάδες αφού όλοι γνωρίζουμε πως κανείς δεν έχει γεννηθεί ρατσιστής. Κι όμως, ζώντας σε μια κοινωνία τόσο απαιτητική, επηρεάζονται σε άσχημο βαθμό, με αποτέλεσμα να δρουν και να κρίνουν τους γύρω τους βάσει άλλων πιο αθών κριτηρίων. Για παράδειγμα ένας μαθητής ξεκινά να κατακρίνει και να μειώνει έναν άλλο συμμαθητή του που έχει κάποιες μαθησιακές δυσκολίες. Το παιδί γνωρίζει ότι

Μαρία Ταραμουντά Β2

όσο πιο καλός μαθητής είσαι, τόσο καλύτερος άνθρωπος αφού καθημερινά οι γονείς προβάλλουν αυτή την εικόνα στο μυαλό των παιδιών τους με απώτερο σκοπό την μελε-

τηρότητα και την πίεση για καλή απόδοση. Έχουν σκεφτεί όμως ότι προβάλλοντας τέτοια ψεύτικα πρότυπα στο παιδί τους, μπορεί να προκαλέσουν αρνητικές συνέπειες σ' ένα άλ-

λο παιδί; Ότι ο μαθητής με «κατώτερο μορφωτικό επίπεδο» μπορεί να στιγματίζεται αφού το δικό του παιδί, το περιθωριοποιεί επηρεάζοντας και τους υπόλοιπους συμμαθητές του; Ότι αυτός ο μαθητής μπορεί να ηγηγεί στο σχολείο και οι ώρες και οι στιγμές να του φαίνονται ατέλειωτες λόγω του bullying που δέχεται; Και τότε είναι που τίθεται το ερώτημα. Σχολείο ή εφιάλτης;

Το να είσαι ο χειρότερος μαθητής της τάξης δεν σου αναιρεί το δικαίωμα έκφρασης της άποψης σου και των αποριών σου.. Και σίγουρα δεν πρέπει να σταματήσεις να απαιτείς το σεβασμό των συμμαθητών σου. Να μιλάς, να εκφράζεσαι και αν οι άλλοι που δήθεν είναι ανώτεροι δεν σε σεβαστούν και σε κοροιδέσουν, να φανείς δυνατός, να σταθείς όρθιος και να τους πεις «πως ποιο το νόημα να έχετε μυαλό και να μην το χρησιμοποιείτε; Γιατί με το να κοροιδεύετε το μόνο που καταφέρνετε είναι να υποβαθμίζετε τον εαυτό σας και μόνο». Γιατί εσύ ξέρεις ποιος είσαι, τι αξίζεις και τι πραγματικά σου ανήκει. Το δικαίωμα της μόρφωσης ανήκει σε όλους ανεξαιρέτως θρησκείας, χρώματος, μυαλού γι' αυτό μην σταματήσεις ποτέ να το διεκδικείς. Η μόρφωση σε καθιστά άνθρωπο και η σημασία της έχει τεράστιες διαστάσεις.

Τέλος, ας προβληματιστούμε όλοι: μαθητές, γονείς, εκπαιδευτικοί, έξυπνοι και ανόητοι για τον ρόλο που παίζουμε σε αυτό το παιχνίδι που νικητής θα είναι αυτός που θα χρησιμοποιήσει τη γνώση προς όφελός του... Τότε θα καθίσει στο θρόνο. Και οι άλλοι; ας είναι απλά τα πιόνια...

Μικαέλα Σάββα Α1

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΟΙ

Στο σίριαλ της κόντρας της Διεύθυνσης με τους μαθητές για την επιβολή των κανονισμών και κυρίως για τα μούσια τον πρωταγωνιστικό ρόλο είχαν ορισμένοι Β.Δ. Όλοι μπορούμε να αντιληφθούμε ότι έπρεπε να εκτελούν τα καθήκοντα που τους ανέθεσαν οι ανώτεροί τους όμως είναι αδιανόητο να κάνουν τον αστυνόμο στους μαθητές, σημειώνοντάς τους για τα μούσια ακόμη και σε ώρα διαγωνίσματος, με τόση ευχαρίστηση και με ένα πλατύ χαμόγελο στα χείλη. Δεν είναι στοιχεία για στατιστική έρευνα που μαζεύετε είναι τους μαθητές που θα αποβληθούν κάτι που για τους πλείστους δεν είναι ευχάριστο. Ας μη μείνουμε όμως στα μούσια αφού υπάρχουν και άλλα περιστατικά με συγκεκριμένους Β.Δ. Το να έχουν στο στόχαστρο τους μαθητές ενός συγκεκριμένου τμήματος κάνοντάς τους, αποδιοπομπαίους τράγους για ό,τι κακό συμβεί στο σχολείο, δεν αρμόζει σε ένα σωστό εκπαιδευτικό, ποσό μάλλον σε Βοηθούς Διευθυντές της Μέσης Εκπαίδευσης. Εξάλλου οι νόμοι και το σύνταγμα του κράτους μας, λένε «ο κάθε άνθρωπος είναι αθώος μέχρι αποδείξεως του αντιθέτου» και όχι «οι μαθητές του Γ'4 είναι ένοχοι μέχρι αποδείξεως του αντιθέτου». Τέλος μερικοί Βοηθοί εκμεταλλευόμενοι την ιδιότητα τους προωθούσαν τις δικές τους απόψεις και επιθυμίες σε θέματα που αφορούσαν στο μάθημα που διδάσκουν παραγκωνίζοντας άλλους διδάσκοντες που εμπλέκονται π.χ. κοινά διαγωνίσματα, προγραμματισμός. Με όλα τα παραπάνω στοιχεία τίθεται και ένα ερώτημα αν τελικά σε συγκεκριμένες αποφάσεις που οι μαθητές κακοδαιμονούν τον διευθυντή μεγάλο μερίδιο ευθύνης φέρουν άλλα μέλη του συμβουλίου διεύθυνσης που εμμένουν σε δικές τους απόψεις επηρεάζοντας αρνητικά το λυκειάρχη. Όποια και αν είναι η απάντηση το μοναδικό σημαντικό συμπέρασμα που εξάγεται είναι ότι στον χώρο της παιδείας όλοι μας οφείλουμε να είμαστε πιο προσεκτικοί με τις πράξεις μας αφού πέραν από το εκπαιδευτικό μέρος πάνω από όλα έχουμε να κάνουμε με ανθρώπινες σχέσεις και ανθρωπιστικές αξίες. Η Δασούπολη χρειάζεται ΣΩΣΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥΣ ΣΑΪΝΗΔΕΣ.

Ηρακλής Παππας Γ4

Χαϊδελέβερν και Στρασβούργο συναντούν Δασούπολη

Από τις τρεις μέχρι τις έξι Δεκεμβρίου, τέσσερις μαθητές του σχολείου μας, συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού μου, είχαμε την ευκαιρία να ζήσουμε κάτι διαφορετικό. Μέσω του προγράμματος "Euro-scola" είχαμε την ευκαιρία να επισκεφτούμε τη Χαϊδελέβερν και το Στρασβούργο.

Το ταξίδι μας ξεκίνησε από τη Γερμανία όπου γνωρίσαμε τους υπόλοιπους συμμετέχοντες της κυπριακής αποστολής. Μετά από μια κουραστική αλλά ευχάριστη μέρα στη Γερμανία φτάσαμε στον τελικό μας προορισμό, στο Στρασβούργο. Εκεί είχαμε την ευκαιρία να δούμε την πόλη και να επισκεφτούμε το Ευρωκοινοβούλιο.

Στο Ευρωκοινοβούλιο υπήρχαν συμμετέχοντες από όλες τις χώρες της Ευρώπης, εκτός της Αγγλίας. Ένας μαθητής από την κάθε χώρα παρουσίασε τη χώρα του και μετά ακολούθησε διάλογος με εκπροσώπους του Ευρωκοινοβουλίου. Ύστερα ακολούθησε το Euro-quiz, ένα ερωτηματολόγιο με 20 ερωτήσεις η καθεμία σε διαφορετική γλώσσα που έπρεπε να λύσουμε σε ομάδες των πέντε απόμων από διαφορετικές χώρες. Μετά ακο-

λούθησαν εργαστήρια. Εμείς συμμετείχαμε στο εργαστήριο με θέμα «Το μέλλον της Ευρώπης», όπου είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε για την οικονομία, την εκπαίδευση και για την κοινωνία. Τέλος παρουσιάσαμε τα πορίσματα των εργασιών μας και ακολούθησε διάλογος και ψηφοφορία, ακριβώς όπως γίνεται και στις συνόδους του Ευρωκοινοβουλίου.

Το πρόγραμμα ήταν αρκετά επιτυχημένο. Όλοι οι συμμετέχοντες περάσαμε πολύ ωραία, γνωρίσαμε νέους ανθρώπους, νέους τόπους, διαφορετικούς πολιτισμούς και πάνω απ' όλα, κάναμε νέους φίλους που αν και μας χωρίζει η απόσταση, μας ενώνουν πολύ περισσότερα.

Θεόδωρος Κωνσταντινίδης Γ4

Άγχος Μαθητών

Οι έφηβοι είναι πολύ ευαίσθητοι και ευάλωτοι γιατί σε αυτή τη μεταβατική περίοδο που βρίσκονται παρατηρούνται μεγάλες αλλαγές τόσο στον σωματικό, όσο και στον ψυχικό τομέα. Ακόμη, νιώθουν μετέωροι ανάμεσα στο ανέμελο και παιδικό παρελθόν και την ενηλικίωση όπου υπάρχουν πολλές ευθύνες. Οι καθηγητές, θα πρέπει να τους στηρίζουν, ο καθένας με το δικό του τρόπο. Αντί αυτού, τους επιβαρύνουν με πολλά διαγωνίσματα αλλά και γραπτές ασκήσεις αξιολόγησης που βασίζονται στο μάθημα της προηγούμενης μέρας.

Με αυτό τον τρόπο νομίζουν πως μπορούν να ελέγχουν και να αξιολογούν τον μαθητή για να καταλαβαίνουν αν διάβασε ή όχι. Όμως, σχεδόν κανείς δεν σκέφτεται λίγο και τους μαθητές οι οποίοι βρίσκονται στην πιο όμορφη ηλικία αλλά ταυτόχρονα και πιο ευάλωτη. Κανένας καθηγητής δεν μπαίνει στη θέση του μαθητή ο οποίος κάθε φορά που παίρνει ένα φύλλο αξιολόγησης τον κατακλύζει ένα μικρό συναίσθημα πανικού, για-

τί εκείνη την ώρα αρνητικές σκέψεις περνούν από το μυαλό του. Κυριαρχεί ο φόβος της αποτυχίας, η πίεση των υπερβολικών απαιτήσεων, η σκέψη της ανικανότητας και ο φόβος για προσωπική αποτυχία.

Αντίθετως, ο καθηγητής είναι εκείνος που πρέπει να στηρίζει τους μαθητές, να κατανοεί τους ψυχολογικούς παράγοντες που μπορεί να επηρεάζουν την απόδοσή τους αλλά και να τους κάνει να κρατούν ενεργητική στάση απέναντι στο διάβασμα. Να τους ενισχύουν

με αισιοδοξία, θέληση και αγωνιστικότητα για επίτευξη των στόχων τους. Επιπρόσθετα, πρέπει να βοηθούν τους μαθητές να καταστρώσουν ένα ρεαλιστικό πρόγραμμα μελέτης, χωρίς υπερβολές, και να αποκλείσουν, με τη βοήθεια των γονέων, τις κακές συνήθειες κάθε είδους έτσι ώστε να στρωθούν στο διάβασμα με καθαρό μυαλό. Όμως σίγουρα πρέπει να αφήνουν τον μαθητή να επιλέγει και να παίρνει αποφάσεις όσον αφορά στο μέλλον του, μόνος του, γιατί μετά θα φέρει το αντίθετο αποτέλεσμα. Ο λόγος; Γιατί στην εφηβεία υπάρχει μια ενδοψυχική σύγκρουση ανάμεσα στην εξάρτηση και στην αυτονομία. Ο έφηβος χρειάζεται να νιώσει έτοιμος απέναντι στη ζωή παίρνοντας μόνος του κάποιες αποφάσεις. Έτσι νιώθει πιο ισχυρός!

Εντέλει, οι καθηγητές πρέπει να μας καταλαβαίνουν περισσότερο όχι μόνο για να έχουμε μια πιο πετυχημένη και καλή σχέση αλλά και για μια καλύτερη απόδοση!

Μικαέλα Σάββα Α1

Παγκύριος Ευρωπαϊκός Διαγωνισμός μετάφρασης «Jvenes Translatores»

Ένα μεγάλο «εύγε» στον Μάρκο μας, που έκανε περήφανο το σχολείο μας στην Ευρώπη. Ο Μάρκος Νικολάου του Γ'7 είναι ο παγκύριος νικητής του Ευρωπαϊκού Διαγωνισμού μετάφρασης «Jvenes Translatores» που οργανώθηκε στις 27 Νοεμβρίου 2014 και θα λάβει μέρος στην τελετή απονομής των βραβείων στις Βρυξέλλες τον Απρίλιο 2015.

Θεατρική ομάδα Λυκείου Δασούπολης

Μια ... Ιταλίδα φτάνει φέτος στο Λύκειο Δασούπολης για να μας διασκεδάσει και να μας κάνει να ξεχάσουμε για λίγο τα προβλήματά μας. Με πολύ κέφι και μεράκι η Θεατρική Ομάδα του σχολείου μας άρχισε ήδη από τον Οκτώβριο να ετοιμάζει τη φετινή θεατρική μας παράσταση που είναι η πασίγνωστη κωμωδία που έγραψαν οι Νίκος Τσιφόρος και Πολύβιος Βασιλειάδης «Μια Ιταλίδα από την Κυψέλη». Η θεατρική επιτυχία του θεατρικού μεταφέρθηκε στον κινηματογράφο το 1968, στα πρώτα χρόνια της δικτατορίας στην Ελλάδα, σε σκηνοθεσία Ντίνου Δημόπουλου και έκοψε 396.882 εισιτήρια! Τους κύριους ρόλους υποδύθηκαν τότε ο Αλέκος Αλεξανδράκης και η Μάρω Κοντού. Η εξαιρετική μουσική και τα τραγούδια της ταινίας ανήκουν στον Νίκο Μαμαγκάκη ενώ οι χορογραφίες είναι του Γιάννη Φλερύ. Τη σκηνοθεσία της φετινής παράστασης του σχολείου μας υπογράφει η καθηγήτριά μας, Χλόη Παίκου ενώ οι ηθοποιοί (κατά σειρά εμφάνισης) είναι:

Μικαέλα Χριστοφόρου, Α3
Λήδα Χατζηδημητρίου, Α2
Ελεωνόρα Χριστοδούλου, Β1
Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου, Β7
Χρήστος Κασάπης, Β7

Μάριαν Κυπριανού, Β2
Αντρέας Πατσαλίδης, Β1
Κατερίνα Νασσίφ, Α3
Αντρέας Αυξεντίου, Α3
Φοίβος Αλλαγιώτης, Β2

Το σχολείο των εσκιμώων

Την περασμένη Τετάρτη το πρωί, ξύπνησα στις 6:00. Στάθηκα μπροστά από τη ντουλάπα και κοίταξα τα ρούχα μου. Μέχρι να ξυπνήσω εντελώς, στεκόμουν σαν πλίσθια χωρίς να κάνω κάτι ιδιαίτερο και άνοιξα το κινητό μου για να δω τι καιρό έκανε έξω. Φόρεσα ένα κοντομάνικο φανελάκι και ένα τρικό, αφού σκόπευα να περάσω τη μέρα μου μέσα. Πήγα στο σχολείο και έψαξα να βρω την τάξη μου για να μπω μέσα, γιατί έξω έκανε φοβόκρυο. Πάω να ανοίξω την πόρτα, τίποτα. «Σκάλωσε, ακόμα δεν χτίστηκε το σχολείο;», σκέφτηκα. «Είναι κλειδωμένα», άκουσα μια φωνή από πίσω μου. Αρχικά δεν έδωσα σημασία, αλλά αργότερα κατάλαβα ότι ήταν ένας συμμαθητής μου και μιλούσε σε μένα! «Οι τάξεις κλειδώνουνε» συνέχισε, «και ανοίγουν μόνο εν ώρα μαθήματος.» Χωρίς να ξέρω τι να κάνω, στάθηκα μπροστά από την πόρτα και περιμένα να χτυπήσει το κουδούνι. Μέχρι να ακούσω τον ήχο (που ομολογουμένως για πρώτη φορά στη ζωή μου, χάρηκα ιδιαίτερα που τον άκουσα), είχα γίνει παγάκι! Κατά τη διάρκεια του μαθήματος ήταν αδύνατο να συγκεντρωθώ (όχι ότι είναι δυνατό καμιά άλλη φορά), αφού προσπαθούσα να ζεστάνω το κοκαλάκι μου, επειδή η θέρμανση ήταν κλειστή.

Η ώρα του διαλείμματος ήρθε πιο αργά από ποτέ, και δεν ήθελα να βγω έξω! Μετά από πολύ δισταγμό, τελικά βγήκα και για πολλή ώρα έμεινα ακίνητη. Προσπαθούσα να βρω ένα μέρος να καθίσω, αλλά τα παγκάκια έπαιζαν κρυφτό μαζί μου και φυσικά κέρδισαν, αφού δεν βρήκα ούτε ένα! Τα δόντια μου χτυπούσαν με μανία το ένα το άλλο και τελικά αναγκάστηκα να καθίσω στο πάτωμα και πάγωσε ο... «αυτός» μου!!

Ελεονόρα Χριστοδούλου Β1

Την επόμενη μέρα ξύπνησα με γρίπη και έμεινα σπίτι. Απαιτώ τουλάχιστον 14 απουσίες περισσότερες για τις μέρες που θα είμαστε άρρωστοι από το κρύο! Όταν μετά από τρεις μέρες επιτέλους έγινα καλά, συνέχισα τη ρουτίνα μου. Ξύπνησα στις 6:00 και στάθηκα μπροστά από τη ντουλάπα. Άνοιξα το κινητό μου για να δω τι καιρό έκανε έξω. Φόρεσα μια μακρυμάνικη μπλούζα, μια χοντρή ζακέτα, ένα μπουφάν κι ένα σακάκι. Μόνο την κρεμάστρα έμεινε να φορέσω! Άνοιξα το τελευταίο συρτάρι και πήρα την αγαπημένη μου σάρπα. Βγήκα έξω από το δωμάτιο μου

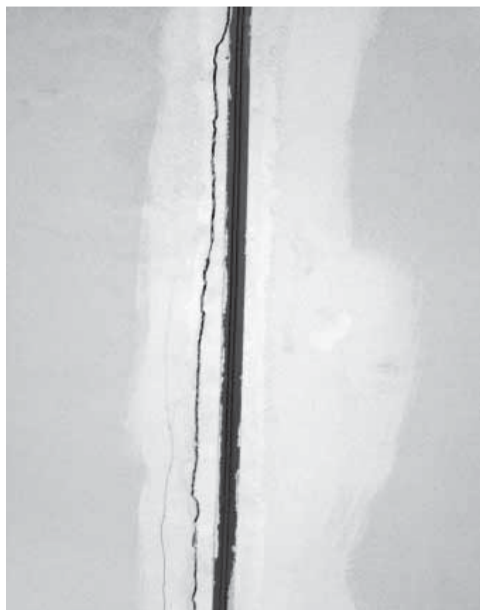
και η μαμά μου με κοίταζε απορημένη για κάμποση ώρα. «Γιατί ντύθηκες σαν εσκιμώος;», με ρώτησε. Εγώ δεν απάντησα. Έκανα ένα μορφασμό και έφυγα.

Στο σχολείο κανείς δεν με κοίταζε περίεργα. Όλοι φορούσαμε ολόκληρη την γκαρνταρόμπα μας. Δεν ξέρω μέχρι πότε θα συνεχιστεί αυτό, ξέρω όμως ότι έρχεται πολύ σύντομα η μέρα που η Δασούπολη θα μετονομαστεί σε «Σχολείο των Εσκιμώων»!

Μάριαν Κυπριανού Β2

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ... ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Το πλέον σύγχρονο σχολείο της Κύπρου, ευρωπαϊκών προδιαγραφών για το οποίο δαπανήθηκαν πέραν των 6 εκατομμυρίων για την κατασκευή του, μετά από μερικούς μήνες λειτουργίας φαίνεται να παρουσιάζει αρκετά τεχνικά προβλήματα. Τις συνέπειες των προβλημάτων φυσικά δεν τις επωμίζονται οι συντελεστές για την κατασκευή του που φέρουν ακέραια την ευθύνη αλλά τα άτομα που βρίσκονται καθημερινά στο σχολείο. Για παράδειγμα στις 9/12/14 λόγω μιας περαστικής μπόρας μικρές λιμνούλες δημιουργήθηκαν σε μερικές τάξεις όπως επίσης και στην καφετέρια ενώ σε πολλά σημεία στον πάνω όροφο το νερό της βροχής που μαζεύτηκε έσταζε στο ισόγειο. Κάτι παρόμοιο συμβαίνει κάθε φορά που μια σχετικά ήπια καταιγίδα περνά πάνω από το σχολείο μας. Επιπρόσθετα σε πολλά σημεία έχουν σχηματιστεί ρωγμές στους τοίχους του κτηρίου από τον πρώτο κιόλας μήνα. Οι ρωγμές και οι πλημμύρες στο παλιό κτήριο ήταν σημαντικοί λόγοι που ώθησαν στη δημιουργία ενός νέου κτηρίου άρα είναι αδιανόητο και απαράδεκτο το καινούργιο να αντιμετωπίζει τα ίδια προβλήματα με ένα κτήριο 36 χρόνων (1978-2014). Με βάση όλα αυτά τα στοιχεία τίθενται πολλά ερωτήματα. Μήπως έγιναν λάθη τόσο στο σχεδιασμό όσο και στην κατασκευή του κτηρίου; Μήπως ο αρχιτέκτονας και οι μηχανικοί έδωσαν περισσότερη έμφαση στο «design» παραλείποντας σημαντικότερα στοιχεία; Όλα αυτά είναι ρητορικά αφού η απάντησή τους είναι καταφατική. Το μεγάλο ερώτημα είναι, τι θα συμβεί σε περίπτωση πιο ακραίων καιρικών φαινομένων ή σε περίπτωση σεισμού σ' ένα κτήριο που από τους πρώτους μήνες λειτουργίας του είναι γεμάτο ρωγμές; Αυτά φυσικά δεν νομίζω να απασχολούν

και ιδιαίτερα τον αρχιτέκτονα και τους πολιτικούς μηχανικούς αφού αυτοί χρυσοπληρώθηκαν χωρίς να φέρουν το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Αντιθέτως μάλιστα αντί να

τους ενδιαφέρει η επίλυση μερικών προβλημάτων τούς ενδιαφέρει να μην χαλάσει το δάπεδο από την τριβή με τα παγκάκια έχοντας την παράλογη απαίτηση να τοποθετηθούν ειδικά παγκάκια στο σχολείο μας που θα ταιριάζουν με το «design» και να βιδωθούν στα σημεία που αυτοί θα καθορίσουν. Λόγω αυτού οι μαθητές για αρκετούς μήνες ήταν χωρίς παγκάκια και όταν επιτέλους ήρθαν τα παγκάκια βιδώθηκαν σε σημεία που το καλοκαίρι οι μαθητές θα είναι ακάλυπτοι από τον ήλιο και το χειμώνα από τη βροχή. Αυτοί οι κύριοι όμως με τα λεφτά από το όλο έργο του σχολείου μας θα κάθονται στο γραφείο τους το χειμώνα με τη θέρμανση και το καλοκαίρι με τον κλιματισμό τη στιγμή που οι μαθητές δεν θα έχουν που να καθίσουν !!

Ηρακλής Πάττας Γ4

Τα παρατιράγουδα της χρονιάς

Το κλειστό

Ενώ στην εκδήλωση της 28ης Οκτωβρίου για χάρη των επισήμων μετακόμισε ολόκληρο το σχολείο στο κλειστό γήπεδο κάνοντας το γύρο ολόκληρου του τετραγώνου για να φθάσει στις εκδηλώσεις για το ψευδοκράτος και το Πολυτεχνείο, οι μαθητές αναγκάστηκαν να τις παρακολουθήσουν καθισμένοι στο έδαφος σ' ένα σχολείο που ξοδεύτηκαν 6,6 εκατομμύρια και το οποίο περιλαμβάνει αίθουσα εκδηλώσεων-αμφιθέατρο. Αν και δεν ήταν κάτι τραγικό για τους μαθητές μια και τους έλειπε τόσοι μήνες το κλειστό, φάνηκε ότι τελικά η πολιτική της διεύθυνσης είναι «για τα μάτια του κόσμου». Κάτι που φαίνεται ακόμη πιο ξεκάθαρα από το γεγονός ότι ούτε καν η άδεια στις ομάδες του σχολείου μας να προπονηθούν στις κλειστές εγκαταστάσεις δεν δόθηκε μέχρι που άνοιξαν τα γήπεδα. Τελικά μόνο για να εντυπωσιάζουμε του επίσημου είμαστε ικανοί;

Το άγρυπνο μάτι

Η σύγκριση μεταξύ του παλιού και του νέου κτηρίου είναι αναπόφευκτη. Όλοι οι μαθητές θεωρούν ως μεγαλύτερο μειονέκτημα του νέου κτηρίου την έλλειψη χώρων για να τους κάνουν «στέκια» τους τα διαλείμματα οι διάφορες παρέες. Σαν να μην έφτανε αυτό στην κεντρική αυλή που περνά το μεγαλύτερο μέρος των μαθητών το χρόνο του διαλείμματός τους, ο διευθυντής μπορεί να τα δει όλα. Από το μεγάλο παράθυρο του γραφείου του είναι σε θέση να παρακολουθεί σχεδόν καθετί κινείται μέσα στο σχολείο. Σίγουρα αυτή η επιλογή του αρχιτέκτονα δεν είναι και ιδιαίτερα ευχάριστη για τους μαθητές που εκτός από τον διευθυντή μπορούν να τους παρακολουθούν ανά πάσα στιγμή και οι καθηγητές από το παράθυρο του συλλόγου όπως και οι Β.Δ Α' των οποίων το γραφείο τους βρίσκεται ακριβώς δίπλα από αυτό του διευθυντή. Ακόμη και να ξεφύγει κάτι στον διευθυντή σίγουρα θα το πληροφορηθεί. Με αυτή την νέα ιδιότητα του κυρίου Γεωργίου μπορεί να του προταθεί συμβόλαιο και από την CIA!

Ίδου η απόδειξη ...

Ηρακλής Πάττας Γ4

Στη ζωή μας θα κάνουμε πολλά ταξίδια, κάποια μικρά, κάποια μεγάλα, κάποια θα μας μείνουν αξέχαστα ενώ άλλα δεν θα τα θυμόμαστε, σε κάποια θα γελάσουμε, σε κάποια άλλα θα κλάψουμε και κάποια θα μας σημαδέψουν. Η ζωή όμως είναι γεμάτη αποχαιρετισμούς, έτσι θα ζήσουμε και πολλούς αποχαιρετισμούς, θα κλείσουμε πολλές πόρτες που δεν θα ξανανοιξουν, θα έρθουμε αντιμέτωποι αμέτρες φορές με ένα τέλος..

Πώς νιώθεις άραγε όταν έρχεται το τέλος ενός ανεπανάληπτου ταξιδιού;

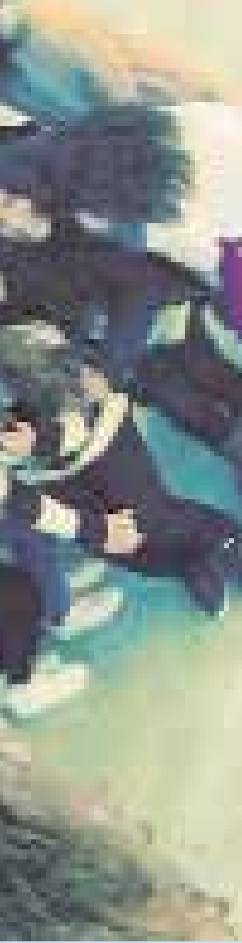
Δώδεκα χρόνια πριν ξεκινήσαμε όλοι μαζί ένα ταξίδι, ένα ταξίδι με βάρκες τα τετράδια και με κουπιά τα γράμματα, το οποίο μας έδωσε ανθρώπους, μαθήματα ζωής, εμπειρίες αλλά το σημαντικότερο δώρο που αποκομίσαμε από αυτό είναι οι αναμνήσεις.

Φοβισμένα πρωτάκια πίσω από μια πόρτα ενός τεράστιου τότε για μας κτηρίου γε-

μάτα απορία-ετοιμαζόμασταν να κάνουμε το μεγάλο βήμα, δεν είχαμε συνειδητοποιήσει ότι από τη μέρα εκείνη θα μπαίναμε σε ένα νέο τρόπο ζωής, πως ετοιμαζόμαστε να καλωσορίσουμε τα δώδεκα πιο γεμάτα από ζωή χρόνια μας. Τα αξέχαστα αυτά χρόνια πέρασαν χωρίς να το καταλάβουμε, λες και ήταν χθες η πρώτη μέρα που γνωρίσαμε την κολλητή μας, η πρώτη μέρα που χτυπήσαμε το πόδι μας παίζοντας κρυφτό, λες και ήταν χθες το πρώτο διαγώνισμα, η πρώτη παρατήρηση από τη δασκάλα, η πρώτη τιμωρία, η πρώτη αποτυχία, το πρώτο σκασιαρχείο.

Σήμερα, δώδεκα χρόνια μετά, βλέπουμε τη σχολική μας ζωή να περνά μπροστά στα μάτια μας. Κάποιοι ανυπομονούν να την αποχαιρετήσουν, άλλοι πάλι όχι... Το σίγουρο είναι πως ενώ όλοι συνειδητοποιήσαμε πως πολλές φορές κουρασθήκαμε, η ζωή μας χωρίς αυτό θα ήταν κάτι παραπάνω από άδεια. Γιατί εκεί γνωρίσαμε πολλά. Γνωρί-

σαμε και ανθρώπους που θα μας συνοδεύουν σ' ολόκληρη τη ζωή μας, ανθρώπους ξεχωριστούς για τον καθένα, ανθρώπους που μας στήριξαν, μας βοήθησαν να ανακαλύψουμε τον εαυτό μας, τις κλίσεις μας. Εκεί ερωτηθήκαμε για πρώτη φορά. Αλήθεια εσύ θυμάσαι πώς έκανες κάθε φορά που τον έβλεπες το διάλειμμα από μακριά και έβρισκες τρόπους να σε προσέξει; Εκεί μάθαμε να συνεργαζόμαστε και να ακούμε και τις άλλες απόψεις, εκεί ωριμάσαμε και ετοιμαστήκαμε να βγούμε στη κοινωνία εφοδιασμένοι με όλα τα προσόντα που μας χρειάζονται. Θα μας λείψουν πρόσωπα, χαμόγελα, όλες οι στιγμές που δε θα ξαναγυρίσουν πίσω, στιγμές όμορφες και άσχημες. Θα μας λείψουν όλοι, ακόμα και αυτοί που δεν γνωρίσαμε καλά, ακόμα και αυτοί που κάποτε ήμασταν κολλητοί και χαθήκαμε, ακόμα και αυτοί που δεν έλεγαν σε κανένα καλημέρα, θα μας λείψουν και οι καθηγητές, και

οι αυστηροί και οι ελαστικοί γιατί αυτοί μας έδωσαν γνώσεις και μας έμαθαν πώς να είμαστε άνθρωποι. Σημασία έχει να καταλάβουμε και να θυμόμαστε πάντα πως κάθε άνθρωπος που γνωρίσαμε στο σχολείο, κάθε άνθρωπος που θα γνωρίσουμε στο μέλλον είναι ξεχωριστός και έχει κάτι να μας δώσει. Οφείλουμε σε όλους λοιπόν ένα μεγάλο ευχαριστώ.

Όταν κτυπήσει το τελευταίο κουδούνι και φύγουμε για πάντα από αυτό το κτήριο ας έχουμε στο μυαλό μας μόνο όμορφες αναμνήσεις γιατί θα ξαναγυρίζουμε πίσω, θα θυμόμαστε και θα κλαίμε, θα θυμόμαστε και θα γελάμε. Θα μας λείψει αυτό το κουδούνι. Κάθε τέλος και μια καινούργια αρχή λένε, ας ελπίσουμε αυτό το τέλος να φέρει σε όλους μας την αρχή που επιθυμούμε, να φτάσουμε ψηλά και να πετύχουμε τα όνειρα μας.

Καλή συνέχεια!

Αριάνα Μούσκου Γ1

Νοσούν και κωλυσιεργούν οι κοινωνικές ασφαλίσεις του τόπου;

Είναι κοινός τόπος ότι ο ρόλος των Κοινωνικών Ασφαλίσεων απασχολεί ιδιαίτερα το νησί μας. Άραγε, με πόση σοβαρότητα και αυστηρότητα ελέγχεται κάθε περίπτωση; Μήπως οι κοινωνικές συντάξεις δεν δίνονται με ορθά κριτήρια; Με πόση ενδελέχεια ελέγχονται οι ιδιώτες εργοδότες; Αυτά είναι μερικά ζητήματα που αντιμετωπίζει εδώ και πολλά χρόνια ο συγκεκριμένος κλάδος.

Αρχικά, η κοινωνική σύνταξη στο νησί μας παραχωρείται σε άτομα άνω των 65 ετών τα οποία δεν έχουν εργοδοτηθεί ποτέ. Ας μην ξεχνάμε όμως ότι μερικά άτομα δεν την έχουν ανάγκη. Μήπως δεν γίνονται οι δέουσες παρεμβάσεις από τους αρμόδιους, ώστε να διεξάγονται εξονυχιστικοί έλεγχοι για το «πόθεν έσχες»; Ενδεχομένως, να κωλυσιεργούν οι αρμόδιοι. Αναντίθετα, το πιο πάνω θέμα χρήζει άμεσης θεραπείας! Κάλιστα μπορούν να κατοχυρωθούν ειδικά εισοδηματικά κριτήρια για το ποιος θα λαμβάνει την κοινωνική σύνταξη. Προς θεού, όμως, δεν πρέπει να καταργηθεί, επειδή υπάρχουν συνταξιούχοι, οι οποίοι ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και για αυτούς είναι μια σημαντικότερη οικονομική ένεση. Επιπλέον, είναι ανεπίτρεπτο αυτή η μερίδα του πληθυσμού να λαμβάνει το εξωφρενικό και πενιχρό ποσό των €336 που προνοεί η κοινωνική σύνταξη, μη έχοντας άλλες πηγές εσόδων. Αναμφίβολα, ένας ηλικιωμένος έχει ποικίλες ανάγκες, κακά τα ψέματα. Λόγου χάριν, η λήψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, η πληρωμή δυσβάκτατων φόρων, η αγορά αγαθών πρώτης ανάγκης και το «φιλοδώρημα» στα εγγόνια τους! Τουναντίον, μερικοί δεν τη χρειάζονται, ζουν πλουσιοπάροχα και όμορφα. Αυτό το πράμα είναι απαράδεκτο και σε καμία περίπτωση δεν κολακεύει την Κύπρο που θεωρείται κράτος δικαίου. Κόψτε, λοιπόν, τις

ακρείαστες συντάξεις από αυτούς που καλοπερνούν και «χαριεντίζονται» και αυξήστε την σε αυτούς που την χρειάζονται στα αλήθεια και αποτελεί βάλσαμο.

Εκτός από τα παραπάνω ως σημειωθεί ένα άλλο επίμαχο και συνάμα παράδοξο περιστατικό που πρέπει και τούτο να πάρει σειρά για πάταξη. Δεν είναι άλλο από τα ψευδή στοιχεία μισθοδοσίας των ιδιωτών. Είναι αξιοπρόσεκτο πως ένα μεγάλο ποσοστό εργαζομένων δουλεύει παράνομα, καθώς οι εργοδότες αρνούνται πεισματικά να καταβάλουν κοινωνικές ασφαλίσεις. Επιπρόσθετα, δεν αποκλείεται να υπάρχουν παράνομοι εργοδότες που βγάζουν άνεργους τους υπαλλήλους τους ενώ αποδεδειγμένα εργάζονται όλο το χρόνο. Οι καταγγελίες, βέβαια, ποικίλουν εδώ και καιρό. Διαβάζοντας σχετικό άρθρο στο διαδίκτυο με εντυπωσίασε το γεγονός ότι νεαρά άτομα βρίσκουν το θάρρος και καταγγέλλουν την αδήλωτη εργασία, ωστόσο οι αρμόδιοι κάποιες φορές θέλουν περισσότερα στοιχεία. Είναι πασιφανές ότι το πιο πάνω ζήτημα ταλανίζει εδώ και δεκαετίες την Κύπρο και έχει ήδη γίνει «καλοστημένος συρμός» των εργοδοτών. Εύλογα τα ερωτήματα και πολλά, αφού δεν εξακριβώνονται αμέσως και χωρίς χρονοτριβές με «μα» και «μου» οι καταγγελίες του εργαζόμενου κόσμου. Γιατί χωλαίνει και νοσεί η λήψη μέτρων;

Συνοψίζοντας, τα δύο πιο πάνω θέματα χρήζουν άμεσης αναδιάρθρωσης με ορθολογιστικούς ελέγχους και κοινωνική συνείδηση. Δεν μπορούν να έχουν το όνομα Κοινωνικές Ασφαλίσεις μόνο στα χαρτιά, αλλά στην πράξη και την ουσία, γιατί αδικίες και παρανομίες «να χορτάσει και το νηστικό αρκούδι!» «Συν Αθηνά και χείρα κίνει, λοιπόν».

Μάριος Τρύφωνος Γ1

ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ

Η έννοια του εθελοντισμού συνδέεται με την αλληλεγγύη και την ανιδιοτελή προσφορά. Ο εθελοντισμός εκφράζεται με ποικίλους τρόπους, ο καθένας από αυτούς με τη δική του φυσιογνωμία και μέθοδο δράσης. Κοινό χαρακτηριστικό όμως όλων είναι η συνδρομή τους στην προώθηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Ο εθελοντισμός διευκολύνει την άσκηση ορισμένων κοινωνικών δικαιωμάτων, ενδυναμώνει τη δημόσια συνεισφορά ενώ παράλληλα έρχεται να δώσει μια βιώσιμη και έγκυρη απάντηση σε κοινωνικά προβλήματα. Σήμερα βρίσκουμε τον εθελοντισμό σε διάφορες μορφές. Διακρίνεται σε δράσεις όπως η ανθρωπιστική, κοινωνική, περιβαλλοντική, πολιτιστική και διεθνιστική. Η κάθε μια ξεχωριστά αποτελεί πηγή βοήθειας σε άτομα ή καταστάσεις που το χρειάζονται.

Η ανθρωπιστική δράση περιλαμβάνει προσφορά υλικών αγαθών ή χρημάτων για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών όπως για παράδειγμα φυσικές καταστροφές, δωρεά οργάνων σώματος, συμμετοχή σε ομάδες διάσωσης ανθρώπων και εθελοντική αιμοδοσία.

Η κοινωνική δράση εντοπίζεται στην προ-

σφορά εθελοντικής εργασίας σε συλλόγους και ιδρύματα για την προστασία ευάλωτων κοινωνικών ομάδων αλλά και σε δράσεις που αποβλέπουν στη βελτίωση των κοινωνικών. Επιπρόσθετα η κοινωνική δράση σχετίζεται με την καθαριότητα των πόλεων, την προστασία των πεζών αλλά και

την προώθηση των δικαιωμάτων των καταναλωτών.

Η περιβαλλοντική δράση σχετίζεται με την αντίληψη πρωτοβουλιών για την ανακύκλωση των απορριμμάτων, την προστασία της κλωρίδας και πανίδας και πιο γενικά

του περιβάλλοντος, για τις αναδασώσεις και τις εφαρμογές εναλλακτικών πηγών ενέργειας.

Η πολιτιστική δράση περιλαμβάνει την οργάνωση και διεξαγωγή διαφόρων καλλιτεχνικών δρώμενων όπως για παράδειγμα μουσικών, θεατρικών, εικαστικών και ποιητικών, οι οποίες δεν αποσκοπούν στην απόκτηση κέρδους αλλά διεξάγονται για να ενισχύσουν και να υποστηρίξουν την επίλυση κοινωνικών προβλημάτων.

Η τελευταία μορφή που μπορούμε να συναντήσουμε στον εθελοντισμό είναι η διεθνιστική που απευθύνεται κυρίως σε τριτοκοσμικές χώρες αλλά παράλληλα παρέχει ανθρωπιστικές υπηρεσίες σε χώρες που ταλανίζονται από εμπόλεμες συγκρούσεις.

Με τον εθελοντισμό καλλιεργείς τον εαυτό σου όσον αφορά στην αναγνώριση της προσφοράς, την ανταλλαγή ιδεών, απόψεων και πολιτιστικών στοιχείων, την ανάπτυξη δεξιοτήτων και δυνατοτήτων, νέων γνωριμιών.

Ο εθελοντισμός δεν είναι ζήτημα επιβολής. Είναι προσφοράς ψυχής.

Μικαέλα Σάββα Α1

Προσκοπείο

Καθημερινά ακούμε για οικονομικά εγκλήματα, καταχρήσεις ενώ όλο και πιο πολλοί άνθρωποι δεν σέβονται τους νόμους και τους απλούς συνανθρώπους τους. Παρατηρείται μεγάλη κρίση ηθικών θεσμών και κοινωνικών αξιών, ενώ όλο και περισσότεροι απομακρύνονται από τη θρησκεία, την οικογένεια, και δεν βοηθούν τους συνανθρώπους τους που έχουν πραγματική ανάγκη. Ο κόσμος και η κοινωνία μας σιγά-σιγά καταστρέφονται και αυτό είναι ένα πραγματικά πολύ λυπηρό γεγονός. Υπάρχουν όμως λύσεις σε όλα τα προβλήματα! Μέσα από την δική μου εμπειρία πιστεύω ότι μια αποτελεσματική είναι ο Προσκοπισμός.

Ο Προσκοπισμός είναι η καλύτερη δίοδος για εμένα και ο τρόπος αντιμετώπισης των πιο πάνω ώστε να γίνουμε όλοι καλύτεροι άνθρωποι. Ιδρύθηκε το 1907 από τον Λόρδο Μπέπτεν Πάουελ και έχει μέχρι και 30 εκατομμύρια μέλη παγκοσμίως. Είναι μια καθαρά εθελοντική κίνηση που απευθύνεται σε όλους του ανθρώπους του κόσμου. Δεν υπάρχουν διακρίσεις καταγωγής, φυλής ή πίστης και τα περισσότερα μέλη της είναι έφηβοι. Έχει σκοπό να συμβάλει στην ανάπτυξη των νέων τόσο κοινωνικά όσο και πνευματικά μέσα από διάφορες δραστηριότητες. Παραδίδει στην κοινωνία αξίους, χρήσιμους, ηθικούς και υπεύθυνους πολίτες οι οποίοι συμβάλλουν θετικά για ένα καλύτερο αύριο.

Μέσα από προσωπικά μου βιώματα στον προσκοπισμό, πιστεύω πως ο καθένας θα πρέπει να το ξανασκεφτεί και να ενταχθεί στο σώμα των προσκόπων. Ο προσκοπισμός είναι μια πολύ καλή προετοιμασία για το μέλλον και για το τι θα αντιμετωπίσεις στη ζωή σου.

Από αυτόν μαθαίνεις να είσαι πιστός στην οικογένεια, την πατρίδα, το Θεό, να βοηθάς τους συνανθρώπους σου και να έχεις αυτοπεποίθηση. Οι προσκόποι μαθαίνουν να επιβιώνουν σε ομάδες με τεχνικές όπως προσανατολισμό, κόμπους, πρώτες βοήθειες και άλλα. Δουλεύουν και μαθαίνουν να λειτουργούν σαν μια ομάδα χωρίς να υπάρχουν διακρίσεις ανάμεσα στα μέλη της.

Το να πηγαίνεις προσκοπείο είναι μια υγιής απασχόληση. Ξεφεύγεις από την καθημερινότητα του σχολείου, της δουλειάς, των προβλημάτων και βρίσκεσαι με φίλους, παίζεις, γελάς και μαθαίνεις. Είναι μια πολύ εποικοδομητική απασχόληση που διαρκεί μόνο δύο ώρες την εβδομάδα, κάθε Σάββατο. Πολλά παιδιά ανυπομονούν γι' αυτή τη μέρα και είναι χαρούμενα που θα βρεθούν στο περι-

βάλλον του προσκοπείου. Διοργανώνουν δράσεις ψυχαγωγικές και εκπαιδευτικές, εκδηλώσεις και πολλά άλλα. Αλλάζουν παραστάσεις αφού πηγαίνουν στο βουνό ή τη θάλασσα και περιμένουν πώς και πώς την σημαντικότερη κατασκήνωση της χρονιάς, στα μέσα του καλοκαιριού. Ανάμεσα σε προσκόπους και αρχηγούς επικρατεί ένα πολύ φιλικό κλίμα. Όλοι είναι αγαπημένοι μεταξύ τους και νιώθουν σαν μια μεγάλη οικογένεια. Το στοιχείο που επικρατεί είναι το γέλιο και οι πλάκες μα πάνω από όλα οι αναμνήσεις που δημιουργούνται και μένουν για πάντα στην καρδιά του κάθε προσκόπου. Στο σχολείο μας υπάρχουν περίπου δεκαπέντε πρόσκοποι. Δύο απ' αυτούς, και η Αθηνά Ζέρβα και η Σταυριάνα Κοντεμενιώτη μας μίλησαν για τις δικές τους εμπειρίες από τον προσκοπισμό:

1. Πόσα χρόνια πηγαίνετε προσκοπείο;
Α-Ξεκίνησα το προσκοπείο από έξι χρονών.
Σ-Πάω προσκοπείο εδώ και έξι χρόνια.

2. Τι εμπειρίες έχετε από τη συμμετοχή σας στον προσκοπισμό;
Α-Έχω πάρα πολλές εμπειρίες, κυρίως ευχάριστες. Είμαι ναυτοπρόσκοπος και θυμάμαι κωπηλασίες και ιστιοπλοία.

Σ-Κέρδισα και κερδίζω ακόμα πολλές εμπειρίες που δεν θα ξεχάσω ποτέ. Διήμερα, κατασκηνώσεις, ανέκδοτα και πολλά άλλα.

3. Θα σταματούσατε το προσκοπείο;
Α-Δεν θα σταματούσα ποτέ το προσκοπείο. Μαθαίνω πολλά όπως να επιβιώνω στη φύση. Όλοι είναι σαν οικογένεια μου πλέον. Νιώθουμε αδέρφια και περνάμε πολλά μαζί.

Σ-Έχω μάθει πράγματα που θα μου φανούν χρήσιμα στην ζωή μου. Θα συνεχίσω για αρκετό καιρό ακόμα. Μέσα από τον προσκοπισμό γνώρισα νέους φίλους. Επίσης με βοηθά να γίνω καλύτερη γενικότερα.

Ανακεφαλαιώνοντας, πιστεύω πως ο προσκοπισμός ίσως να είναι μια διέξοδος που να μπορεί να μας οδηγήσει σε κάτι καλύτερο. Με απαραίτητη προϋπόθεση την πίστη σε αυτό που πάμε να κάνουμε, όλοι μπορούν να τα καταφέρουν. Μέσα στη σκοτεινή εποχή που ζούμε είναι μια αποτελεσματική λύση σε όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω μας σήμερα.

Ντόρις Θεοδούλου Α7

Ο Άγιος Βασίλης δεν ήρθε για όλα τα παιδιά...

Οι άγιες μέρες των Χριστουγέννων πέρασαν και μόνο λίγα ξεχασμένα στολίδια έμειναν να τις θυμίζουν. Ο Χριστός ήρθε στη γη γι' ακόμα μια φορά, κι όμως το φως της γέννησής Του δεν αποδείχτηκε αρκετό ώστε να φωτίσει τις καρδιές των ανθρώπων. Μέσα στην πολύβουη Λήδρα, στο υπέρλαμπρα στολισμένο Mall βρήκαν οι άνθρωποι την ευκαιρία να ικανοποιήσουν το αίσθημα της χαράς και της πληρότητας, ή ακόμα τραγικότερο να εξαγοράσουν την αγάπη των άλλων... Και ούτε μιλά για εκείνους που η έλλειψη των αναγκαίων τούς κράτησε μακριά από τη γιορτινή ατμόσφαιρα. Τι να σκεφτεί για τη ζωή αυτός που παλεύει για την επιβίωση; Ποιος Άι Βασίλης να 'ρθει κι από ποιο σύμπαν; Είναι όμως κι εκείνα τα παιδιά που περίμεναν ένα δώρο μέχρι την τελευταία στιγμή... Αν δεν έκανες κάτι γι' αυτό, οφείλεις τουλάχιστον να βρεις μια φτηνή δικαιολογία για τον Άι Βασίλη που δεν ήρθε. Βρες κάτι για τον παγωμένο ουρανό, τον κρυωμένο Ρούντολφ, κάτι τέλος πάντων...

Μια τέτοια άγια γιορτή δεν έφερε την αγάπη στο προσκήνιο, έγινε όμως η απία προώθησης του καταναλωτικού μοντέλου ζωής. Αν και οι αγορές συνεχίζονται, οι δωρεές μειώνονται. Την χρονική αυτή περίοδο που η οικονομική κρίση μαστίζει την κοινωνία, τα χρήματα αποκτάνε ιδιαίτερη σημασία για το άτομο και προσφέρει λιγότερα και σπανιότερα. Φυσικά δικαιολογείται (!), καθώς πιθανόν να γίνει κι αυτό μελλοντικά άπορο βάσει των εξελίξεων και των πιθανοτήτων, χωρίς όμως να λαμβάνει υπόψη πως η πιθανότητα γίνεται βεβαιότητα όταν αναφερόμαστε σε άστεγους, πεινασμένους και φτωχούς. Οι άνθρωποι αυτοί αναζητούν ένα χέρι βοήθειας που για μας δε θα είναι καταλυτικό, αλλά γι' αυτούς θα αποτελέσει ανάσα

ζωής. Κάθε μικρή προσφορά θα φανεί ακόμη μεγαλύτερη. Κάθε στάλα αλληλεγγύης θα φανεί σαν ωκεανός ελπίδας. Και τότε, και μόνο τότε, το αίσθημα μπορεί να λέγεται ευτυχία. Η ευτυχία που θα προσφέρει μια τέτοια εισφορά δε θα είναι ποτέ περισσότερη από αυτήν τη στιγμή αιγλή που θα προσφέρει ένα νέο ρούχο, μια νέα τσάντα, ένα πανάκριβο ζευγάρι παπουτσιών. Γιατί αυτό έπρε-

«Αν δεν έκανες κάτι γι' αυτό, οφείλεις τουλάχιστον να βρεις μια φτηνή δικαιολογία για τον Άι Βασίλη που δεν ήρθε. Βρες κάτι για τον παγωμένο ουρανό, τον κρυωμένο Ρούντολφ, κάτι τέλος πάντων...»

πε να λέγεται αγάπη αυτό το αγνό, αθώο συναίσθημα που δεν απαιτεί ούτε πλούτο ούτε υψηλή κοινωνική θέση, αλλά «υγιή» καρδιά. Καταλήγοντας, από τα πρώτα χρόνια της ζωής μας, μάς έμαθαν ότι ο Χριστός ήρθε στη γη κι έφερε την αγάπη μεταξύ των ανθρώπων. Δίδαξε την κατανόηση, τη συγχώρεση, την ανιδιοτέλεια. Μίλησε για το χιτώνα που πρέπει να χαρίζεις όταν έχεις δύο. Φαντάσου ακόμα πώς θα ήταν ο κόσμος αν ο Χριστός δεν ερχόταν στη γη...

Μιχαέλλα Αλεξάνδρου Β4

Ο στείρος καπιταλισμός

Ενώ η οικονομική κρίση του καπιταλιστικού συστήματος που ξεκίνησε στα τέλη του 2008 ακόμη βρίσκεται στο ζενίθ της κι ενώ το 2009 μέχρι σήμερα οικονομίες βυθίστηκαν, η ανεργία αυξήθηκε και οι μισθοί μειώθηκαν, οι δισεκατομμυριούχοι έχουν υπερδιπλασιαστεί και έχουν αυξήσει τον πλούτο τους. Συγκεκριμένα το 2009 η λίστα του περιοδικού FORBES περιελάμβανε 793 δισεκατομμυριούχους, με την ίδια λίστα το 2014 να εκτοξεύεται στους 1645. Ταυτόχρονα συγκρίνοντας την περιουσία του μεγιστάνα της Microsoft Bill Gates ο οποίος και τις δύο αυτές χρονιές ήταν πρώτος στην σχετική λίστα, και η περιουσία του το 2009 ανερχόταν στα 40 δισεκατομμύρια δολάρια, εν μέσω οικονομικής κρίσης πέντε χρόνια μετά έφτασε τα 76 δισεκατομμύρια δολάρια. Μάλιστα μια τελευταία εκτίμηση του περιοδικού στα τέλη του έτους παρουσιάζει ότι ο Bill Gates μέσα σε λιγότερο από ένα χρόνο έχει αυξήσει την προσωπική του περιουσία περισσότερο από πέντε δισεκατομμύρια φτάνοντας τα \$81.9 BN. Παρόμοια αυξητικά στοιχεία έχουν και οι προσωπικές περιουσίες των πλείστων από τους υπόλοιπους μεγιστάνες στον κόσμο. Αυτά τα στοιχεία πρέπει να προβληματίσουν τον κάθε λογικά σκεπτόμενο άνθρωπο. Πώς είναι δυνατό τα τελευταία χρόνια μέσα από μια οικονομική κρίση οι μεγιστάνες να βγαίνουν όχι μόνο αλώβητοι αλλά και κερδισμένοι ενώ όλοι άλλοι που ανήκουν στα μεσαία και στα μικρά κοινωνικά στρώματα να μαζεύουν τα κομμάτια τους; Μήπως είναι ώρα να αντιληφθούμε όλοι μας ότι η οικονομική κρίση δεν δημιουργήθηκε από μόνη της μέσα σε μια νύχτα αλλά ήταν δημιούργημα των μεγάλων καπιταλιστικών κυβερνήσεων εις βάρος του 98% του πληθυσμού του πλανήτη ώστε οι πλούσιοι, που είναι αυτοί που τους δίνουν εκατομμύρια σε κάθε τους προεκλογική, να γίνουν πλουσιότεροι; Αποκορύφωμα στην ανισότητα που επικρατεί σ' αυτό το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα σε όλο της το μεγαλείο αποτελεί η έκθεση της βρετανικής ΜΚΟ OXFAM από έγκριτους οικονομολόγους σύμφωνα με την οποία:

- Από το 2009, τουλάχιστον ένα εκατομμύριο γυναίκες πέθαναν στη διάρκεια του τοκετού εξαιτίας της έλλειψης υγειονομικής περίθαλψης.
- Σχεδόν 57 εκατομμύρια παιδιά στερούνται κάθε μορφής εκπαίδευσης και δεν πηγαίνουν στο σχολείο.
- 85 δισεκατομμυριούχοι έχουν στην κατοχή τους περισσότερο πλούτο απ' ότι το μισό του φτωχού πληθυσμού στον πλανήτη.
- Στην Υποσαχάρια Αφρική υπάρχουν 13 δισεκατομμυριούχοι και 358 εκατομμύρια άνθρωποι που ζουν σε καθεστώς ακραίας φτώχειας.
- Εάν οι δισεκατομμυριούχοι του πλανήτη φορολογούνταν με 1,5%, το παγκόσμιο ταμείο θα ενισχυόταν με 74 δισ. δολάρια ετησίως ποσό που θα εξασφάλιζε την εκπαίδευση όλων των παιδιών και θα έλυσε οριστικά το πρόβλημα της υγειονομικής περίθαλψης στις φτωχότερες χώρες του κόσμου.

Όλα αυτά αποτελούν και μια απάντηση σε όσους πιστεύουν ότι ο καπιταλισμός αποτελεί το πλέον ιδανικό σύστημα διότι όπως είπε και ο Φιντέλ Κάστρο «Μιλάνε για την αποτυχία του σοσιαλισμού. Πού είναι όμως η επιτυχία του καπιταλισμού στην Αφρική, στη Λατινική Αμερική και στην Ασία;». Αν ο καπιταλισμός ήταν ένα σωστό οικονομικό σύστημα ο πλούτος θα έπρεπε να βρίσκεται στα χέρια των πολλών και όχι των λίγων. Σε όλες τις ηπείρους θα έπρεπε να έχουν δικαιώματα σε καθαρό νερό, ιατρική περίθαλψη και εκπαίδευση όχι μόνο στην Β. Αμερική και την Ευρώπη. Αν πραγματικά υπάρχουν αξίες δεν πρέπει να βλέπουμε όλα αυτά τα στοιχεία ως απλούς αριθμούς αλλά οφείλουμε να τα βλέπουμε από την ανθρωπιστική τους πλευρά. Είμαστε όλοι άνθρωποι και πρέπει να είμαστε όλοι ίσοι και όμοιοι.

Ηρακλής Πάπας Γ4

Μιλιά έχει και στόμα

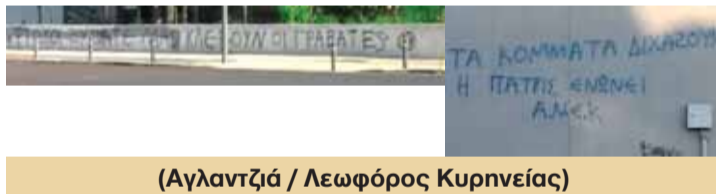
Δε χρειάζονται πολλά λόγια, δεξιότητες του λόγου και πλούσιο βιογραφικό για να μπορέσει κάποιος να προβληματιστεί και να προβληματίσει. Απόδειξη της θέσης αυτής αποτελεί η αναγραφή συνθημάτων στους τοίχους που ως φαινόμενο δέχεται αντικρουόμενες απόψεις. Η έννοια «σύνθημα» ορίζεται ως η συμπυκνωμένη και δραστική μορφή δημόσιας επικοινωνίας, που αποτυπώνεται σε τοίχους. Γραμμένα απ' το λαό προς το λαό με κυριότερο πλεονέκτημα την ανωνυμία που προσφέρουν και το χαρακτηριστικό τους γλωσσικό χιούμορ δίνουν μια άλλη διάσταση στο σύγχρονο αστικό περιβάλλον και στη ρουτίνα της καθημερινής ζωής.

Περπατώντας στα σοκάκια της πόλης σε Κύπρο και Ελλάδα, ερχόμαστε αντιμέτωποι με ποικίλα συναισθήματα καθώς αντικρίζουμε στους τοίχους πλήθος συνθημάτων, άλλοτε βαθυστόχαστων και άλλοτε απλούστερων. Διαβάζοντάς τα, πληροφορούμαστε για τα συναισθήματα και τις θέσεις των δημιουργών τους που συχνά αντικατοπτρίζουν σημαντικό μέρος της κοινωνίας. Τα συνθήματα αυτά που σίγουρα όλοι έχουμε παρατηρήσει (κι αρκετές φορές έχουμε θαυμάσει!) αντανακλούν -με μια πιο χαλαρή διάθεση- τα πιστεύω, τις αγωνίες, τους κοινωνικούς προβληματισμούς, τις πολιτικές ανησυχίες, ακόμη και τις... ερωτικές εξομολογήσεις των δημιουργών τους.

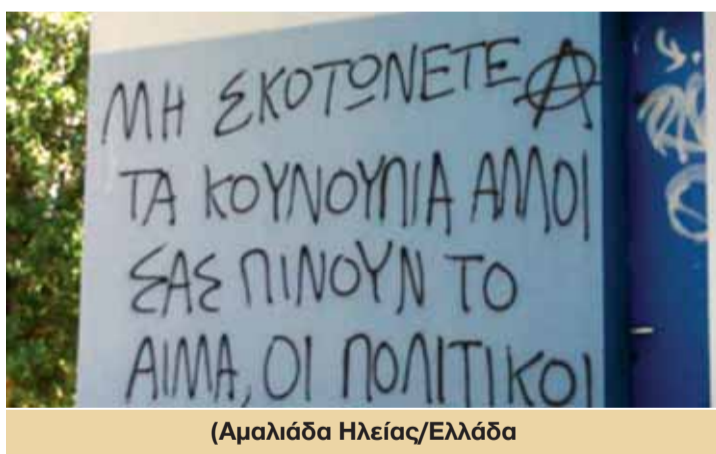

(Αγλαντζιά / Λεωφόρος Κυρηνείας)

Οι στοχασμοί του λαού και ιδιαίτερα του νέου, προβάλλονται έντονα καθώς ο ίδιος επιθυμεί να βάλει την πινακίδα του στο γκρίζο αστικό περιβάλλον μιας όλο και πιο ανασφαλούς και κατακερματισμένης κοινωνίας. Επιθυμεί να δημοσιοποιήσει τα θέλω και τα πιστεύω του είτε απλώς για να τα δηλώσει στο κοινό επιδιώκοντας έτσι μια προσωπική ικανοποίηση, είτε για να προβληματίσει την κοινή γνώμη. Τα συνθήματα σε τοίχους συχνά κατηγορούν συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες όπως πολιτικούς, κόμματα, αποφάσεις κ.ο.κ.

(Αγλαντζιά / Λεωφόρος Κυρηνείας)

(Αμαλιάδα Ηλείας/Ελλάδα)

Ο δημιουργός τους εμφανίζεται συχνά ως τιμωρός, σύμβουλος και επικριτής. Με τον τρόπο αυτό ο δημιουργός εξωτερικεύει τις ανησυχίες του, τα συναισθήματά του, ιδιαίτερα την απόγνωση του πολλές φορές, αποσκοπώντας στην αφύπνιση της κοινωνίας, όπως αυτός θεωρεί πως πρέπει να γίνεται. Επίσης, ένα πιο πρακτικό παράδειγμα αποτελεί η μορφή αντίστασης που ανέλαβε το σύνθημα στην κατοχική Ελλάδα και ο ρόλος του στον κοινωνικό προβληματισμό.

Αποτελεί όμως το φαινόμενο αυτό μέσο ανάπτυξης της δημοκρατίας και έκφρασης της ταυτότητας του λαού; Κατά κάποιο τρόπο ναι, καθώς όταν ο λαός εκφράζεται χωρίς να δέχεται πιέσεις για τις θέσεις του, τότε συνήθως αξιοποιεί την ανωνυμία του και εκφράζεται αληθινά. Καθώς ο άνθρωπος στιγμήμα νιώθει παντοδύναμος, δεν αντιστέκεται στο να εκφράσει τους βαθύτερους του πόθους, τις μεγαλύτερες ανησυχίες του. Και ναι... εκεί είναι που επιτέλους ο άνθρωπος ξεφεύγει από τα στερεότυπα και τις κοινωνικές προκαταλήψεις και ουσιαστικά κατανοεί τον εαυτό του.

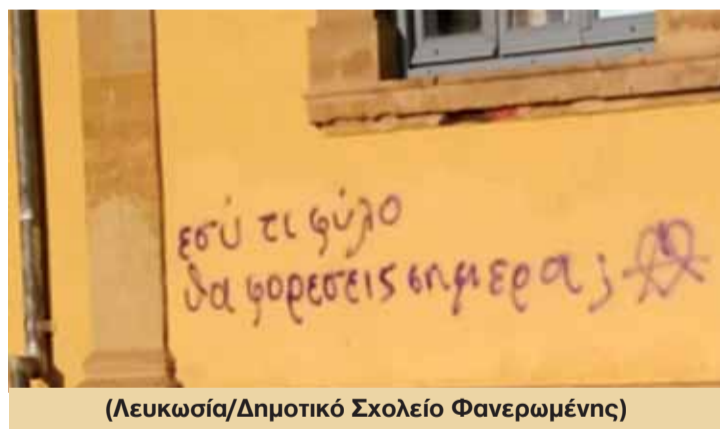

(Αγλαντζιά/Πάροδος Κυρηνείας)

Τα συνθήματα που εκφράζουν την ψυχосύνθεση του δημιουργού είναι πολύ διαδεδομένα. Στα συνθήματα αυτά όπως είναι λογικό, βασική θέση καταλαμβάνει το συναίσθημα, όχι τόσο για προβληματισμό των υπολοίπων, όσο για την ικανοποίηση της ανάγκης του ατόμου και δημιουργού να εξωτερικεύσει την ψυχολογική του κατάσταση.

Δεν πρέπει όμως να παραλείψουμε πως το φαινόμενο αυτό ουσιαστικά παρουσιάζει αρνητικές αντιδράσεις και αλλότριες συνέπειες. Όταν τα συνθήματα στους τοίχους δεν έχουν ως βασικό στόχο την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, τότε μας βλάπτουν. Συχνά τα συνθήματα αυτά δεν έχουν ως δημιουργούς μετριοπαθείς πολίτες με συνέπεια να υποδουλιζέται η δημοκρατία. Ως προπαγάνδα προς ποικίλες κατευθύνσεις και μέσω χειραγώγησης του πολίτη παρουσιάζονται συχνά τέτοια συνθήματα. Άλλοτε επιδιώκεται η δημιουργία εξιλαστήριων θυμάτων συνήθως μέσω καλλιέργειας ρατσιστικών εμμονών και άλλοτε η εξύμνηση ή εξύβριση πολιτικών πράξεων και απόψεων.

Για πολλούς τα συνθήματα αυτά θεωρούνται βανδαλισμοί που καταστρέφουν την αισθητική άποψη της πόλης μέσω του έργου τους. Ας μη ξεχνάμε όμως και το σημαντικότερο (;) όλων, το νομικό πλαίσιο. Κατ' αυτό, όποιος προξενεί ζημιά σε κτήριο ή μνημείο που προορίζεται για δημόσια χρήση είναι ένοχος πλημμελήματος.

(Λευκωσία/Δημοτικό Σχολείο Φανερωμένης)

Θύματα του φαινομένου μπορούμε να αποκαλέσουμε τους ανθρώπους που αντιμετωπίζουν την καταστροφή της περιουσίας τους και αναγκάζονται συνεχώς να επιδιωρθώνουν τις ζημιές που συνεπάγονται. Στις περιπτώσεις αυτές η τέχνη γίνεται βανδαλισμός καθώς οι πολίτες που δέχονται αυτές τις «επιθέσεις» ερωμίζονται μια συνεχής προσπάθεια αποκατάστασης και τα δικαιώματά τους καταπατούνται.

Δεν είναι λίγες οι φορές που βανδαλισμοί επιβάλλονται έντονα στο περιβάλλον μας (σχολικό και αστικό) με εμάς να μη λαμβάνουμε ξεκάθαρη θέση καθώς από τη μια επικροτούμε συγκεκριμένες επιλογές συνθημάτων αλλά από την άλλη κατακρίνουμε και αποδοκιμάζουμε κάποιες άλλες. Τελικά, μήπως κι εμείς πράττουμε συμπεριφορολογικά και μονοδιάστατα; Από τη μια αρεσκομάστε στην ευρυνεία και το σαρκασμό ενεργειών όπως παρουσιάζονται στα συνθήματα που δεν αντιτίθενται στα προσωπικά μας θέλω και απ' την άλλη αποδοκιμάζουμε τις αντίθετες ενέργειες. Καταλήγοντας, δεν μπορούμε να είμαστε απόλυτοι στο θέμα υπέρ ή κατά της αναγραφής συνθημάτων καθώς οι συνέπειες είναι ποικίλες, θετικές και αρνητικές. Αυτό όμως που πρέπει να γίνει σαφές είναι πως η «ελευθερία του καθενός» τελειώνει εκεί που αρχίζει η «ελευθερία του άλλου», όχι μόνο υλικά αλλά και πνευματικά.

δεν έχει... Τι είναι;

Δέσποινα Δωροθέου Β2

Ο έξυπνος, η γραβάτα και το μέσο

Η αγανάκτηση των πλείστων από εμάς έχει κτυπήσει κόκκινο αυτό το διάστημα για τα θέματα που αφορούν τα δημόσια νοσηλευτήρια, το μέσο που επικρατεί και για μερικούς «κύριους» που αυτοπαρουσιάζονται ως σπουδαίοι στον κυπριακό λαό... ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι. Τα φαινόμενα, λοιπόν, απατούν πολλάκις.

Καταρχάς, το μέσο που χρησιμοποιούν μερικοί «έξυπνοι», συμπολίτες μας για να εισχωρούν όποτε τους καπνίσει στα νοσοκομεία για διάφορους ανούσιους και βλακώδεις λόγους είναι γεγονός. Δεν αναφέρουμε μόνο στα μεγαλύτερα που τους εκδίδουν ένταλμα σύλληψης και την επόμενη μέρα είναι «του θανάτου» στην εντατική του νοσοκομείου, αλλά ιδιαίτερα για κοινούς θνητούς που ακολουθούν αυτή τη μόδα για αποφυγή των υποχρεώσεων τους και μπαίνουν στο νοσοκομείο. Μόλις τα βρίσκουν σκούρα καταφεύγουν σε ασφαλές πεδίο. Πόσο θράσος και ασυνειδησία μπορεί να κουβαλά κάποιος με το αρρωστημένο του μυαλό.

Είναι κοινή διαπίστωση πως ηλικιωμένοι, μωρά και άλλοι τόσοι ασθενείς περιμένουν ολόκληρους μήνες μέχρι να κάνουν τις εξετάσεις τους. Τονίζω ότι δεν εισέρχονται ως εξωτερικοί ασθενείς για μικροεξετάσεις. Στην κυριολεξία, όπως γνωρίζουμε πολύ καλά, διώχνουν ασθενείς, γιατί δεν έχουν κρεβάτια! Πώς είναι, λοιπόν, δυνατόν κάποιου να του επιτρέπεται να αλωνίζει στην κυριολεξία, γιατί ξέρει ότι είναι δωρεάν και έχει το ΜΕΣΟΝ! Αλλά όταν έχει τον «άνθρωπο του» που είναι διευθυντής ή οτιδήποτε άλλο και ο οποίος έχει εκπληκτικές διασυνδέσεις μπορεί να κάνει ό,τι θέλει.

Πού να φανταστούμε εμείς ότι αυτά τα άτομα που πραγματεύονται δημόσια με την ωραία τους γραβατούλα έχουν αντιδεοντολογικό χαρακτήρα.

Σε αυτό το σημείο θέλω να διατυπώσω ότι το θεωρώ μεγάλο χρέος μου προς όλους όσοι έχουν αδικηθεί να αναφέρω όλα τούτα τα «βρωμερά», γιατί πιστέψτε με υπάρχουν πολλά τέτοια περιστατικά που όμως είναι καλά κρυμμένα.

Από την άλλη πλευρά, στο μυαλό μου φέρνω το παράδειγμα ενός φίλου του οποίου συγγενικό πρόσωπο έχει καρκίνο σοβαρής μορφής. Μου ανέφερε ότι ο άνθρωπος αυτός έπρεπε να υποβληθεί σε εξέταση από αξονικό τομογράφο άμεσα λόγω της σοβαρότητας της κατάστασης. Ωστόσο αυτό θα γινόταν εφικτό σε δύο μήνες. Ο άνθρωπος ήταν σοβαρά και θα τον εξέταζαν μετά από μήνες! Βλέπετε δεν είχαν το μέσο της γραβατούλας, για να τους κανονίσει στο πι και φι!

Είναι ευλογοφανές, πως όλα όσα έχω διατυπώσει δύσκολα αποδεικνύονται, διότι οι άνθρωποι του μέσου έχουν τεράστια δύναμη. Δυστυχώς η ζωή δεν είναι καθόλου δίκαια.

Καταληκτικά, ευελπιστώ ότι μια μέρα θα κοπάζουν αυτές οι ιστορίες του έξυπνου, της γραβάτας και του μέσου! Το μέσο των «δυνατών» έπρεπε να διαλύεται σαν χάρτινος πύργος. Δυστυχώς όμως αυτό συμβαίνει μόνο στα παραμύθια. Δεν αντιλέγω φυσικά στο να δέχονται βοήθεια ή ειδικό χειρισμό αυτοί που το χρειάζονται πραγματικά. Σε αυτό το σημείο αξίζει να δώσουμε ένα μεγάλο μπράβο στους αξιοπρεπείς και νομοταγείς πολίτες που παλεύουν δυνατά στο δύσκολο στίβο που λέγεται ζωή. Όσον αφορά στους «έξυπνους» που προσπαθούν να ξεγελούν την κοινωνία απλώς δεν έχουν ηθικούς φραγμούς και αξιοπρέπεια.

Μάριος Τρύφωνος Γ1

(Αμαλιάδα Ηλείας/Ελλάδα)

Ένα παράδειγμα που προκαλεί στέρψη της ελευθερίας του άλλου είναι οι εκφράσεις οπαδών που θέλουν να δείξουν το πάθος τους για την ομάδα που υποστηρίζουν μέσω των συνθημάτων. Τα συνθήματα αυτά αποτελούν κύριο χαρακτηριστικό της κυπριακής κοινωνίας στην οποία ο αθλητισμός και ο κουλιγκανισμός αποτελούν αναμφίβολα μέρος της φυσιογνωμίας του λαού.

Παράλειψη μου θα ήταν να μην αναφέρω κάποια συνθήματα που αναζητήσαμε και φωτογραφίσαμε σε τοίχους που βρίσκονται στη Λευκωσία και την Αθήνα, παρουσιάζοντας λακωνικά τον τρόπο δράσης τους. Ουσιαστικά μέσω των ίδιων των συνθημάτων αντιλαμβανόμαστε ευκολότερα τη συμβολή τους στην κοινωνία αλλά όχι τόσο τις αλλότριες συνέπειές τους.

Σε μερικά συνθήματα ενσωματώνονται αποσπάσματα από άλλα κείμενα, με αποτέλεσμα η ερμηνεία των συνθημάτων ως σύνολο να δίνουν άλλο νόημα στο αρχικό κείμενο. Σε αυτή την κατηγορία συνθημάτων εντάσσουμε και την παραφθορά στερεότυπων φράσεων, παροιμιών, διαδικασία η οποία καταλήγει στη δημιουργία λογοπαιγνίων

- **«ΔΕΝ ΕΛΠΙΖΩ ΤΙΠΟΤΑ, ΔΕ ΦΟΒΑΜΑΙ ΤΙΠΟΤΑ, ΕΙΜΑΙ ΑΝΕΡΓΗ»** («Δεν ελπίζω τίποτα, δεν φοβάμαι τίποτα, είμαι ελεύθερος», Ν. Καζαντζάκης).
- **«Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΔΕ ΦΕΡΝΕΙ ΤΑ ΛΕΦΤΑ»** («Τα λεφτά δεν φέρνουν την ευτυχία»).
- **«ΟΠΟΙΟΣ ΑΝΑΚΑΤΕΥΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΤΟΝ ΤΡΩΝΕ ΟΙ ΤΟΚΟΙ».** («Όποιος ανακατεύεται με τα πύουρα τον τρώνε οι κότρες»).

Κάποια άλλα συνθήματα στηρίζονται στην επανάληψη και την αντίθεση και προσπαθούν να δημιουργήσουν σύγκρουση. Τα συνθήματα αυτά επηρεάζουν έντονα το δέκτη και επιλέγονται συχνά από τους επίδοξους καλλιτέχνες.

(Αθήνα/οδός Ακαδημίας)

- **«Μπάτσοι παντού, δικαιοσύνη πουθενά»**

Σε μερικά συνθήματα χρησιμοποιούνται λέξεις που λόγω της προφανούς σημασιολογικής τους συσχέτισης, αντιμετωπίζονται ως διαφορετικές σημασίες της ίδιας λέξης και βασίζονται στην πολυσημία των λέξεων. Τα συνθήματα αυτά συνήθως χρησιμοποιούν μια δόση ειρωνείας προκαλώντας γέλιο στο δέκτη και ελκύνοντας την προσοχή του.

- Π.χ.: **«Κάτω τα κόμματα, ζήτω οι τελείες»**
«Τώρα μέχρι και 50% έκπτωση στις αξίες!»

Συνθήματα όπου ο αποδέκτης καλείται να ανασυνθέσει από μόνος του το νόημα το οποίο θέλει ο γράφοντας να αποστείλει. Προκαλείται ως αποτέλεσμα ο στοχασμός του δέκτη και επιτυγχάνεται ο προβληματισμός του. Αποτελούν θα λέγαμε συνθήματα που, όταν είναι πετυχημένα, έχουν την ικανότητα να προωθήσουν την ενεργητικότητα του δέκτη.

(Αθήνα/οδός Πανεπιστημίου)

Η επαναφορά μιας φράσης με διαφορετικό τρόπο ώστε να δώσει χιουμοριστικούς συνειρμούς:

- **«Ο ΧΡΥΣΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ / ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΦΤΙΑΧΝΕΙ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΑ».**

Συνάμα, τα συνθήματα που θέλουν να αναδείξουν κοινωνικά προβλήματα είναι πολύ διαδεδομένα, ιδιαίτερα στη σύγχρονη αστική κοινωνία που ταλανίζεται στον πυρήνα της από αυτά και μαστίζεται από την έλλειψη ανθρώπινης επικοινωνίας. Ταυτόχρονα, κάποια άλλα επιχειρούν να επηρεάσουν έντονα την κοινωνία για να δράσει και να λάβει μέρος στο κοινωνικό γίγνεσθαι. **Μιχαέλλα Αλεξάνδρου Β4**

(Λευκωσία/Κοιμητήριο Κωνσταντίνου και Ελένης)

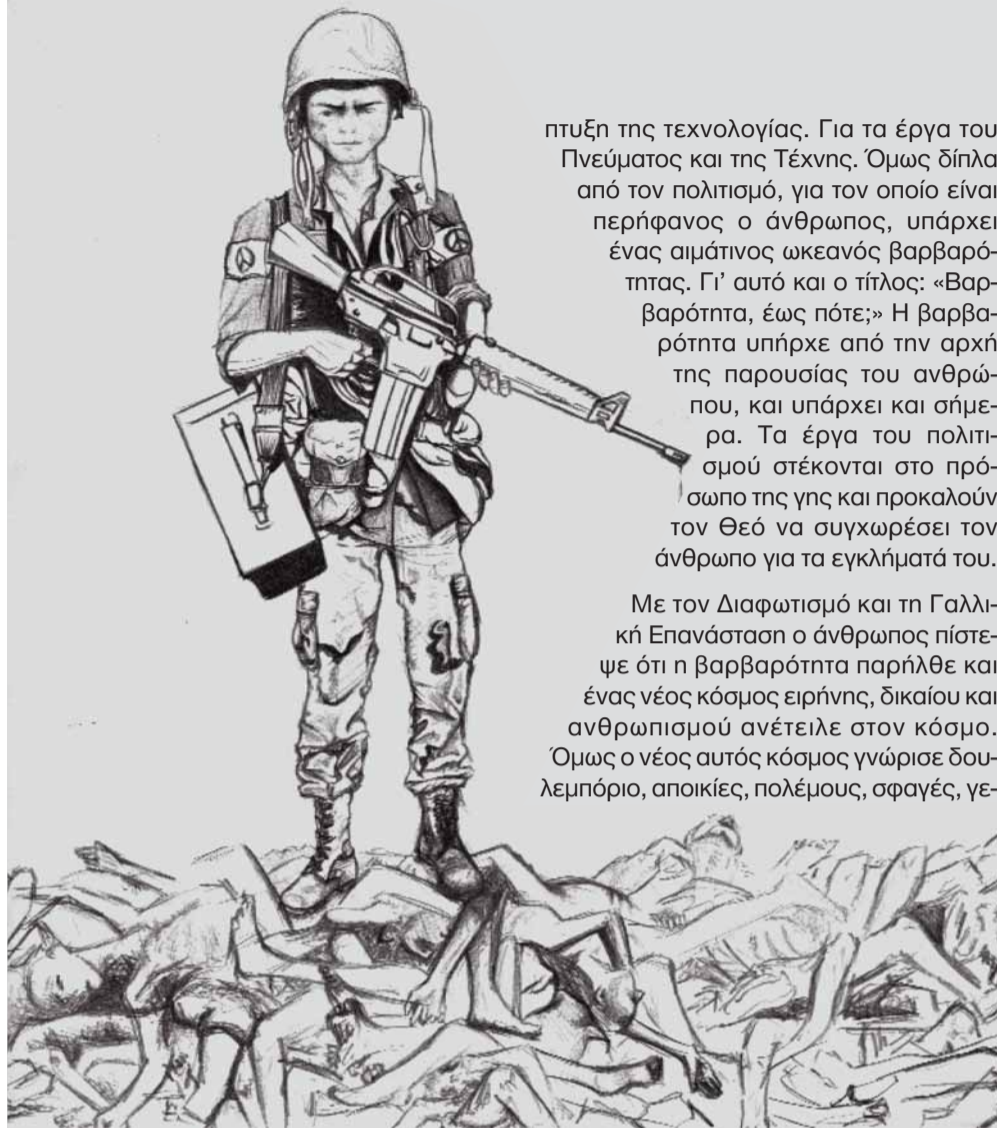

(Λευκωσία/Κοιμητήριο Κωνσταντίνου και Ελένης)

(Αγλαντζιά/Κτηνιατρικές Υπηρεσίες)

BARBARIA USQUE QUANTO? «Βαρβαρότητα, έως πότε;»

πτυξη της τεχνολογίας. Για τα έργα του Πνεύματος και της Τέχνης. Όμως δίπλα από τον πολιτισμό, για τον οποίο είναι περήφανος ο άνθρωπος, υπάρχει ένας αιμαίνος ωκεανός βαρβαρότητας. Γι' αυτό και ο τίτλος: «Βαρβαρότητα, έως πότε;» Η βαρβαρότητα υπήρχε από την αρχή της παρουσίας του ανθρώπου, και υπάρχει και σήμερα. Τα έργα του πολιτισμού στέκονται στο πρόσωπο της γης και προκαλούν τον Θεό να συγχωρέσει τον άνθρωπο για τα εγκλήματά του.

Με τον Διαφωτισμό και τη Γαλλική Επανάσταση ο άνθρωπος πίστεψε ότι η βαρβαρότητα παρήλθε και ένας νέος κόσμος ειρήνης, δικαίου και ανθρωπισμού ανέτειλε στον κόσμο. Όμως ο νέος αυτός κόσμος γνώρισε δουλεμπόριο, αποικίες, πολέμους, σφαγές, γε-

του κόσμου στο Διαδίκτυο. Στη Νιγηρία απήχθησαν και εξαφανίστηκαν τριακόσιες μαθήτριες, γιατί φοιτούσαν σε σχολείο. Στο Αφγανιστάν πυροβολήθηκε στο κεφάλι μαθήτρια, γιατί επέμενε να μάθει γράμματα. Στις ειδήσεις ακούμε απίστευτες ιστορίες για νέους, που αποκεφαλίστηκαν από τους γονείς τους, γιατί παντρεύτηκαν, χωρίς την έγκρισή τους.

Στην ιστορία της ανθρωπότητας τα σκίητρα της βαρβαρότητας κατέχει η Ιερά Εξέταση. Γιατί ήταν έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, διάρκεσε από τον δωδέκατο μέχρι τον δέκατο ένατο αιώνα, διαδραματίστηκε στην Ευρώπη, την κοιλιά του Δυτικού πολιτισμού, συνυπήρξε με το κίνημα του Διαφωτισμού και εξετελέσθη στο όνομα του Χριστού, του Θεού της αγάπης, από τους λειτουργούς του.

Οι δίκες γίνονταν κεκλεισμένων των θυρών, χωρίς ακροατήριο. Οι κατηγορούμενοι δεν μάθαιναν ποτέ ποιοι ήταν οι κατηγοροί τους. Οι καταδικαζόμενοι παρουσιάζονταν την Κυριακή στην εκκλησία και εξευτελιζόνταν. Ακόμα και οι νεκροί ακρωτηριάζονταν και μαστιγώνονταν για αμαρτήματα, που διέπραξαν στη ζωή τους. Επιβάλλονταν και ομαδικές ποινές σε περιφέρειες. Τότε τους έκαιγαν πρώτα τη γλώσσα με πυρωμένο σίδηρο.

Όλη η περιουσία του καταδικασμένου για αίρεση περιερχόταν στην Εκκλησία. Η Εκκλησία τη μοιραζόταν με τους τοπικούς αξιωματούχους και τους κατηγορούς των θυμάτων, ως επιβράβευση του θεάρεστου έργου τους. Πολύ επικερδής πράγματι η ανεύρεση και διαχείριση των αιρετικών!

Ο ευρωπαϊκός μεσαιώνας κυριαρχείται από τη δαιμονολογία. Οι δαίμονες ήταν παντού, και απειλούσαν τον κόσμο. Μπορεί να λεχθεί ότι οι μεσαιωνικοί άνθρωποι πίστευαν περισσότερο στους δαίμονες παρά στον Χριστό. Όλες οι αναποδιές, οι ψυχικές ασθένειες, ακόμη και η αϋπνία, αποδιδόταν στην επίδραση των δαιμόνων. Οι γυναίκες λό-

γω του θεωρούμενου δαιμονικού φύλου τους αποτελούσαν δίδυμο με τον Διάβολο. Οι γυναίκες, που συνευρίσκονταν με τον Διάβολο, στον ύπνο ή τον ξύπνιο τους, ήταν μάγισσες, και έπρεπε να ανακαλυφθούν, να βασανιστούν, να διαπομπευθούν και να καούν στην πυρά.

Οι γυναίκες, που κατηγορούνταν για μάγισσες, πάντοτε από ανώνυμους, δεν είχαν δικαίωμα να αποδείξουν την αθωότητά τους. Αλάνθαστο μέσο απόδειξης της αθωότητας ή της ενοχής τους ήταν τα βασανιστήρια. Υπήρχαν και τρόποι τιμωρίας, για να βγουν οι δαίμονες από το σώμα τους, πριν από τον θάνατό τους. Προς απόδειξη της αθωότητάς τους χρησιμοποιείτο και η θεοδικία. Οι κατηγορούμενες κλείνονταν σε σακιά με φίδια και σκορπιούς ή ρίχνονταν δεμένες σε ποτάμια. Αν δεν τις πείραζαν τα φίδια και οι σκορπιοί και δεν βούλιαζαν στα νερά, ήταν αθώες. Ο Θεός έκρινε. Όσοι διαμαρτύρονταν για το κάψιμο των μαγισσών συλλαμβάνονταν, βασανίζονταν και κάποτε τιμωρούνταν με την ίδια τιμωρία.

Στην Αγγλία υπήρχαν τα Τρυπητήρια (Pricers), που αμείβονταν γενναιόδωρα, για να ανακαλύψουν τα σημάδια του Διαβόλου στο σώμα των μαγισσών. Κρατούσαν μια βελόνα, ένα τρυπητήρι, και τρυπούσαν ελιές και σπίλους του σώματος. Αν οι γυναίκες δεν πονούσαν και δεν έβγαине αίμα, ήταν απόδειξη ότι το πειραματόζωό τους ήταν μάγισσα.

Η Εκκλησία πιστεύει ότι το κακό θα υπάρχει στον κόσμο μέχρι την τελική κρίση. Η βαρβαρότητα είναι το άλλο όνομα του κακού. Φαίνεται ότι το καλό και το κακό αποτελούν δομικά στοιχεία της προσωπικότητας του ανθρώπου και, όπως φαίνεται, θα υπάρχουν στον άνθρωπο μέχρι τη συντέλεια του κόσμου.

Αργύρης Κωνσταντίνου Β4

Ο σημερινός άνθρωπος είναι περήφανος για τον πολιτισμό του. Είναι περήφανος για τον παγκόσμιο θεματοφύλακα της ειρήνης, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του δικαίου, τον Οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών. Για την επιστήμη και τα επιτεύγματά του, για την εξερεύνηση του διαστήματος, την ανακάλυψη της λειτουργίας της ζωής, του DNA, την ανακάλυψη του σωματιδίου του Θεού και την αρχή της δημιουργίας. Για την ανά-

νοκτονίες, στρατόπεδα συγκέντρωσης, Άουσβιτς και Νταχάου. Και στις μέρες μας συνέβησαν και συμβαίνουν ασύλληπτα έργα βαρβαρότητας. Στον εικοστό πρώτο αιώνα θέριασε η βαρβαρότητα στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, στη Λιβύη, στη Συρία, στη Νιγηρία και όπου αλλού. Οι λεγόμενοι Τζιχαντιστές σφάζουν όσους δεν ασπάζονται τη θρησκεία τους και αποκεφαλίζουν αθώους ομήρους μπροστά στα μάτια όλου

Ιωάννα Μαυρομικήλη Α4

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΦΤΙΑΓΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΑΤΣΑΛΙ

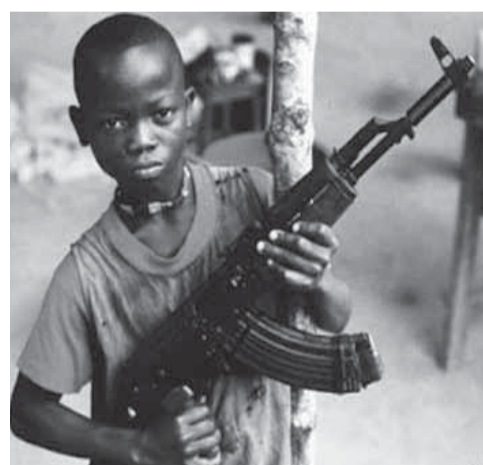
Ο μικρός μου ξάδελφος, ο οποίος κατ'άγεται από τη Γερμανία και ζει εκεί, γνώρισε στο σχολείο ένα παιδάκι από τη Βουλγαρία, που ήταν Μουσουλμάνος. Τα δύο αγοράκια δέθηκαν πολύ διότι παρόλο που δεν πίστευαν στο ίδιο δόγμα βρήκαν άλλα κοινά σημεία μεταξύ τους. Ξαφνικά ήρθε ακόμη ένας καινούργιος μαθητής στην τάξη, Μουσουλμάνος και αυτός από το Ιράκ. Το νέο μέλος της τάξης πλησίασε το παιδάκι από τη Βουλγαρία και του είπε τα εξής λόγια: «Μην κάνεις παρέα με τον Χριστιανό. Θα σε καίει, θα σε γιατρεύει, θα σε καίει και θα σε γιατρεύει μέχρι να σε εξοντώσει!». Εννοείται πως το ανυποψίαστο παιδάκι πίστεψε τα συνταρακτικά λόγια του παιδιού από το Ιράκ και δεν θέλησε ποτέ ξανά να πλησιάσει το αγόρι από τη Γερμανία. Αυτές λοιπόν είναι οι ιδέες που μεταφέρουν οι Ισλαμιστές από την Ανατολή στις επόμενες γενεές.

Σε αυτή την κατάντια έχουν σίγουρα βάλει το κεράκι τους και οι Τζιχαντιστές. Εκτός από τη βία, μέρος της τρομοκρατίας τους είναι και η πλύση εγκεφάλου που κάνουν στους ανθρώπους. Η ρίζα του μίσους των Τζιχαντιστών εναντίον της Δύσης και οι ακραίες μέθοδοι που χρησιμοποιούν, βρίσκονται στο Κοράνι και στις διδασκαλίες του Μωάμεθ, που επι-

βάλλουν έναν πολιτισμό και έναν τρόπο ζωής και συμπεριφοράς εντελώς διαφορετικό και πλήρως ασύμβατο με τον αντίστοιχο δυτικό. Είναι γεγονός ότι ο ρατσισμός αντί να εξολείφεται δυστυχώς διαιωνίζεται.

Αποδεδειγμένο είναι όμως και από την Ιστορία πως ο Ισλαμισμός και ο Χριστιανισμός είχαν έρθει σε πολλές συγκρούσεις. Στο όνομα της θρησκείας τους οι Μουσουλμάνοι είναι δυστυχώς ικανοί να κάνουν το οτιδήποτε για να επιβάλουν τη θρησκεία τους. Για αυτούς «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα». Στο κορά-

νι τους αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι οφείλουν ως καλοί πιστοί να προσπαθήσουν να επεκτείνουν το δόγμα τους με οποιοδήποτε κόστος. Σήμερα, στην «εποχή του πολιτισμού» οι Ισλαμιστές του Ιράκ αποκεφαλίζουν τα παιδιά των χριστιανών και τα καρφώνουν σε πασσάλους. Ναι, αυτή είναι η τραγική πραγματικότητα.

Τα γεγονότα αυτά συνεχώς βασανίζουν το μυαλό μου διότι σκέφτομαι: « Πώς είναι άραγε δυνατόν κάποιος να κρίνει ότι το σωστό είναι να σκοτώσεις;» Η βαρβαρότητα

για πολλούς αποτελεί ιδεώδες και πράξη ηρωισμού. Οι λαοί που πιστεύουν στο Ισλάμ κουβαλούν αυτό το ένστικτο ανέκαθεν. Οι Τούρκοι Μουσουλμάνοι πριν από αιώνες εκπαίδευαν μικρά παιδιά για να σκοτώνουν, τους γνωστούς σε όλους μας γενίτσαρους. Γιατί να πουν όχι τώρα στη δολοφονία; Για αυτούς η δολοφονία των ανθρώπων που διαφέρουν, είναι το πρόβλημα και το αναμενόμενο.

Από την άλλη μεριά τα πρόσφατα γεγονότα του ολοκαυτώματος των Εβραίων από τους Χριστιανούς, Γερμανικής καταγωγής έχουν γραφτεί ανεξίτηλα στην ιστορία της ανθρωπότητας. Ο εφιάλτης που προξένησαν οι Γερμανοί στους Εβραίους δεν διαφέρει και πολύ από τις δράσεις της τρομοκρατίας του Τζιχαντ. Οι Τζιχαντιστές αποκεφαλίζουν, οι Γερμανοί καίνε. Ναι, αυτή είναι η τραγική πραγματικότητα.

Μετά από πολλή σκέψη καταλήγω πως η βία είναι αποθηκευμένη στο DNA μας. Όσο υπάρχει ο άνθρωπος θα υπάρχει ο πόλεμος και δεν θα πάψει ποτέ να χύνεται το αίμα αθώων ανθρώπων. Γιατί το συνεχίζουμε; Κερδίζουμε κάτι. Κάποιος κάποτε είπε: «Τι ήρωας είναι αυτός που σκοτώνει;»

Δανάη Χατζηδημητρίου Γ4

Αλεκ Γρεπενιούκ Β6

Το κορίτσι σύμβολο

Μετά από αρκετές αμφιλεγόμενες προσωπικότητες που προτάθηκαν ή βραβεύτηκαν για το Νόμπελ Ειρήνης όπως π.χ. ο Χένρυ Κίσινγκερ και ο Μπάρακ Ομπάμα, επιτέλους η κριτική επιτροπή απέδωσε το βραβείο σε πραγματικούς αφανείς ήρωες που αγωνίζονται για την επικράτηση της ειρήνης. Τον περασμένο Οκτώβριο η επιτροπή βράβευσε από κοινού την 17χρονη Μαλάλα Γιουσαφζάι για τον αγώνα της για το δικαίωμα των κοριτσιών στην εκπαίδευση και τον 60χρονο ινδός Κάιλα Σατιάρτι για τον αγώνα του κατά της εκμετάλλευσης των παιδιών.

Η Μαλάλα παρά το νεαρό της ηλικίας της έγινε παγκόσμιο σύμβολο για αυτή της τη δράση. Από την ηλικία των 11 ετών ξεκίνησε να γράφει σε blog, περιγράφοντας τη ζωή της στην πόλη της, μετά την κατάληψη της εξουσίας στην περιοχή από τους Ταλιμπάν, οι οποίοι

απαγόρευαν στα κορίτσια να πηγαίνουν στο σχολείο. Η Μαλάλα μέσα από το blog εξέφραζε τις απόψεις της σχετικά με το δικαίωμα αυτό των κοριτσιών. Κατά την διάρκεια των επόμενων χρόνων έγινε γνωστή μέσα από συνεντεύξεις σε διάφορα μέσα, τόσο της χώρας της όσο και άλλων χωρών, στις οποίες υποστήριζε το δικαίωμα των κοριτσιών να πηγαίνουν στο σχολείο.

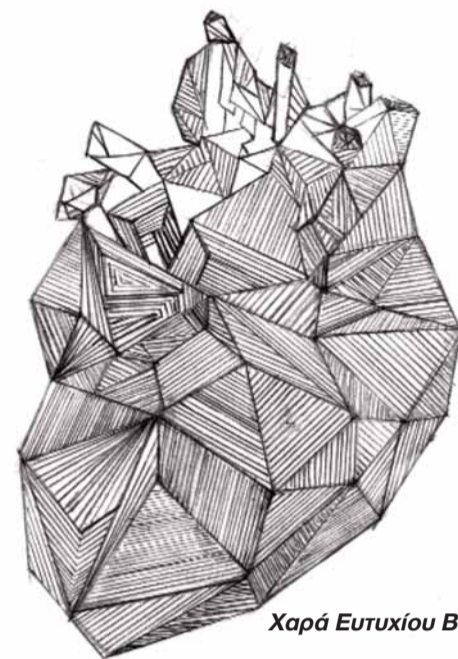
Αυτή όμως τη δράση της παραλίγο να την πληρώσει με την ίδια της τη ζωή. Το 2012 ένας άντρας την πυροβόλησε στο κεφάλι, ενώ βρισκόταν μέσα στο σχολικό λεωφορείο, τραυματίζοντάς την πολύ σοβαρά. Η απόπειρα δολοφονίας της προκάλεσε μια έκρηξη συμπαράστασης προς την 15χρονη τότε μαθήτριά, τόσο στο Πακιστάν όσο και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Το συμβάν αυτό δεν την λύγισε. Μετά από την ανάρρωση της συνέχισε με τον ίδιο ζήλο και αποφασιστικότητα τη δράση της για τα πιστεύω της. Το 2013 της απονεμήθηκε το Βραβείο Ζαχάρωφ και ήταν υποψήφια για το Νόμπελ Ειρήνης με το οποίο βραβεύτηκε φέτος.

Αυτό το κορίτσι δίνει σε όλους μας μαθήματα ζωής. Κάποια πράγματα τα οποία εμείς θεωρούμε δεδομένα και αυτονόητα σε άλλες

χώρες του πλανήτη φαντάζονται σαν ένα ανεκπλήρωτο όνειρο. Η ιστορία της πακιστανής μαθήτριάς Μαλάλα Γιουσαφζάι πρέπει να αποτελέσει φωτεινό παράδειγμα για να αγωνιστούμε όλοι μαζί με όποιο τρόπο μπορεί ο καθένας έτσι ώστε να μη λείπει από κανένα παιδί στον κόσμο η εκπαίδευση.

Έλενα Λιατήρη Β7

Χαρά Ευτυχίου Β4

Ας μη θίξουμε λεπτά και ευαίσθητα θέματα. Τζιχαντιστές, Συγγνώμη, θα έπρεπε να ήμουν πιο προσεκτική. Δεν μπορεί μια απλή μαθήτριά να εκφέρει ολοκληρωμένη άποψη στο θέμα αυτό και γι' αυτό επιβάλλεται να συμμαζεύω τα λόγια μου. Δεν είμαι αρκετά ώριμη για να διακρίνω τον καλό σκοπό του κινήματος για να σωθεί η γη μας από τους κακόθρησκους ή ακόμα χειρότερα άθρησκους ανθρώπους που μας περικυκλώνουν από παντού. Και το καλύτερο μα πάνω απ' όλα αμεσότερο μέσο η ανθρωποκτονία(!). Θα έπρεπε καλύτερα να αγνοήσω ό,τι γίνεται μόλις μερικά ναυτικά μίλια μακριά από τον τόπο μου και να συγκεντρωθώ στα «σημαντικά» μου μαθήματα, που θα με κάνουν πιο συνειδητοποιημένη και πιο σοφή.

Τι είναι σωστό και τι λάθος τελικά; Μήπως η επιβολή των αρχών αυτών από μικρή ηλικία μάς έβαλε παρωπίδες; «Ασφαλείς», ψηλές, μα πραγματικά επικίνδυνες. Όσο και αν δεν θέλουμε να το πιστεύουμε όλοι τις φοράμε. Ένα είδος τους αποτελούν και οι ιδεολογίες των τζιχαντιστών. Αυτό που για σένα μπορεί να αποτελεί παράλογο, για άλλους οι οποίοι μεγάλωσαν εκεί είτε αγκαλιάστηκαν εκ των υστέρων απ' αυτό, είναι το σωστό. Γιατί θα σώσουν τον κόσμο. Θα σώσουν την ψυχή τους. Θα φέρουν την αρμονία. Γκρεμίζοντας την ουσία. Τον άνθρωπο. Αλλά ποια είμαι εγώ για να κρίνω; Ίσως οι δικές μου παρωπίδες να είναι ψηλότερες και πιο μυωπικές, κρύβοντας την πραγματική αλήθεια.

Παρ' όλα αυτά νιώθω μεγαλύτερη ασφάλεια για την εγκυρότητα της άποψής μου, αφού συμφωνεί και η «μπτέρα προστάτης», Αμερική. Η οποία απέδειξε έμπρακτα αμέτρητες φορές την έγνοια της για την παγκόσμια αρμονία και ειρήνη, χωρίς να διστάσει να θυσιάσει τα νέα της παιδιά γι' αυτήν. Η πολιτική της με επίκεντρο τον άνθρωπο και ιδιαίτερα τη μόρφωση του αμόρφωτου, το τάισμα του νησι-

Ελευθερία, τζιχαντιστές και η ειρωνία της ουσιαστικής αρμονίας

κού, την εκδημοκράτηση του ρασιιστή. Βέβαια, όλα αυτά έρχονται σε δεύτερη μοίρα όταν σε καλεί η «πατρίδα» να πάρεις τα όπλα στα

χέρια για να φέρεις την παγκόσμια ειρήνη. Και το αποκορύφωμα της ειρωνίας είναι η συνύπαρξη αλλά και η σύζευξη στην ίδια πρότα-

ση των όπλων και ειρήνης. Χωρίς βέβαια να ξεχνάμε ότι είμαστε κάθετοι στην τζιχαντιστική ιδεολογία της επικράτησης της αρμονίας μέσω της τρομοκρατίας!(;)

Οι ψηλότερες όμως παρωπίδες βρίσκονται καλά τοποθετημένες και κυρίως όμορφα διακοσμημένες ακριβώς μπροστά από τα μάτια μας. Η πληθώρα ονομάτων τους όμως είναι συναρπαστική: «Δημοκρατία», «δικαιοσύνη», «ελευθερία», «παιδεία», «πατρίδα», «θρησκεία», «μόδα», «ενημέρωση», «διασκέδαση». Όλα εντελώς εκφραστικά, ελεύθερα και κατευθυνόμενα. Ίσως εσύ να τα αποκαλείς με τον όρο illuminati. Δεν βρίσκεται στο όνομα η ουσία. Βρίσκεται στη χειρότερη μορφή της πραγματικής κατάκτησης και χειραγώγησης. Καλλιεργημένη και βαθιά κρυμμένη σε υψηλές αξίες και ιδανικά, τα οποία εκφράζονται μόνο μέσα σε εισαγωγικά, αφού καμιά έννοια δεν έχει πλέον πραγματική υπόσταση.

Ας μην γινόμαστε προκλητικοί και ας κάνουμε έστω μια προσπάθεια για κάτι ουσιαστικότερο πέρα από την απειλή των τζιχαντιστών. Γιατί η έμμεση επιβολή ιδεών είναι πιο ύπουλη από τον τζιχαντιστή που κρατά το μαχαίρι κάτω απ' τον λαιμό σου ή αυτόν που περιζώθηκε με εκρηκτικά. Η δύναμη του είναι μικρή. Δεν θα καταφέρει να σκοτώσει ιδεολογίες μαζί με τις ανθρώπινες ζωές. Η χαμογελαστή παρουσιάστριά όμως, μπορεί να «γκρεμίσει και να κτίσει», όχι μόνο παρωπίδες αλλά και «ελεύθερη» αγάπη προς αυτές. Πολύ λίγοι θα καταφέρουν να κοιτάξουν πέρα απ' αυτές. Ίσως στιγμιαία μέσα από μια χαραμάδα. Μόνο αν καταφέρεις να γκρεμίσεις και να ισοπεδώσεις εντελώς τα τείχη αυτά ίσως καταφέρεις να δεις αληθινά και ίσως ακόμη να καταφέρεις να μην επηρεαστείς από το ανεξίτηλό τους σημάδι, καθώς κτίζεις από το μηδέν τι είναι πραγματικά σωστό και τι λάθος για σένα.

Μαρία Χ' Χαράλαμπος Γ6

ΕΡΕΥΝΑ και ΔΙΑΣΩΣΗ

Η παροχή υπηρεσιών Έρευνας-Διάσωσης αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα των υπηρεσιών που απαιτείται να παρέχονται από κάθε κράτος στην Περιοχή Πληροφοριών Πτήσεων (FIR-Flight Information Region) και τη θαλάσσια περιοχή ευθύνης. Ιδιαίτερα για την Πατρίδα μας, η έγκαιρη και αποτελεσματική παροχή υπηρεσιών Ε-Δ (Έρευνα και Διάσωση, SAR-Search and Rescue) αποτελεί εθνικό στόχο, καθόσον η Τουρκία και το κατοχικό καθεστώς προσπαθούν με κάθε τρόπο να αμφισβητήσουν τη δυνατότητα παροχής υπηρεσιών σε όλη την περιοχή ευθύνης, στο FIR Λευκωσίας.

Το Κέντρο Συντονισμού Έρευνας-Διάσωσης (ΚΣΕΔ) ιδρύθηκε το 1995 στις εγκαταστάσεις του παλαιού αεροδρομίου Λάρνακας. Η Κυπριακή Δημοκρατία ανέλαβε επίσημα τη διεθνή ευθύνη παροχής υπηρεσιών Έρευνας και Διάσωσης την 1η Μαρτίου 2002. Την παροχή των υπηρεσιών αυτών ανέλαβε το ΚΣΕΔ της Κυπριακής Δημοκρατίας. Στα μέσα του 2010 το ΚΣΕΔ πέρασε με πλήρη υπαγωγή στο Υπουργείο Άμυνας και ένα χρόνο μετά μεταγκαταστάθηκε στη Λάρνακα. Η αποστολή του ΚΣΕΔ είναι να οργανώνει το σύστημα Έρευνας Διάσωσης, να συντονίζει και να ελέγχει τις επιχειρήσεις SAR, με σκοπό τον εντοπισμό και τη διάσωση στον ελάχιστο χρόνο, ατόμων που κινδυνεύουν συνεπεία αεροπορικών ή ναυτικών ατυχημάτων στην περιοχή ευθύνης του.

Επιπλέον, έχει την υποχρέωση συνεργασίας με τα γειτονικά ΚΣΕΔ για αντιμετώπιση συμβάντων εντός ή εκτός της περιοχής ευθύνης του, στα πλαίσια του παγκόσμιου σχεδίου Έρευνας-Διάσωσης, καθώς και παροχής βοήθειας σε άτομα που κινδυνεύουν από οποιαδήποτε αιτία. Οι υποχρεώσεις του προβλέπονται από Διεθνείς Συμβάσεις που η Κυπριακή Δημοκρατία έχει υπογράψει, επικυρώσει και εφαρμόζει. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι για το 2014 έχουν σχεδιαστεί και εκτελεστεί υπό το συντονισμό του ΚΣΕΔ ασκήσεις με Ελλάδα, Γαλλία, Γερμανία, Ισραήλ, Ηνωμένες Πολιτείες, Αγγλία, Δανία και Νορβηγία.

Πέραν του ΚΣΕΔ το οποίο συντονίζει τις επιχειρήσεις Ε-Δ, υπάρχουν και οι φορείς που διαθέτουν μέσα για την υλοποίηση της Ε-Δ. Η Αεροπορία και το Ναυτικό της Εθνικής Φρουράς, η Λιμενική και Ναυτική Αστυνομία και η Μονάδα Αεροπορικών Επιχειρήσεων

της Αστυνομίας αποτελούν τους φορείς που διαθέτουν μέσα για την υλοποίηση της Ε-Δ, όπως ελικόπτερα, ραντάρ επιτήρησης του εθνικού εναέριου και θαλάσσιου χώρου και περιπολικά σκάφη. Επίσης, οι Νοσηλευτικές Ομάδες της Πολιτικής Άμυνας παρέχουν νοσηλευτική υποστήριξη στους ασθενείς κατά τη μεταφορά τους από το χώρο του ατυχήματος στο νοσοκομείο. Ακόμη, σημαντική είναι η συμβολή των επικουρικών δυνάμεων του συστήματος SAR (πυροσβεστική, αστυνομία, πολιτική άμυνα, Ερυθρός Σταυρός κ.ά.) των οποίων η συμμετοχή μπορεί να απαιτηθεί σε περιπτώσεις μεγάλων ναυτικών ή αεροπορικών ατυχημάτων.

Πρόσφατα παραδείγματα Επιχειρήσεων του ΚΣΕΔ

Επιχείρηση Αεροδιακομιδής

Στις 29 Αυγούστου 2013 και ώρα 12:40 το ΚΣΕΔ έλαβε επείγουσα κλήση από το κρουαζιερόπλοιο «ROYAL IRIS» υπό σημαία Παναμά το οποίο έπλεε νοτιοδυτικά της Πάφου,

ότι επιβάτιδα υπέστη καρδιακή προσβολή και υπάρχει ανάγκη για άμεση μεταφορά της σε νοσοκομείο της Κυπριακής Δημοκρατίας. Το ΚΣΕΔ ανταποκρίθηκε άμεσα στο αίτημα και συντόνισε την εκτέλεση επιχειρήσης αεροδιακομιδής της ασθενούς αποστέλλοντας ελικόπτερο της 460 Μοίρας Ε-Δ της Διοίκησης Αεροπορίας της Εθνικής Φρουράς με συνοδεία έμπειρου νοσηλευτή.

Η ασθενής παραδόθηκε στο Τμήμα Ατυχημάτων και Επειγόντων Περιστατικών του Γενικού Νοσοκομείου Πάφου περί τις 14:15. Για το συμβάν ενημερώθηκε το Τμήμα Προξενικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών της Δημοκρατίας προκειμένου να ενημερωθούν οι Ισραηλινές Αρχές και οι οικείοι της ασθενούς.

Επιχείρηση Ε-Δ

Την Τετάρτη, 22 Οκτωβρίου 2014 και ώρα 19:08 όταν το ΚΣΕΔ έλαβε πληροφορία από το Κέντρο Ελέγχου Πτήσεων Λευκωσίας ότι αεροσκάφος προερχόμενο από Πάφο καθοδόν για Βηρυτό χάθηκε από το radar και έκτοτε δεν ανταποκρινόταν στις κλήσεις τους. Το ΚΣΕΔ ενεργοποίησε άμεσα το Εθνικό Σχέδιο «ΝΕΑΡΧΟΣ» για αντιμετώπιση αεροπορικού ατυχήματος αποστέλλοντας Ελικόπτερο της 460 ΜΕΔ και τρία σκάφη της Λιμενικής Αστυνομίας και του Ναυτικού για έρευνα και εντοπισμό του αεροσκάφους σε περιοχή 10Χ10 ναυτικών μιλίων. Παράλληλα δόθηκε εντολή στο δεξαμενόπλοιο «Spirit of Piraeus» το οποίο έπλεε πλησίον της τελευταίας θέσης του αεροσκάφους να κινηθεί προς το σημείο και να παρέχει κάθε δυνατή βοήθεια.

Στην επιχείρηση Ε-Δ κατά τη διάρκεια της νύχτας, εκτός από τα αεροναυτικά μέσα της Κ.Δ, μέσα στο πλαίσιο συνεργασίας του ΚΣΕΔ με τα ΚΣΕΔ των γειτονικών κρατών και της UNIFIL συμμετείχαν δύο ελικόπτερα CH - 53 και δύο αεροσκάφη C-130 από το Ισραήλ και από τη δύναμη της UNIFIL η γερμανική κορβέτα BRAUNSCHWEIG F-260, η βραζιλιάνικη φρεγάτα CONSTITUICAO F-42 και ένα βραζιλιάνικο ελικόπτερο τύπου LYNX. Το Ισραηλινό C-

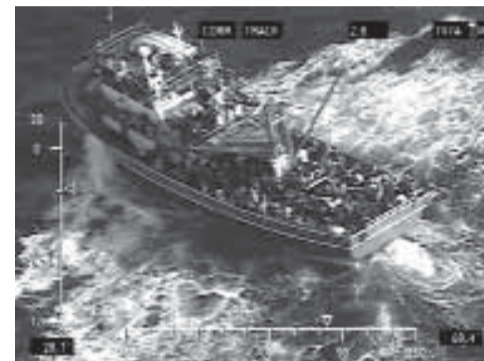
130 εκτέλεσε ρίψεις φωτιστικών βομβών για υποβοήθηση των πλωτών μέσων που συμμετείχαν στην έρευνα για εντοπισμό του αεροσκάφους.

Τα πρώτα συντρίμια του αεροσκάφους εντοπίστηκαν στις 21:34 από ελικόπτερο της 460 ΜΕΔ της Εθνικής Φρουράς. Οι έρευνες για εντοπισμό των δύο αγνοουμένων συνεχίστηκε από τα πλωτά μέσα καθ' όλη τη διάρκεια της νύχτας. Κατά τις πρώτες πρωινές ώρες της 23 Οκτ 14, εντοπίστηκαν και

οι ανθρώπινες σοφοί και συντρίμια στα οποία αναγραφόταν ο αριθμός ντολογίου του χαμένου αεροσκάφους.

Επιχείρηση Ε-Δ

Ένα από τα πραγματικά περιστατικά, που απαιτούσε το συντονισμό επιχείρησης Ε-Δ εντός της Κυπριακής περιοχής ευθύνης Ε-Δ, συνέβη στις 25 Σεπτεμβρίου 2014, 53 ΝΜ νο-

τιοδυτικά της Πάφου και αφορούσε ένα μικρό αλιευτικό σκάφος με 345 πρόσφυγες που προέρχονται από τη Συρία. Κατά τη διάρκεια αυτού του περιστατικού προέκυψε η ανάγκη για μια τεράστια επιχείρηση διάσωσης, διότι το πλοίο παρασυρόταν ακυβέρνητο κάτω από πολύ δυσμενείς καιρικές συνθήκες (6-7 μποφόρ και ύψος κύματος έως και 5 μ.) Το ΚΣΕΔ εφάρμοσε το σχέδιο Ε-Δ Νέαρχος, προκειμένου να αντιμετωπίσει το περιστατικό.

Τελικά, τα 345 άτομα διασώθηκαν από το επιβατηγό πλοίο Salamis Filoxenia, που ήταν και το πλέον κατάλληλο, λόγω της μεγάλης μεταφορικής του ικανότητας. Κατά τη διάρκεια της επιχείρησης διάσωσης ελικόπτερα της Εθνικής Φρουράς και της Αστυνομίας εκτελούσαν περιπολίες πάνω από το σκάφος, σε πλήρη ετοιμότητα να παρέχουν βοήθεια, πάντοτε κάτω από τον συντονισμό του ΚΣΕΔ.

Συνέντευξη στο Διοικητή του Κέντρου Συντονισμού

1. Ποιες είναι οι ευθύνες σας ως Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης;

Ευθύνη μας είναι να παρέχουμε υπηρεσίες Έρευνας και Διάσωσης σε ναυτικά και αεροπορικά ατυχήματα και να συντονίζουμε όλες τις υπηρεσίες της Κυπριακής Δημοκρατίας για να συμβάλλουν ώστε να γίνεται μια αποτελεσματική επιχείρηση. Να διασώζονται δηλαδή άτομα που βρίσκονται σε κίνδυνο στη θάλασσα ή στην ξηρά (στην ξηρά για αεροπορικά ατυχήματα).

2. Ποια συναισθήματα σας διακατέχουν κατά τη διάρκεια μιας επιχείρησης Έρευνας και Διάσωσης, τόσο εσάς όσο και το προσωπικό σας;

Το προσωπικό όταν προκύψει μια τέτοια επιχείρηση βρίσκεται σε κατάσταση έντασης και εγρήγορης. Η επιχείρηση σταματά μόνο και εφόσον διασωθεί το άτομο και μεταφερθεί

στην ξηρά ή/και στο νοσοκομείο αν χρειαστεί ή εντοπιστεί αυτός που κινδύνευε νεκρός ή ζωντανός. Τα συναισθήματα φυσικά είναι χαρά και ενθουσιασμός σε περίπτωση που τον εντοπίσουμε και τον διασώσουμε... και συνήθως αυτό επιτυγχάνουμε.

3. Ποιο περιστατικό το οποίο έχετε αντιμετωπίσει ως Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης θυμάστε εντονότερα και γιατί;

Εντονότερα θυμάμαι τα δυο τελευταία περιστατικά. Το πρώτο ήταν αυτό με τη διάσωση των Σύρων προσφύγων. Η επιχείρηση ήταν πολύ δύσκολη επειδή ήταν πολλοί οι επιβαίνοντες που κινδύνευαν και ο καιρός δεν ήταν ευνοϊκός. Η επιχείρηση αυτή λεγόταν ΜΡΟ (Massive Rescue Operation) επειδή κινδύνευαν περισσότερα από 30 άτομα, γι' αυτό και ενεπλάκησαν πολλοί φορείς. Κλήθηκε

επίσης η Υπουργική Ομάδα Χειρισμού Κρίσεων (ΥΟΧΚ) στο ΚΣΕΔ για να ενημερωθεί και να πάρει αποφάσεις αφού απαιτούσε συνεργασία και εμπλοκή αρκετών φορέων. Την ΥΟΧΚ αποτελούν ο Υπουργός Άμυνας, ο Υπουργός Συγκοινωνιών και Έργων, ο Υπουργός Εξωτερικών, ο Υπουργός Εσωτερικών και ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξεως.

Και το δεύτερο περιστατικό ήταν αυτό με την πτώση του αεροσκάφους Diamond που ήταν επίσης δύσκολο καθώς χάθηκε από τα ραντάρ, δε γνωρίζαμε ακριβώς πού βρισκόταν, ήταν αρκετά μακριά από τις ακτές, γι' αυτό έπρεπε και πάλι να εμπλέξουμε πολλούς φορείς, ακόμη και ξένους. Ενεπλάκησαν στην επιχείρηση αυτή και Ισραηλίτες αλλά και η UNIFIL (United Nations Interim Force in Lebanon) με τα πλοία που υποστηρίζουν το Λίβανο.

4. Θυμάστε εάν κάποιο πρόσωπο στο οποίο προσφέρατε υπηρεσίες Ε-Δ επικοινωνήσει μαζί σας με το πέρας της περίθαλψης του για να σας ευχαριστήσει;

Βεβαίως, σ' ένα περιστατικό το οποίο θυμάμαι ένας kite surfer είχε χαθεί στη θαλάσσια περιοχή Κουρίου και το ΚΣΕΔ έλαβε την πληρο-

«Στις 7 Νοεμβρίου μεταβαίνει στην Κύπρο ο Σαμαράς: Στο επίκεντρο η τουρκική οδηγία Navtex»

Δημοσίευση στην ιστοσελίδα iefimerida.gr

NOTAM's και NAVTEX

«Σε εξέλιξη η ισραηλινή αεροπορική άσκηση στην Κύπρο, συνολικά έχουν εκδοθεί πέντε NOTAM»

Δημοσίευση στην ιστοσελίδα pentapostagma.gr

Τους τελευταίους μήνες έχει εκδηλωθεί κρίση στην περιοχή της Κύπρου λόγω των δραστηριοτήτων για το φυσικό αέριο και των ασκήσεων στον εναέριο χώρο της Κύπρου. Μέσα από τις δηλώσεις των αξιωματούχων της πολιτείας, των δημοσιογράφων και των πολιτικών και στρατιωτικών αναλυτών έχουν ειπωθεί κατ' επανάληψη οι αγγλικό όροι NOTAM και NAVTEX.

NOTAM

Το NOTAM αποτελείται από συνδυασμό λέξεων που σημαίνει «**Notice to Airmen**», δηλαδή σε ελεύθερη μετάφραση «Ειδοποίηση προς αεροναυτιλομένους». Το NOTAM είναι ένα σημείωμα που περιέχει πληροφορίες που αφορούν την καθιέρωση, την κατάσταση ή την αλλαγή σε οποιαδήποτε αεροναυτική περιοχή, υπηρεσία, διαδικασία ή κίνδυνο, των οποίων η έγκαιρη γνώση είναι απαραίτητη σε όλο το προσωπικό που ασχολείται με αεροπορικές επιχειρήσεις.

Μορφή NOTAM

«A0939/14 OBSTACLE (OIL RIG) ERECTED IN AREA 5NM RADIUS OF PSN 335634N 0334208E, DANGER HEIGHT 3000FT AMSL

FROM: 18 SEP 2014 12:00 TO: 18 DEC 2014 12:00 A0939/14»

Το ανωτέρω NOTAM (A0939/14) αναφέρει ότι ένα εμπόδιο (πλατφόρμα ανόρυξης πετρελαίου) βρίσκεται στο σημείο (αναφέρονται γεωγραφικές συντεταγμένες του σημείου) και ότι υπάρχει κίνδυνος για τις πτήσεις μέχρι το ύψος των 3000 ποδών (καθορίστηκε το ύψος ασφαλείας πάνω από την πλατφόρμα) και βασικά προτρέπει αυτούς που χρησιμοποιούν πτητικά μέσα να αποφεύγουν την περιοχή προς αποφυγή δημιουργίας επικίνδυνης κατάστασης.

NAVTEX

Το NAVTEX είναι μια διεθνής υπηρεσία δημοσίευσης ναυτιλιακών και μετεωρολογικών προειδοποιήσεων και κατεπιγόντων πληροφοριών, οι οποίες απευθύνονται στα πλοία.

Το όνομα του προκύπτει από τον όρο NAVIGATION TELEX, δηλαδή σε ελεύθερη μετάφραση « ειδοποίηση προς ναυτιλομένους».

Οι πληροφορίες αυτές διανέμονται στους χρήστες μέσω ενός συστήματος που έχει την μορφή ενός εκτυπωτή.

Μορφή μηνυμάτων NAVTEX

«NAVAREA III 454/14
EASTERN MEDITERRANEAN SEA – CYPRUS

- 1.- Exploration activities till 03 DEC14, in areas bounded by:
33-33.0N/033-12.0E, 33-53.0N/033-15.0E
34-07.0N/033-53.0E, 33-53.0N/033-57.0E.
All ships are further requested to keep a sharp lookout maintaining 5 NM from the exploration vessels. Wide berth requested.
- 2.- Cancel this message on 032359 UTC DEC14.».

Πολιτική NOTAMs/NAVTEX

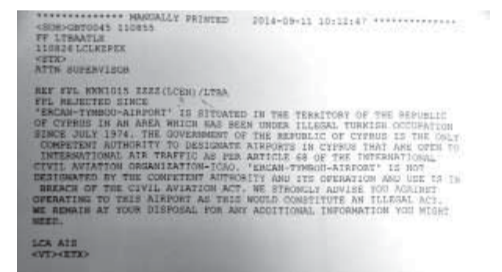
Κατά καιρούς τα κράτη έχουν κάνει προσπάθειες εξάσκησης εξωτερικής πολιτικής μέσω των NOTAM's και NAVTEX. Συγκεκριμένα, στην Σύμβαση (1944) περί Διεθνούς Πολιτικής Αεροπορίας, που προέβλεπε την ίδρυση ενός Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO), ο ICAO οριοθέτησε τα όρια των περιοχών ευθύνης για τον έλεγχο του εναερίου χώρου στις χώρες μέλη του (Flight Information Region-FIR).

Σύμφωνα με τους κανόνες του ICAO και για λόγους ασφάλειας των πολιτικών πτήσεων, όλα τα αεροσκάφη, πολιτικά και στρατιωτικά, υποβάλλουν σχέδια πτήσεως στο κράτος στο οποίο έχει εκχωρηθεί το FIR, πριν από την είσοδό τους σε αυτό.

Προσπάθεια της Τουρκίας για αλλαγή του καθεστώτος στην περιοχή της Μεσογείου.

Αν και η Τουρκία είχε αρχικά δεχθεί τα όρια του FIR Αθηνών από τη αρχική οριοθέτησή τους, ήρθε αργότερα το 1974 και εξέδωσε τη NOTAM 714 με την οποία προσπαθούσε να επεκτείνει τον χώρο της δικαιοδοσίας της μέχρι το μέσο του Αιγαίου εντός του FIR Αθηνών. Η Ελλάδα τότε κήρυξε το Αιγαίο επικίνδυνη περιοχή. Ο ICAO, απηύθυνε έκκληση και στις δύο πλευρές χωρίς επιτυχία. Τέλος, η Άγκυρα, το 1980, και πάλι μονομερώς, ανακάλεσε τη NOTAM 714 όταν διαπίστωσε ότι το μέτρο έβλαπτε τα συμφέροντά της και ιδίως τον τουρισμό της. Ωστόσο, η Τουρκία έκτοτε, με το επιχείρημα ότι η Σύμβαση του Σικάγο δεν αφορά στα κρατικά αεροσκάφη, σταθερά αρνείται να υποβάλει σχέδια πτήσεων για τις εισόδους των στρατιωτικών αεροσκαφών της εντός του FIR Αθηνών, διαπράττοντας, έτσι, πολυάριθμες παραβάσεις των κανόνων Εναέριας Κυκλοφορίας και δι-

μιουργώντας κινδύνους για την ασφάλεια της πολιτικής αεροπορίας. Στο πλαίσιο αυτό η ελληνική Πολεμική Αεροπορία εξαναγκάζεται να προβαίνει σε διαδικασίες αναγνώρισης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ICAO, των αγνώστων στις αρμόδιες αρχές εναέριας κυκλοφορίας ικνών αεροσκαφών που έχουν εισέλθει στο FIR Αθηνών χωρίς να έχουν υποβάλει σχέδιο πτήσεως, καθώς και σε ανα-

καιτίσεις όταν αυτά παραβιάζουν τον ελληνικό εθνικό εναέριο χώρο.

Προσπάθεια της Κύπρου να γνωστοποιήσει την Τουρκική κατοχή εκδίδοντας το παρακάτω NOTAM.

Με αυτό το NOTAM η Κυπριακή Πολιτική Αεροπορία ενημερώνοντας τους αεροναυτιλομένους, χαρακτηρίζει το αεροδρόμιο Ερτζάν-Τύμπου (βρίσκεται στα κατεχόμενα εδάφη) ως «άγνωστο αεροδρόμιο» και αναφέρει ότι το αεροδρόμιο Ερτζάν-Τύμπου από το 1974 και μετά τελεί υπό παράνομη τουρκική κατοχή. Η επίσημη αρχή, η Κυπριακή Δημοκρατία είναι η μόνη αρμόδια αρχή που ορίζει τα αεροδρόμια για τις διεθνείς πτήσεις και το Ερτζάν δεν έχει οριστεί ως τέτοιο. Επίσης αναφέρει ότι η λειτουργία και η χρήση του, αποτελεί παραβίαση κανόνων της πολιτικής αεροπορίας και τους προτρέπει να εναντιωθούν σε αυτή την παράνομη δραστηριότητα.

Έρρικα Αλεξάνδρου Β4

Έρευνας και Διάσωσης, Αντισμήναρχο (Ι) Μάριο Φλωρίδη

φορία για την εξαφάνισή του. Ο αγνοούμενος μάς τηλεφώνησε προσπαθώντας να μας εξηγήσει που βρισκόταν αλλά οι πληροφορίες δεν ήταν σαφείς. Χρησιμοποιήσαμε ελικόπτερα, πλοία και ναυαγοσωστικά σκάφη αλλά δεν μπορούσαν να τον εντοπίσουν. Τελικά, όταν σκοτεινίασε του ζητήσαμε να ανοίξει το φακό του κινητού του και έτσι τον εντοπίσαμε αμέ-

σως. Ο άνθρωπος αυτός μας επισκέφτηκε και ευχαρίστησε το ΚΣΕΔ. Φυσικά πάντα μας στέλνουν ευχαριστίες, όπως μας απέστειλε και ο επιχειρηματίας Νάσος Κτωρίδης που τραυματίστηκε σοβαρότατα λόγω της πτώσης του ανεμόπτερου του σε δύσβατη περιοχή. Βέβαια δεν περιμένουμε κανένα να μας ευχαριστήσει αφού αυτή είναι η δουλειά μας. Απλά ευχόμαστε αυτοί που διασώσαμε να φροντίσουν να μην υποστούν ξανά κάτι παρόμοιο.

5. Το τελευταίο περιστατικό με την πτώση του μικρού εκπαιδευτικού αεροσκάφους που επέφερε το θάνατο των δυο επιβαίνοντων και την κινητοποίηση τόσων πολλών πτητικών και ναυτικών μέσων πιστεύεται ότι ανέδειξε τις δυνατότητες του Κέντρου Έρευνας και Διάσωσης, και πώς χαρακτηρίζετε την επιχείρησή αυτή;

Φυσικά ανέδειξε τις δυνατότητες του ΚΣΕΔ

καθώς, όπως προείπα, ενεπλάκησαν ναυτικές και αεροπορικές δυνάμεις τόσο της Κύπρου, όσο της UNIFIL και του Ισραήλ, εφαρμόζοντας έτσι τις συμφωνίες που υπογράψαμε για Έρευνα και Διάσωση. Η επιχείρησή αυτή ήταν επιτυχής αφού το ελικόπτερο της Εθνικής Φρουράς με τις πρώτες οδηγίες που πήρε εντόπισε αμέσως με την άφιξη του στην περιοχή τα συντρίμια του αεροσκάφους. Δυστυχώς, η πτώση του αεροσκάφους ήταν πολύ ισχυρή και δεν υπήρξαν επιζώντες.

6. Τι σχέση έχετε με τις πλατφόρμες εξόρυξης φυσικού αερίου;

Οι πλατφόρμες εξόρυξης φυσικού αερίου θεωρούνται κι αυτές πλοία, άρα είμαστε υποχρεω να συνεργαζόμαστε με αυτές σε θέματα παροχής Ε-Δ και μεταφοράς ασθενών (MEDEVAC-Medical Evacuation). Οι πλατφόρμες εξόρυξης φυσικού αερίου απασχο-

λούν μεγάλο αριθμό προσωπικού και αν κάποιος ασθενήσει ή τραυματιστεί και απαιτείται η μεταφορά του, τότε ενημερώνεται το ΚΣΕΔ για να συντονίσει την αεροδιακομιδή σε νοσοκομείο της Κύπρου.

7. Ποιες οι τουρκικές επιδιώξεις στον τομέα της Έρευνας και Διάσωσης στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου;

Η περιοχή Έρευνας και Διάσωσης, η λεγόμενη SRR, είναι η ίδια με το FIR της Κύπρου (την Περιοχή Πληροφοριών Πτήσεων), άρα αντιλαμβάνεστε ότι οι διεκδικήσεις σε θέματα FIR της Τουρκίας συμπίπτουν με τις διεκδικήσεις στο SRR της Κύπρου. Δεν αναγνωρίζουν τις περιοχές SAR όπως δεν αναγνωρίζουν το FIR της Κύπρου.

Μιχαέλλα Αλεξάνδρου Β4

Πολιτικοί να σου τύχουν...

Αποτελεί κοινή διαπίστωση το γεγονός ότι στις μέρες μας ο Κύπριος πολίτης απαξιοί, δίκαιως, για το σάπιο πολιτικό σύστημα και αισθάνεται θυμό, οργή και βδελυγμία για τη δεινή οικονομική και κοινωνική κατάσταση στην οποία έχει περιπέσει ο τόπος. Άραγε, για ποιους κτυπά η καμπάνα της ευθύνης; Για τους «άμοιρους ευθυνών» πολιτικούς μας ή για τις τράπεζες;

Καταρχάς, η ολέθρια οικονομική παρακμή του τόπου αποκαλύφθηκε λίγους μήνες έπειτα από τη φονική έκρηξη στο Μαρί, στο πλαίσιο της οποίας 13 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους εξαιτίας των κακών χειρισμών άλλων. Πραγματικά, το συγκεκριμένο περιστατικό ήταν ένα στυγερό έγκλημα ανευθυνότητας και σε ουδεμία περίπτωση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ατύχημα. Ας μη ξεχνάμε ότι ήταν εις γνώση των αρμόδιων φορέων η διόγκωση των εμπορευματοκιβωτίων για πολύ καιρό. Ωστόσο, εμείς τα «ραντίζαμε» σαν να ήταν τα λαχανικά του κήπου μας!

Οι ισχυρισμοί ότι η κατάσταση των εμπορευματοκιβωτίων ήταν υπό έλεγχο και οι διαβεβαιώσεις ότι η οικονομία μας είναι πολύ καλή αποδείχθηκαν φτηνές δικαιολογίες και «έπεα πτερόεντα»! Είναι ευρέως γνωστό πως το μνημόνιο καθυστέρησε να κατοχυρωθεί και αυτό οδήγησε τη χώρα μας προ των πυλών της χρεοκοπίας.

Σε καμία περίπτωση, όμως, δε φέρει εξολοκλήρου την ευθύνη η οποιαδήποτε τέως κυβέρνηση. Το θέατρο του παραλόγου και «του φάμε, να φάμε δεν μας θωρούν» συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Ας θυμηθούμε ότι οι «δεσμεύσεις» προς τον Κυπριακό λαό πως δε θα υπάρξει κούρεμα καταθέσεων διαψεύστηκαν παταγωδώς. Οι μήνες που ακολούθησαν ήταν τραγικοί και πρωτόγνωροι, καθώς όλα περι-

στρέφονταν γύρω από την επόμενη δόση της Τρώικας, τα περιοριστικά μέτρα στις τράπεζες και τις ιδιωτικοποιήσεις των ημικρατικών οργανισμών. Δεν μας έφταναν όλα αυτά τα σκάνδαλα για τα «οικόπεδα» και οι απειλές για εκποιήσεις δεν λένε να κοπάσουν.

Την ευθύνη για την παρούσα πολυεπίπεδη κρίση φέρουν όλες οι κατά σειρά κυβερνήσεις. Όλες οι πολιτικές δυνάμεις έκαναν τις «πάπιες» και κουκούλωναν υποθέσεις, χωρίς να λαμβάνουν πρωτοβουλίες. Επιπλέον, όλες οι κυβερνήσεις δεν πήραν ουδέποτε τα δέοντα μέτρα για μεταρρυθμίσεις στο δημόσιο και δεν προέβησαν σε αυστηρότερους ελέγχους στον τραπεζικό τομέα.

Μελετώντας πιο διεξοδικά το θέμα, με λύπη διαπιστώνεται ότι η αντιπολίτευση που είθισται να παίζει «το παλικάρι και τον υπερασπιστή του λαού», διαμαρτυρόμενη για τα κακώς έχοντα του τόπου, δεν βοηθά ουσιαστικά. Έδω-σε, μήπως, λύσεις και δεν το γνωρίζω στα καυτά προβλήματα που μαστίζουν την Κύπρο; Αλλά «έξω από το χορό είμαστε πολύ καλοί»!

Συμπληρωματικά, τεράστια ευθύνη για την μη ουσιαστική αλλαγή της κατάστασης φέρουν οι τράπεζες οι οποίες δεν έπρεπε να παραχωρούν δάνεια με τεράστια επιτόκια, αδιαφορώντας για τη φερεγγυότητα του δανειολήπτη. Με όλα αυτά τα τραγελαφικά που βιώνουμε, αναπόφευκτα, όσο και να επιθυμούμε να δώσουμε ελαφρυντικά, αυτά δεν υπάρχουν!

Επιπρόσθετα, μήπως ξεχάσαμε το παράδειγμα των Ευρωεκλογών; Η κολοσσιαία αποχή ήταν ο μεγάλος νικητής και αυτό γιατί η απουσία του απλού κοσμάκη για την παρούσα απαράδεκτη κατάσταση είναι τεράστια! Σε αυτό το σημείο αξίζει να τονιστεί ότι πρώην ευρωβουλευτής παρακινούσε από τον τηλεοπτικό

φακό τους ψηφοφόρους να τηρήσουν αποχή. Αναντίλεκτα, αυτό δεν είναι η λύση, καθώς φαλκιδεύεται η Δημοκρατία. Ακόμη, δήλωνε ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι αμείβονται στις ευρωεκλογές με €600 και ότι οφείλουν, σύμφωνα πάντα με τα λεγόμενα του, να τα δώσουν στα «κοινωνικά παντοπωλεία». Ως νέος που ανησυχού για το μέλλον του τόπου του, εξεπλάγην αφάνταστα με το ποσό που ανέφερε. Έτσι, ερεύνισα το θέμα άμεσα. Ανακάλυψα πως ο προεδρεύων στις ευρωεκλογές 2014 αμείφθηκε με €290 παρακαλώ και όχι με €600! Φανταστείτε, δηλαδή, οι άλλοι πόσο πιο χαμηλά πήραν.

Η αποχή ασφαλώς και δεν ήταν αποτέλεσμα της δικής του προσπάθειας. Δεν είμαστε αρνάκια πλέον, για να ακούμε το καθετί που μας πλάσαρουν. Ο λαός απείχε λόγω της έλλειψης εμπιστοσύνης. Πολιτικοί να σου τύχουν!

Κλείνοντας, αξίζει να τονιστεί ότι οι πολιτικοί φέρουν την ιερή υποχρέωση να προστατεύουν τα συμφέροντά μας και να υπηρετούν με ανιδιοτέλεια και αυταπάρνηση τον τόπο, ώστε να μην παρεκκλίνουν από τον σκοπό τους. Ας παραγκωνίσουν τα μικροκομματικά και άλλα συμφέροντα τους και να ενώσουν ουσιαστικά τις δυνάμεις τους. Πολιτικές εισηγήσεις που είναι αντικειμενικές, εφικτές και κερδοφόρες για την Κύπρο οφείλουμε να τις ενστερνιζόμαστε ανεξαρτήτως αν προέρχονται από πράσινο, κόκκινο, μπλε ή κίτρινο πολιτικό χρώμα. Αυτό επιθυμεί μονάχα ο Κύπριος πολίτης, γιατί δεν αντέχει άλλο την κοροϊδία, κύριοι πολιτικοί. Αυτό που οφείλετε να το πράξετε και να μην κωλυσιεργείτε! Σε αυτόν τον πολύπαθο τόπο αξίζει ένα καλύτερο παρόν και μέλλον!

Μάριος Τρύφωνος Γ1

ΕΔΩ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΥΠΡΙΟΙ...

Αν και όλα τα σημαντικά γεγονότα που επικεντρώνουν το ενδιαφέρον και τα μάτια ολόκληρου του πλανήτη συμβαίνουν μερικά εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά μας, οι περισσότεροι κάτοικοι της πολύπαθης πατρίδας μας έχουν για ακόμα μια φορά μεσάνυχτα. Το ενδεχόμενο ενός μεγάλου πολέμου ίσως του τρίτου παγκόσμιου είναι πιο ορατό από πότε ακόμα και από το 1962 με την κρίση των πυραύλων στην Κούβα που ήταν το αποκορύφωμα του Ψυχρού Πόλεμου. Γιατί όμως πρέπει να μας απασχολεί ιδιαίτερα εμάς τους Κύπριους; Επειδή βρισκόμαστε στο κέντρο των εξελίξεων. Από την μια η ισλαμική απειλή που βρισκόμαστε στο στόχαστρο της αφού ανήκουμε στις περιοχές που θέλουν να κατακτήσουν και να εξισλαμίσουν (περιοχή του Λεβάντε) και από την άλλη μια Τουρκία πιο απρόβλεπτη από ποτέ αφού φαίνεται να ηγείται ενάντια στους συμμάχους της υποστηρίζοντας το Ισλαμικό Κράτος ενώ κάνει πράξη τις απειλές της για το φυσικό μας αέριο αλωνίζοντας στη Μεσόγειο χωρίς να λαμβάνει κανένα υπόψη της. Σε όλα αυτά που μας επηρεάζουν άμεσα προστίθεται και η κρίση στην Ουκρανία αφού ο έλεγχος της Κριμαίας από τη Ρωσία έχει φέρει πλειάδα αντιδράσεων από τις υπόλοιπες μεγάλες δυνάμεις και την Ε.Ε. στην οποία και ανήκουμε. Αυτό μας αναγκάζει να γυρίζουμε την πλάτη σ' έναν καλό μας σύμμαχο όπως είναι η Ρωσία, εφαρμόζοντας τις κυρώσεις της υποτιθέμενης Ευρωπαϊκής μας οικογένειας που μας έχει ρημάξει οικονομικά μέσω της Τρώικας. Ταυτόχρονα πιθανές διεκδικήσεις της Ρωσίας στη Μαύρη θάλασσα και στα στενά του Βοσπόρου μέσω της Κριμαίας θα τη φέρουν σε ανοικτή σύγκρουση με την Τουρκία. Άραγε θα επαληθευτούν οι προφητείες του

Παναγιώτης Θεράποντος Β3

Γέρωντα Παΐσιου είκοσι χρόνια μετά τον θάνατο του, που αναφέρει ότι οι Τουρκία θα διαλυθεί από τους Ρώσους στα πλαίσια ενός μεγάλου πολέμου αλλά δεν θα χαρούν πολύ τις κατακτήσεις τους αφού θα τους τις πάρουν οι Αμερικάνοι με τους συμμάχους τους και την ίδια στιγμή θα δημιουργηθεί το κράτος του Κουρδιστάν και η Κύπρος μας θα απελευθερωθεί; Αν και για πολλούς όλα αυτά είναι ουτοπίες αυτή τη στιγμή είναι ορατά και ακούγονται ιδανικό σενάριο για την πατρίδα μας υπό την προϋπόθεση ότι θα επιζήσουμε στην περίπτωση αυτού του Μεγάλου Πολέμου και δεν θα μας αφανίσουν εμάς πρώτα οποιοδήποτε πριν αφανιστεί η Τουρκία από τους Ρώσους. Μεγαλύτερη πίστη στις προφητείες του μάς δίνει και η προφητεία του για διάλυση και διαμελισμό της Σοβιετικής Ένωσης, κάτι το οποίο συνέβηκε στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Αφήνοντας τη θρησκευτική προσέγγιση

του θέματος και επιστρέφοντας στη γεωπολιτική αφού η πατρίδα μας βρίσκεται σε αυτή την «ευλογημένη» λόγω της στρατηγικής της θέσης και του φυσικού της πλούτου και ταυτόχρονα «καταραμένη» επειδή αποτελεί «μήλον της έριδος» για όλες τις μεγάλες δυνάμεις περιοχή της νοτιοανατολικής Μεσογείου, οφείλουμε να είμαστε ενημερωμένοι καθημερινώς για τις εξελίξεις, να αντιληφθούμε τα πολιτικά «παιχνίδια» που παίζονται εδώ και αιώνες πίσω από την πλάτη μας και ορίζουν την τύχη μας και να είμαστε προετοιμασμένοι για οποιαδήποτε εξέλιξη και σενάριο είτε πρόκειται για πόλεμο είτε για ελευθερία είτε για διχοτόμηση. Περισσότερο από όλους προετοιμασμένοι οφείλουν όμως να είναι οι νέοι οι οποίοι θα πρέπει να επωμιστούν το βάρος των οποιωνδήποτε εξελίξεων θετικών ή αρνητικών περισσότερο από όλους. Κλείνοντας αυτό το άρθρο θα ήθελα να κάνω και μια ειδική αναφορά στη δική μου γενιά αφού με την σειρά μας το ερχόμενο καλοκαίρι θα κληθούμε να υπηρετήσουμε υπέρ πίστεως και πατρίδος κάτω από αυτές τις αβέβαιες συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή και κανείς μας δεν ξέρει αν θα χρειαστεί να υπηρετήσουμε στην πρώτη τη γραμμή σ' ένα ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΛΕΜΟ υπερασπιζόμενοι την πολύπαθη πατρίδα μας.

Ηρακλής Πάπτας Γ4

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΒΕΒΑΙΟ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΓΥΑΛΙΝΟ ΚΟΣΜΑΚΗ ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ

Και με αυτό το κλικ αρχίζουν όλα «Η αρρώστια της σέλφι»

Κάθεσαι μόνος στο δωμάτιο σου, ετοιμάζεσαι για να βγεις και λίγο πριν φύγεις δεν μένει τίποτα άλλο από το να βγάλεις μια φωτογραφία τον ωραίο εαυτό σου, η οποία αν σου αρέσει αρκετά θα αναρτηθεί στο λογαριασμό σου στο Facebook. Μπορεί αυτή η συνήθεια που έχουμε υιοθετήσει τα τελευταία χρόνια να μας φαίνεται αθώα αλλά μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά όσο φαίνονται. Σπαταλάμε ώρες μπροστά από την οθόνη του κινητού μας έτσι ώστε να πετύχουμε την «τέλεια», κατά τα δικά μας κριτήρια, φωτογραφία. Επιθυμούμε να κοινοποιούμε κάθε λεπτό της ζωής μας, κάνοντας την να φαίνεται διασκεδαστική και πιο ενδιαφέρουσα μέσα από μια εικόνα, αφού επιδιώκουμε να βγάλουμε φωτογραφίες όταν είμαστε βαμμένοι και περιποιημένοι ή ακόμη όταν είμαστε σε χώρους διασκέδασης για να μάθουν όλοι ότι περνάμε καλά. Από πού πηγάζει αλήθεια αυτή η τάση επίδειξης; Είναι όντως μια φάση που την περνάμε τα τελευταία χρόνια;

Δέσποινα Βασιλείου B7

Η σέλφι είναι μια φωτογραφία του πορτραίτου μας παρμένη από μια κάμερα ή ένα κινητό το οποίο το κρατάμε με το ένα χέρι. Δημοσιεύονται στις ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης και συνήθως τα πρόσωπα που παρουσιάζουν είναι πρόσωπα των οποίων τα μάτια φαίνονται πιο μεγάλα από το κανονικό. Συγκεκριμένα, η πρώτη σέλφι τραβήχτηκε το 1839 από τον Ρόμπερτ Κορνηλιούς. Το παράδειγμα του ακολούθησαν κάποιες γυναίκες τα επόμενα χρόνια και μάλιστα αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι το 1914 η δούκισσα της Ρωσίας, Αναστασία Νικολάεβνα, στα δεκατρία της χρόνια, τράβηξε μια δική της φωτογραφία, μπροστά στον καθρέφτη της και έπειτα την έστειλε σε μία φίλη της.

Η φωτογράφιση του εαυτού μας είναι κάτι που συνέβαινε και στο παρελθόν, αλλά σίγουρα όχι σε τόσο μεγάλο βαθμό όσο συμβαίνει σήμερα. Η πλειοψηφία των νέων βγάζει τουλά-

ιστον τρεις σέλφι την ημέρα. Η φωτογραφική μηχανή έχει γίνει η κολλητή μας, αφού δεν αντέχουμε χωρίς αυτήν. Γιατί άραγε έχουμε εθιστεί τόσο πολύ σε αυτή την κακή συνήθεια;

Σύμφωνα με τις έρευνες των ψυχολόγων, η εμμονή μας σχετικά με το θέμα της αυτοπροβολής μέσω της εικόνας, κατατάσσεται στις ψυχολογικές παθήσεις και ονομάζεται «σελφίτιδα». Είναι η ψυχαναγκαστική επιθυμία να φωτογραφίζει κανείς τον εαυτό του και να αναρτά τις φωτογραφίες σε ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης. Ο λόγος που το κάνει είναι για να αναπληρώσει την απώλεια αυτοεκτίμησής του και για να συμπληρώσει τα όποια κενά στην ικανότητά του για οικειότητα. Τα πιο ανασφαλικά άτομα επιθυμούν να δουν τον εαυτό τους αποτυπωμένο στην οθόνη ενός κινητού, έτσι ώστε να μπορέσουν

να θαυμάσουν για λίγο τον εαυτό τους. Η τελειομανία τους οδηγεί να βγάλουν πολλές σέλφι, αρκετές φορές την μέρα.

Ίσως όμως οφείλεται και σε άλλους παράγοντες. Σε κάποιες περιπτώσεις η σέλφι χρησιμοποιείται στο να κάνει αισθητή την παρουσία κάποιων ατόμων που μπορεί να μην έχουν μία τόσο έντονη προσωπικότητα. Ιδιαίτερα αυτή η τάση επηρεάζει το γυναικείο φύλο, το οποίο πιστεύει ότι ο μόνος τρόπος που μπορεί να ξεχωρίσει είναι η προβολή του θηλυκού του στοιχείου, μέσα από μία λήψη, καθώς επίσης οι γυναίκες τείνουν να έχουν ναρκισσιστικές τάσεις και να θαυμάζουν πολύ τους εαυτούς τους, θέλοντας να τους προβάλλουν σε κοινή θέα. Επιπλέον, δεν είναι τυχαίο που πολλές σέλφι βγαίνουν κατά τη διάρκεια που ένα άτομο είναι έξω και διασκεδάει με παρέα.

Μάριαν Κυπριανού B2

Αυτή η κίνηση δηλώνει στον κοινωνικό κύκλο του φωτογραφιζόμενου άτομου ότι δε βιώνει σε καμία περίπτωση την εμπειρία της μοναξιάς και ότι συνεχώς ζει ευτυχισμένες στιγμές ξεγνοιασιάς, έχοντας δηλαδή μια αξιολύπητη ζωή.

Σε όλους τους δημόσιους χώρους μπορούμε να παρατηρήσουμε τους άλλους, αλλά και τους εαυτούς μας να ασχολούνται με αυτή τη δραστηριότητα αλλά μετά από ένα σημείο και μετά καταντάει αρκετά εκνευριστικό. Δε λέω, οι φωτογραφίες είναι απαραίτητες για να θυμόμαστε το παρελθόν, αλλά στην προκειμένη περίπτωση εμείς έχουμε καταφέρει, όχι μόνο να αποτυπώσουμε το κάθε λεπτό, εφόσον βγάζουμε σέλφι δύο φορές ανά λεπτό, αλλά δείχνουμε σε όλους πόσο ωραία ήταν η φασούλα μας σήμερα, πράγματα που δε νομίζω να μας ευαισθητοποιήσουν αν τα δούμε σε μορφή εικόνας σε είκοσι χρόνια από τώρα.

Καλό θα ήταν να προσπαθήσουμε όσο μπορούμε να ελαχιστοποιήσουμε τον αριθμό των φωτογραφιών του εαυτού μας, αλλά επίσης να κατανοήσουμε ότι η εμφάνιση μας δεν είναι το μόνο που ελκύει τους άλλους σε εμάς, οπότε δεν πρέπει να είναι η προτεραιότητά μας. Η πραγματική ομορφιά και η πραγματική ζωή φαίνεται καλύτερα στα μάτια της ψυχής μας. Κι αυτά μάλλον δεν αποτυπώνονται με μηχανές...

Δανάη Χατζηδημητρίου G4

Παραμύθι ή Παραμυθιάζομαι;

Σαν αρχή το έχει η μητέρα μου, το θυμάμαι πολύ καλά. Όπως έκανε μ' εμένα, με τα μεγαλύτερα μου αδέρφια, συνεχίζει να το κάνει και με τον μικρό μου αδελφό. Μια γλυκιά αρχή που λάτρευα και ζηλεύω τώρα που δεν την έχω. «Ποιο παραμυθάκι να διαβάσουμε πριν να κοιμηθούμε;» ρώταγε κάθε βράδυ κι εγώ όπως τώρα ο μικρός μου αδελφός αρχίζα το ψάξιμο, εκεί στα «παραμυθένια» ράφια της βιβλιοθήκης.

Όμορφες εποχές, με ημερομηνία λήξης βέβαια, όπως άλλωστε και τα περισσότερα πράγματα στη ζωή. Μια ημερομηνία λήξης που ερχόταν με την πάροδο του χρόνου, πηγαινάμε στο δημοτικό γινόμενα «μεγάλοι» και έληγε πλέον αυτή η συνήθεια. Ή μήπως ο μικρός μου αδελφός, κουβαλώντας στην πλάτη του τη δικιά του νέα γενιά θα κουβαλήσει μια καινούργια ημερομηνία λήξης; Θα προτιμήσει από τα τέσσερα του την τεχνολογία (όπως κι αν λέγεται αυτή) ή τα παραμύθια από στολιδία ψυχής θα γίνουν στολιδία βιβλιοθήκης; Δύσκολη ερώτηση που όμως κάναμε στο Στεφανούλη: «Θες να παίξεις για λίγο με το κινητό του αδελφού σου ή να διαβάσουμε το παραμύθι μας;»

Άραγε τι θα απαντούσαμε εμείς στη θέση του; Αρχικά φαινόταν σκεπτικός μέχρι που

Μάριαν Κυπριανού B2

απάντησε –ίσως απερίσκεπτα– «το κινητό!». Εγώ είχα φιλοσοφιαριστεί, γνωρίζοντας την αγάπη του για τα παραμύθια. Έτσι λοιπόν κι έγινε όπως έληξε το χρονοδιάγραμμα

του. Τώρα, φαινόταν πιο σκεπτικός και είπε πονηρά «θέλω να διαβάσουμε το παραμύθι μας», παραβιάζοντας βέβαια τη συμφωνία που προηγήθηκε. Ευτυχώς ή δυστυχώς

έπεισε (ως συνήθως) τη μητέρα μου και η καθημερινή συνήθεια του παραμυθιού συνεχίζεται.

Στο μεταξύ, εγώ συνάμα προβληματιζόμουν για την εισδοχή της τεχνολογίας στη ζωή μας, που άλλοι καταριούνται και άλλοι θεοποιούν. Αυτό που με ανησυχεί είναι πώς θα μεγαλώσει η επόμενη γενιά; Εμάς μάς χαρακτηρίζω τυχερούς γιατί ζήσαμε στο μεταίχμιο. Γευτήκαμε τόσο τις γλύκες όσο και τις πίκρες των δύο εποχών. Από τη μια έξω με τους φίλους μας στη γειτονιά να παίζουμε, και από την άλλη στα χέρια μας το «gameboy» με την κασετούλα «roketon» (αξέχαστες, πανέμορφες εποχές). Ό,τι και να πεις, άλλο να ζεις τα γεγονότα κι άλλο να τα βλέπεις από τις οθόνες των γκάτζετς.

Δεν θέλω να κρίνω αυτό που μόνο το μέλλον μπορεί να φωτίσει. Υπό άλλο πρίσμα είναι αυτό που είχε πει ο Κραουνάκης «Ας γράφονται ωραία τραγούδια κι ας είναι όποιες γενιές να 'ναι». Αυτό που θέλω πραγματικά είναι η επόμενη γενιά να είναι αυτή που θα καθαρίσει τη βρώμικη σκακιέρα στην οποία ζούμε, που άλλοι αγωνίζονται να περπατούν και άλλοι εύκολα ποδοπατούν.

Κυπριανός Χρυσάφινης G6

Τεχνολογία

Ζούμε σε μια εποχή όπου γύρω μας υπάρχει διαρκώς η τεχνολογία, αφού σχεδόν σε όλους του τομείς της ζωής αλληλεπιδρούμε με αυτήν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Ζούμε στην πιο προηγμένη τεχνολογικά εποχή της ανθρώπινης ιστορίας. Σκεφτείτε όλα όσα μας προσφέρει η τεχνολογία, τον ηλεκτρονικό υπολογιστή, το διαδίκτυο, αυτοματοποίηση, άμεση επικοινωνία, αυτοκίνητα, αεροπλάνα και άπειρα άλλα τεχνολογικά επιτεύγματα που κάνουν τη ζωή μας άνετη, ευχάριστη και προπαντός ασφαλέστερη. Η αλλαγή αυτή στη ζωή του ανθρώπου τον τελευταίο αιώνα είναι εκπληκτική. Σε αυτό το σχετικά μικρό κομμάτι της ιστορίας μας έχουμε πετύχει τόσα σπουδαία επιτεύγματα όσο ποτέ άλλοτε. Πολύ εύκολα λοιπόν κάποιος θα μπορούσε να υποθέσει πως το μέλλον είναι εδώ, πως ζούμε στο μέλλον. Ισχύει όμως αυτό;

Ας το σκεφτούμε για λίγο, ας συλλογιστούμε από πού προέρχεται όλη αυτή η τεχνολογία που έχουμε σήμερα. Ο ηλεκτρονικός υπολογιστής υπάρχει εδώ και δεκαετίες, το διαδίκτυο αναπτύχθηκε την εποχή του ψυχρού πολέμου, τα αυτοκίνητα δημιουργήθηκαν τον 19ο αιώνα, τα αεροπλάνα μπήκαν στη ζωή μας στις αρχές του 20ου αιώνα κτλ. Όλη σχεδόν η τεχνολογία που χρησιμοποιούμε σήμερα είτε υπάρχει εδώ και αρκετά χρόνια, είτε βασίζεται σε μεγάλο βαθμό πάνω σε προϋπάρχουσα τεχνολογία. Και μεν γίνονται συνεχώς βελτιώσεις, αλλά αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί επ' άπειρον. Θα φτάσει κάποτε η στιγμή που όλα όσα υπάρχουν τώρα θα έχουν φτάσει στο βέλτιστο στάδιο ανάπτυξης τους, και τότε δεν θα υπάρχουν περιθώρια για περαιτέρω ανάπτυξής τους.

Η ανάπτυξη της υπάρχουσας τεχνολογίας σύντομα θα σταματήσει. Φυσικά, όπως το αυτοκίνητο αντικατέστησε τις άμαξες ή όπως μια μηχανή αντικατέστησε ένα εργαζόμενο, έτσι θα αντικατασταθεί και η σημερινή τεχνολογία με κάτι νέο, με τη «νέα γενιά» τεχνολογίας. Κβαντικοί υπολογιστές, τεχνητή νοημοσύνη, ρομποτική και αμέτρητα άλλα που ακόμα ο κοινός νους δεν μπορεί καν να συλλάβει. Το μέλλον είναι σίγουρα αβέβαιο, οι πιθανότητες πολλές. Το μόνο σίγουρο σε αυτή την αβεβαιότητα, είναι πως μια νέα εποχή ανατέλλει και φέρνει μαζί της την απόλυτη αλλαγή. Εμείς, οφείλουμε να βλέπουμε το μέλλον και να ονειρευόμαστε τι μπορεί να φέρει μαζί του αλλά κυρίως να ελπίζουμε ότι οι σάλπιγγες των νέων καιρών δεν θα γκρεμίσουν τα τείχη της δικής μας Ιερουζαλή...

Θεόδωρος Κωνσταντινίδης Γ4

Και να που καταντήσαμε... <3!?! Η τεχνολογία κυριαρχεί και στον έρωτα! Σε τέτοιο βαθμό, που οι νέοι να ερωτεύονται μέσα από την οθόνη, επικοινωνώντας χωρίς πραγματική επικοινωνία. Οι φωνές τους μετατρέπονται σε βουβές λέξεις οι οποίες στολίζονται με ποικίλες «φατσούλες» για να εκφράσουν όσα δεν μπορείς να ακούσεις. Κτίζονται νέες σχέσεις, διαφορετικές. Ή μήπως γκρεμίζονται, στερημένες γερών βάσεων και ουσίας; Το μόνο σίγουρο είναι ότι υπάρχει μια αλλαγή στις σχέσεις, η οποία δεν μπορεί να αγνοηθεί.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα με τη σειρά. Κάθε εξέλιξη και ιδιαίτερα στο βαθμό που τη ζούμε σήμερα, είναι φυσικό να επιφέρει αλλαγές, ανατροπές. Μέσω της τεχνολογίας η επικοινωνία εξ αποστάσεως γίνεται απλή, γρήγορη και άμεση. Ύστερα, είναι στο χέρι του χρήστη αν αυτή θα είναι ουσιαστική και πραγματική ή απλά εικονική. Πολλοί νέοι βρίσκουν ως εύκολη λύση τη χρήση της τεχνολογίας για να εκφράσουν την «αγάπη» τους. Δεν χρειάζεται να αυτοσχεδιάσουν αφού μπορούν να προσχεδιάσουν ό,τι θα πουν από πριν, δε χρειάζεται να κοκκινίσουν και να το πολυσκεφτούν, μα πάνω απ' όλα δεν χρειάζεται να αποχωριστούν τον αγαπημένο τους υπολογιστή ή κινητό και να αντικρίσουν τον άλλο στα μάτια για να το πουν. Συνδέονται με τον άλλο μέσω της τεχνολογίας, φτάνουν σε σημείο να τον ερωτεύονται, χωρίς να τον έχουν κοιτάξει πέρα από τη μικρή οθόνη τους. Είναι άραγε αυτή η χιλιοεπιωμένη και περιβόητη αγάπη που όλοι ψάχνουν; Ή μήπως αποτελεί ένα φτηνό και εύκολο υποκατάστατό της, χωρίς πραγματική ουσία;

Δεν μπορούμε να αποκλείσουμε την πιθανότητα να γνωρίσεις την αληθινή αγάπη μέσα από το διαδίκτυο. Ίσως καταλάβεις μέσα από τη συζήτηση και την ουσιαστική επικοινωνία, πως «το άλλο σου μισό» βρίσκεται στην άλλη άκρη του κόσμου. Τίποτα δεν είναι απίθανο και υπάρχουν περιπτώσεις που το

<3!?!

αποδεικνύουν. Παρ' όλα αυτά, η καθημερινότητά μας, μάς δείχνει αμέτρητα παραδείγματα σχέσεων όπου η επικοινωνία μέσα από την οθόνη φαίνεται εξαιρετική, αλλά από κοντά να αποδεικνύεται εικονική και ψεύτικη. Οι νέοι μπαίνουν στη διαδικασία να «ερωτευτούν» απλά για να ερωτευτούν, αναζητώντας την εύκολη λύση στην οθόνη τους και όχι στα μάτια τους.

Φτάσαμε πράγματι σε μια τόσο τραγική κατάσταση; Γιατί δεν μπορεί να χαρακτηριστεί οτιδήποτε άλλο παρά τραγικό το γεγονός της εικονικής αγάπης, είτε είναι φιλική είτε ερωτική. Γιατί χωρίς αληθινή αγάπη δεν υπάρχει πραγματικό συναίσθημα, έμπνευση, φλόγα. Ζωή. Κι όμως αν κοιτάξεις γύρω σου υπάρχει παντού μια φλόγα να σιγοκαίει. Ίσως να είναι δυσδιάκριτη και καλά κρυμμένη στην ψυχή τους ή ακόμα και στην τεχνολογία τους. Αλλά υπάρχει. Αν δεν υπήρχε πώς θα μπορούσαν οι νέοι να διεκδικούν, να εκφράζονται, να δημιουργούν; Ας μη γινόμαστε μηδενιστές, ισοπεδώνοντας όλες τις σχέσεις

μεταξύ των νέων. Γιατί αυτός που κρατά χαμογελώντας το κινητό του ηλεκτρολογώντας ασταμάτητα, δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι περιορίζει τη σχέση του εκεί. Μπορεί να προεκτείνεται εκεί. Γιατί δεν του φτάνει μοναχά η συνηθισμένη επικοινωνία, από τη στιγμή που έχει ένα τόσο ισχυρό εργαλείο για να την εμπλουτίσει και να την αναπτύξει.

Ίσως χαρακτηριστώ ρομαντική, ονειροπόλα, ερωτευμένη ή ακόμα και τρελή. Το μόνο σίγουρο είναι ότι αποτελώ αυτόπη μάρτυρα των σχέσεων μεταξύ των νέων, καθότι νέα. Σίγουρα, οι άνθρωποι που επιδιώκουν την πραγματική και ουσιαστική σχέση θα το κάνουν, αξιοποιώντας την τεχνολογία λίγο, πολύ ή και καθόλου. Οι εικονικές σχέσεις ανέκαθεν υπήρχαν, απλώς η τεχνολογία ήρθε να τις διευκολύνει, όπως άλλωστε διευκολύνει και τις πραγματικές. Στο χέρι μας είναι να αποδείξουμε πως αγάπη υπάρχει και μπορεί να ενισχυθεί διαχρονικά και οικουμενικά μέσω του πολύπλευρου μέσου της τεχνολογίας.

Μαρία Χ' Χαράλαμπος Γ6

ΚΑΙ ΚΑΠΩΣ ΕΤΣΙ ΕΓΙΝΑ ΘΥΤΗΣ...

Στις μέρες μας οι νέοι αφιερώνουν πολλές ώρες στα διαδικτυακά μέσα επικοινωνίας όπως facebook, msn, twitter, soNoo κτλ. Τελευταία ανακαλύφθηκε ένα νέο «πρόγραμμα» στο οποίο μπορεί οποιοσδήποτε άγνωστος να σου κάνει ερωτήσεις ΑΝΩΝΥΜΑ φτάνει να έχεις δημιουργήσει, εσύ ένα δικό σου λογαριασμό. Αυτό το «πρόγραμμα» ονομάζεται ask.fm. Οι περισσότεροι της ηλικίας μας δημιουργούν αυτό το λογαριασμό με σκοπό να βλέπουν τη θετική άποψη των γύρω τους για τους ίδιους ή ακόμα για να διαβάζουν ελκυστικά σχόλια.

Δυστυχώς, πολλοί εκμεταλλεύονται το πρόγραμμα αυτό και βρίσκουν την ευκαιρία για απειλές, εκφοβισμό, εξευτελισμό και ταπείνωση αφού αναρτούν κακοποιητικά και εξευτελιστικά σχόλια σε μορφή ερωτήσεων στο λογαριασμό αυτού που θέλουν να τον κάνουν να νιώσει άσχημα. Οι συχνοί λόγοι εμπλοκής, γενικότερα, σε διαδικτυακό εκφοβισμό είναι η βίωση έντονων συναισθημάτων όπως θυμός, απόγνωση, εκδίκηση που μπορεί να προκαλούνται από το οικογενειακό περιβάλλον και η έλλειψη αυτοεκτίμησης, επίγνωσης και συνειδήσης. Ακόμη, ένας άλλος λόγος που εμπλέκονται σε τέτοιας μορφής bullying είναι η παρέα.

Αυτά τα άτομα όμως, δεν έχουν την ικανότητα να ξέρουν πως θα νιώσει ο άλλος αφού

δεν έχουν ίχνος ενσυναίσθησης. Σε αυτή την ηλικία που βρισκόμαστε τώρα, στην εφηβεία, είμαστε πολύ ευαίσθητοι και ευάλωτοι, γι' αυτό πρέπει να προσέχουμε ιδιαίτερα πώς κά-

νουμε τον άλλο να νιώσει γιατί μπορεί να οδηγηθεί σε σοβαρά και μακροχρόνια προβλήματα. Τα παιδιά τα οποία θυματοποιούνται έχουν περισσότερες πιθανότητες να υποφέρουν από κατάθλιψη, άγχος, να έχουν συχνά τάσεις αυτοκτονίας και αυξημένο αίσθημα θλίψης και μοναξιάς. Το κυριότερο είναι ότι αυτά τα προβλήματα μπορούν να φτάσουν μέχρι και την ενηλικίωση και να προκαλέσουν μόνιμη ζημιά.

Σε τέτοιες περιπτώσεις είμαστε αναγκασμένοι να προσφέρουμε στο θύμα πρακτική και συναισθηματική υποστήριξη. Επιπρόσθετα, πρέπει να κάνουμε τον θύτη να καταλάβει γρήγορα το λάθος του, να απολογηθεί έτσι ώστε να προλάβουμε τυχόν σοβαρές συνέπειες.

Κατά τη γνώμη μου αυτοί οι λογαριασμοί όπως το ask.fm μπορούν να μας κάνουν να καταλάβουμε κάτι που ίσως κάνουμε λάθος ή να μας κάνουν να νιώθουμε πιο όμορφα με τα ωραία σχόλια τους. Από τη στιγμή όμως που καταλαβαίνουμε ότι κάποιοι χρησιμοποιούν αυτό το λογαριασμό για να μας κάνουν να νιώσουμε άσχημα, να μας επικρίνουν ή να δώσουν μια λάθος εντύπωση σε άλλους εις βάρος μας πρέπει να είμαστε έτοιμοι να το αντιμετωπίσουμε ή ακόμη να απενεργοποιήσουμε το λογαριασμό αυτό.

Εντέλει, πρέπει εμείς οι έφηβοι κυρίως, να προσέχουμε ιδιαίτερα πώς κάνουμε τον άλλο να νιώσει αλλά και να μπορούμε να βλέπουμε και την αρνητική πλευρά κάποιων πραγμάτων έτσι ώστε να μη βιώνουμε τέτοια άσχημα συναισθήματα! Ακόμη, πρέπει να είμαστε ώριμοι αρκετά για να αντιμετωπίσουμε αυτού του είδους bullying με τη βοήθεια σίγουρα των γονιών μας, των φίλων μας και αν χρειαστεί και κάποιου ειδικού.

Μικαέλα Σάββα Α1

Disneyland Cyprus...

Πόσες φορές έχετε σκεφτεί πόσο ωραίο θα ήταν να είχαμε και εμείς το δικό μας θεματικό πάρκο; Πόσοι από εσάς θεωρούσατε και θεωρείτε το πάρκο της Disneyland ως το ιδανικό μέρος για να διασκεδάσετε με φίλους και οικογένεια; Πώς θα σας φαινόταν λοιπόν η ιδέα να δημιουργήσουμε και στο νησί μας ένα ανάλογο θεματικό πάρκο, αντίξιο της ξένης Disneyland, το οποίο όμως να προβάλλει την κουλτούρα και τα έθιμα του νησιού μας; Την κυπριακή εκδοχή του πάρκου λοιπόν την φαντάζομαι κάπως έτσι...

1. Όταν καταφθάνεις στο πάρκο θα σε καλωσορίζουν στην πόρτα 80χρονης γριούλες ντυμένες με την παραδοσιακή στολή του νησιού μας, ενώ την ίδια ώρα θα ακούγονται κυπριακά τραγούδια, όπως για παράδειγμα το «το γιασεμί στην πόρτα σου». Κάτι πιο «πιασάρικο» είναι το σουξέ του Σταύρου Χατζησάββα «You are welcome friends to Cyprus», έτσι για να το καταλαβαίνουν καλύτερα οι ξένοι επισκέπτες.

2. Στο θεματικό πάρκο του νησιού μας θα έχει κανείς τη δυνατότητα να πάρει αυτόγραφο από τους πρωταγωνιστές των σειρών Μπρούσκο, 7 ουρανοί και σύννεφα αλήτες και Το δακτυλίδι της φωτιάς, ενώ στην ειδική προσφορά των 3 ευρώ θα μπορεί να φωτογραφηθεί με την Χριστιάνα Αριστοτέλους.

3. Θα έχει κανείς τη δυνατότητα να μάθει πληροφορίες για τη ζωή των προέδρων του νησιού μας ανεβαίνοντας στα διακοσμημένα με τις φάτσες τους βαγόνια των τρένων.

4. Στα εστιατόρια του πάρκου θα σερβίρονται μακαρόνια του φούρνου, σιεφτα-

Μιχαέλλα Αλεξάνδρου B4

λιές, χαλούμια, οφτόν κλέφτικο και ελιές τσακιστές ούτως ώστε οι τουρίστες που θα επισκεφθούν το πάρκο να έχουν τη δυνατότητα να έρθουν σε επαφή με τις ξεχωριστές κυπριακές γεύσεις. Σίγουρα δεν θα λείπουν τα «πουρεκκούθκια με την αναρή» και οι λουκουμάδες.

5. Στα μικρά καταστήματα θα μπορεί ο καθένας να προμηθευτεί γλυκό του κουταλιού, λευκαρίτικα πετσετάκια, νυχοκόπτες με τη σημαία της Κύπρου και φυσικά μαγνητάκια για το ψυγείο στα οποία θα αναγράφεται «I Love Cyprus».

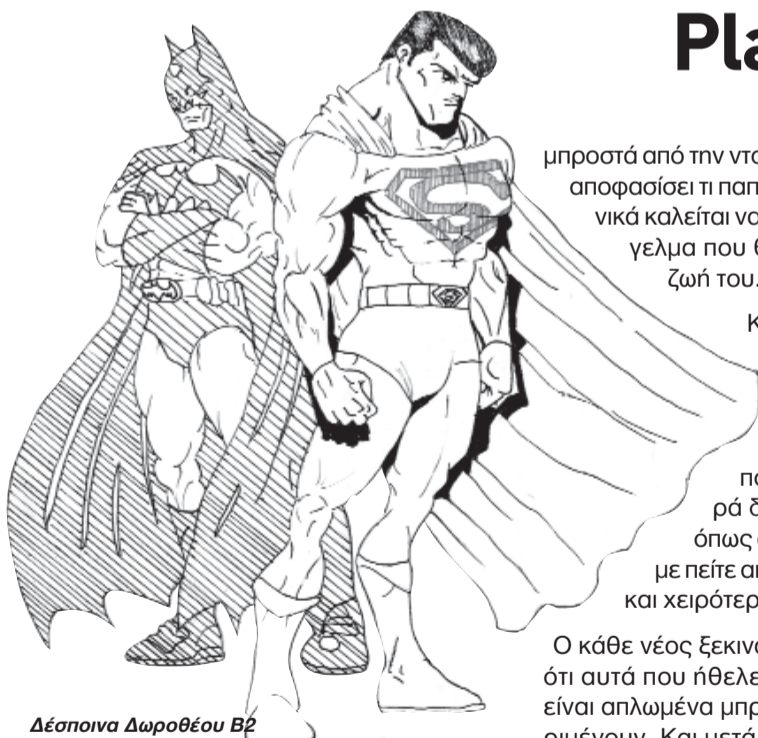
6. Αντί της παρέλασης με τους ήρωες των παραμυθιών που γίνεται στην ξένη Disneyland, εμείς θα κάνουμε χορευτικές φιγούρες από τους παίκτες του DanSing

for you και οι επισκέπτες θα μπορούν να λαμβάνουν μέρος στο Κυπριακό τηλεπαιχνίδι «παίζουμε κυπριακά» καθώς και σε διαγωνισμό «τσιατιστών» με τον νικητή να κερδίζει ένα γεύμα στην ταβέρνα του Θεοδόση στα Ανάγια.

Όπως αντιληφθήκατε λοιπόν δεν έχουμε κανένα λόγο να ζηλεύουμε τις υπόλοιπες χώρες για το λόγο ότι όταν αποφασίσουμε να δημιουργήσουμε το δικό μας θεματικό πάρκο, η επιτυχία θα είναι σίγουρη. Ακυρώστε όλοι λοιπόν τα εισιτήρια για το Παρίσι και την Disneyland και αναμένετε για τη Disneyland Cyprus.

Μαρία Ταραμουντά B2

Plan B

Δέσποινα Δωροθέου B2

μπροστά από την ντουλάπα κάθε μέρα για να αποφασίσει τι παπούτσια θα φορέσει, ξαφνικά καλείται να αποφασίσει για το επάγγελμα που θα κάνει στην υπόλοιπη ζωή του.

Και σας ρωτώ: μας έχει προειδοποιήσει κανείς ότι τα όνειρα και οι φιλοδοξίες μας μπορεί να μην πραγματοποιηθούν ποτέ; Ότι η ζωή καμιά φορά δεν φέρνει τα πράγματα όπως ακριβώς τα θέλουμε; Θα με πείτε απαισιόδοξη. Με έχουν πει και χειρότερα!

Ο κάθε νέος ξεκινά τη ζωή του νομίζοντας ότι αυτά που ήθελε μια ολόκληρη ζωή, θα είναι απλωμένα μπροστά του και θα τον περιμένουν. Και μετά τρώει ένα χαστούκι και συνέρχεται! Κανείς από μας δεν υπολογίζει τη ζήλεια και την κακοβουλία που υπάρχει. Από τη στιγμή που οι περισσότεροι θα έκαναν τα πάντα για να πάρουν αυτό που θέλουν, και δεν θα τους ένοιαζε να ποδοπατήσουν άλλους ανθρώπους. Καλώς ήρθατε στο δύσβατο μονοπάτι που λέγεται ζωή...

Όχι τίποτα άλλο, αλλά αν κάτι πάει στραβά και δεν γίνω Batman, δεν έχω και δεύτερο σχέδιο στη ζωή μου! Γιατί ξεχνάμε τη μικρή λεπτομέρεια, ότι ίσως να μην πετύχουμε αυτό

που ακριβώς θέλουμε. Και στην τελική, οι σπερμινοί νέοι είμαστε τόσο μπερδεμένοι που πολλές φορές ρωτάμε τον εαυτό μας: «Τι ακριβώς θέλουμε;»

Η έννοια της ικανοποίησης είναι πολύ υποκειμενική κι ερμηνεύεται διαφορετικά από κάθε άνθρωπο. Οι περισσότεροι από μας θα ικανοποιηθούν πραγματοποιώντας τα όνειρά τους. Σε άλλους όμως αρκεί να είναι υγιείς και να έχουν δίπλα τους άτομα που αγαπούν. Δε λέω, ο κάθε άνθρωπος θέλει να ζήσει τη ζωή που ονειρεύεται και να κάνει τα πράγματα που αγαπά. Αλλά ας προσγειωθούμε κι ας συνειδητοποιήσουμε ότι πολλά από τα όνειρα μας είναι, και θα παραμείνουν άπιαστα.

Δεν είναι κακό να έχουμε κι ένα Plan B στο πίσω μέρος του μυαλού μας. Εγώ για παράδειγμα, αν δεν γίνω Batman, θα γίνω Superman! Και προς Θεού, δε λέω να παρατάμε τα όνειρα μας και να μην παλεύουμε γι' αυτά! Στο κάτω κάτω αυτός που θέλει πραγματικά κάτι, θα αγωνίζεται μέχρι να το πάρει.

Η ερώτηση «Τι θέλω να γίνω όταν μεγαλώσω;» είναι πολύ αόριστη. Οι συνθησιμένες απαντήσεις είναι γιατρός, δάσκαλος, δικηγόρος, αστροναύτης. Αν όμως όταν μεγαλώσω θέλω απλώς να γίνω ευτυχισμένη; Τότε τι κάνω;..

Μάριαν Κυπριανού B2

Οταν ήμουν πέντε, η μπτέρα μου με ρωτούσε τι ήθελα να γίνω όταν μεγαλώσω, κι εγώ της έλεγα Batman! Μην νομίζετε, και τώρα που μεγάλωσα (όσο μεγάλωσα), κι ωρίμασα (όσο ωρίμασα), πάλι Batman θέλω να γίνω!

Συγγνώμη, από πού κι ως πού ρωτάνε μια έφηβη τι θέλει να κάνει για τα επόμενα σαράντα και βάλε χρόνια της ζωής της; Ένα δεκαεξάχρονο παιδί που περνάει μισή ώρα

Κρύο κρύο και με την οικονομική κρίση ακόμα πιο κρύο!

Ο χειμώνας έχει έρθει και φέτος χωρίς να μας ρωτήσει αν είμαστε έτοιμοι να τον υποδεχτούμε. Πολλά νοικοκυριά μετά από τις περικοπές, λόγω οικονομικής κρίσης, μπορεί να βρίσκουν δύσκολο να πληρώνουν τόσους μήνες πετρέλαιο για θέρμανση (και η τιμή του δεν λείπει να πέσει), ξύλα για τζάκι ή ηλεκτρικό για να κρατούνται ζεστά. Έτσι μετά από λίγη έρευνα ανακάλυψα μερικούς αποτελεσματικούς τρόπους που θα κρατήσουν τα σπίτια σας ζεστά χωρίς κανένα επιπλέον έξοδο.

- Κλείνετε τις κουρτίνες σας το βράδυ. Το πρωί μέσα από τα παράθυρά σας περνά περισσότερη ακτινοβολία ενέργεια από αυτή που εξέρχεται απ' αυτά. Οι ηλιακές ακτίνες μπορούν να διαπεράσουν τα παράθυρα και να μπουν μέσα στο σπίτι ζεσταίνοντας το αλλά το βράδυ τα παράθυρα χάνουν έως και 14° C. Έτσι κλείνοντας τις κουρτίνες αποτρέπετε τις θερμικές ακτίνες να φύγουν από το χώρο.

- Καλύψτε τους τοίχους σας. Μπορείτε να καλύψετε τους τοίχους σας με καθρέφτες, πίνακες, κομοδίνα, βιβλιοθήκες ακόμα και με αφίσες. Όσο μεγαλύτερο μέρος των τοίχων του σπιτιού σας είναι καλυμμένο τόσο λιγότερη θερμότητα εξέρχεται απ' αυτό. Καλύπτοντας τους τοίχους το σπίτι μπορεί να παραμείνει μέχρι και 25% πιο ζεστό.

- Καλύψτε και την πόρτα. Πόρτες πολλές: χαμπλές, ψηλές, πλατιές, λεπτές, χοντρές: όλες όμως αφήνουν λίγο ή πολύ τη θερμική ενέργεια να φύγει κάνοντας το σπίτι σας πιο κρύο. Μια κουρτίνα μπροστά από την πόρτα θα μειώσει τις απώλειες.

- Τοποθετήστε τα έπιπλα σας στη ζέστη. Το πόσο ζεστά ή κρύα νιώθετε σ' ένα χώρο εξαρτάται από το πού κάθεστε. Παραδείγματα χάρη αν τα έπιπλα σας βρίσκονται προς το κέντρο του σπιτιού, μακριά από εξωτερικούς τοίχους και κοντά σε εσωτερικούς, η θερμοκρασία είναι ψηλότερη. Επιπρόσθετα αν το κεφάλι του κρεβατιού σας βρίσκεται κολημένο σε εξωτερικό τοίχο έχετε πιθανότητες να ξυπνήσετε κρυωμένοι. Αν επίσης το θρανίο του γραφείου σας βρίσκεται απέναντι από εξωτερικό τοίχο τα πόδια σας είναι πιθανότατα να κρυώσουν.

Αυτά ήταν όσα είχα να προτείνω. Ελπίζω να σας φανούν χρήσιμα και όντως να είναι τόσο αποτελεσματικά όσο φαίνονται. Αν όμως δεν είναι αισθητή η διαφορά η μόνη λύση είναι η γνωστή παροιμία: Χειμώνας κρύο, καιρός για δύο!

Χάρης Κυπριανού B6

Με τον Ερμή ανάδρομο..

γούστο στη μουσική και αντιπαθούσαμε και οι δυο μια ενοχλητική που καθόταν στο διπλανό τραπέζι και κάθε πέντε δευτερόλεπτα έβγαζε selfies. Ήμουν έτοιμη να του ζητήσω να με παντρευτεί, μέχρι που βρήκα το μέγα ελάττωμα του... Ήταν Δίδυμος! Και ως γνωστόν Δίδυμος και Ταύρος είναι ο χειρότερος συνδυασμός!

Τις προάλλες διάβασα σ' ένα περιοδικό ότι θα αποτύχω στο σχολείο. Την επόμενη είχα τεστ Χημείας και με έπιασε τρέλα. Πώς είναι δυνατόν να έγραφα καλό βαθμό αν δεν με βοηθούσαν οι πλανήτες; Πήρα λοιπόν τηλεφωνο στο περιοδικό και ρώτησα αν είναι σίγουροι γι' αυτά που γράψανε για τον Ταύρο. Επέμενα μέχρι να με πείσουν ότι η πρόβλεψη είναι σωστή, με βρίσανε και μετά μου το έκλεισαν. Κάποιοι άνθρωποι είναι πολύ υπερβολικοί! Την επόμενη μέρα έγραφα διαγώνισμα και όταν ήρθε πίσω βαθμολογημένο είχα πάρει τρία... Τρία!! Και τι να' λεγα στον καθηγητή; Ότι ο Κρόνος αποφάσισε να αλλάξει τροχιά επειδή βαρέθηκε τη ρουτίνα!;

Ερμή οπότε θα κάνω πολλά λάθη στην ομιλία μου! Το βράδυ πήγα σ' ένα club και μου χαμογέλασε ένας τύπος. Με πλησίασε και με ρωτά: «Κοπελιά, είσαι ελεύθερη;». Πού να 'ξερε ο καμμένος ότι η Αφροδίτη δεν είναι απέναντι από τον Άρη και πως εγώ δεν θα κατάφερα να σταυρώσω σχέση για αρκετό καιρό. Δε μίλησα και του γύρισα την πλάτη. Δε λέω, νόστιμος ήταν, αλλά αν άνοιγα το στόμα μου, από τις τέσσερις λέξεις της πρότασης θα έκανα σαρδάμ στις πέντε! Οπότε είπα να μην το διακινδυνεύσω.

Σήμερα διάβαζα Μαθηματικά και μου φώναζε συνέχεια η μαμά μου να συγυρίσω το δωμάτιο μου. Λέων, τι περιμένεις; Κι εγώ με τους Λέοντες δεν τα πάω καθόλου καλά! Προσπαθούσα να λύσω μια δύσκολη άσκηση εδώ και είκοσι λεπτά και δεν τα κατάφερα! Πήγα για ένα μπανάκι μέχρι να μου έρθει καμιά ιδέα και μόλις ντύθηκα μου ήρθε! Ψυθαγόρειο θεώρημα! Παίρνω ένα μολύβι και ξεκινάω να γράφω.. Ξαφνικά σταμάτησα. Άραγε τι ζώδιο να ήταν ο Πυθαγόρας;

Χτες είπε στην αγαπημένη μου εκπομπή ότι στον ερωτικό τομέα θα είμαι χάλια για τουλάχιστον μια βδομάδα και ότι έχω ανάδρομο

Μάριαν Κυπριανού Β2

Πριν μια βδομάδα πήγα σ' ένα μπαρ και γνώρισα έναν κούκλο! Ψηλός, Ξανθός, μυώδης και με γαλαζοπράσινα

μάτια. Μιλούσαμε για πολλή ώρα και η ομοιότητα στους χαρακτήρες μας ήταν τρομακτική! Είχαμε τα ίδια ενδιαφέροντα, το ίδιο

Ναι! Έχω και εγώ όνειρο να βρισκομαι σε σαπουνόπερα ...

Ένα ερώτημα που «γυμνάζεται» στο νου κάθε ανθρώπου καθημερινά που υπήρξε ή και υπάρχει είναι το τι ενδιαφέρον βρίσκει η κάθε γιαγιά, παπούς, μάνα, πατέρας ή ακόμα και παιδί που αποχαιρώνεται μπροστά από την τηλεόραση αναμένοντας να παρακολουθήσει «Τον έρωτα της γάτας», «Αγάπη και μίσος», «Η εκδίκηση» και άλλα συναφή.

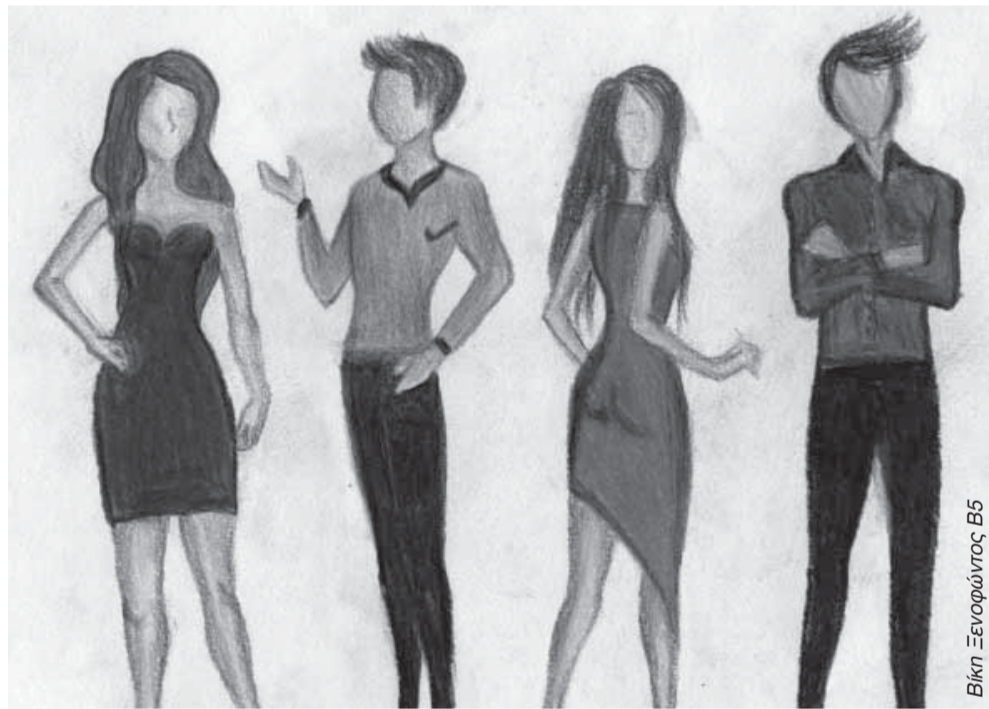
Τα στοιχεία που συντελούν σ' αυτή την επίδειξη πάθους και ζήλου για τις λεγόμενες «σαπουνόπερες» ή αλλιώς «βραζιλιάνα» της τηλεόρασης είναι πολλά. Αρχικά, από προσωπική πείρα και σκιαγράφιση της ανθρωπίνης φύσης έχω φτάσει στο συμπέρασμα ότι ο άνθρωπος δεν έχει μόνο ανάγκη μόνο για τροφή και ικανοποίηση της περιέργειας, αλλά εκδηλώνει καθημερινά έμμεσα ή και πολλές φορές άμεσα την ανάγκη «συνύπαρξης με κάτι βλακώδες».

Τι εννοώ με αυτό; Σίγουρα όχι την ανάγκη του να είσαι βλάκας! Για να είσαι ένας μετρημένος άνθρωπος, και να έχεις μια ισορροπημένη ζωή χωρίς να σημαίνει ότι αγγίζεις το άκρο της φάσης «Η Αλικία στη χώρα των θαυμάτων» αλλά ούτε και το «Είμαι ο σοβαρός άνθρωπος που η ζωή μου βασίζεται μόνο στη σοβαρότητα», σαφώς και όχι. Η ζωή μας πρέπει να αναπτύσσεται, χρησιμοποιώντας διάφορα στοιχεία του χαρακτήρα μας, ανάλογα με τις περιστάσεις, δηλαδή να είσαι αστείος εκεί που πρέπει αλλά και σοβαρός εκεί που πρέπει.

Ο λόγος που πολλοί άνθρωποι αρέσκονται στο να παρακολουθούν αυτού του είδους τις τηλεοπτικές σειρές βασίζεται κατ' εμένα, κυρίως στην επιθυμία για κάτι άπιαστο και ονειρικό, στην ανάγκη του «να είμαι μια πανύψηλη, γαλανομάτα, Ξανθή που ονομάζομαι Μαρία Ντολδρες Ροντρίγκες και είμαι ερωτευμένη με τον παθιαρή αγρότη Χουάν Μιγκέλ Σαν Ρωμάν, που δεκαέξι ώρες την ημέρα είμαι ημίγυμνος γιατί δε θέλω ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ να δείξω τους κοιλιακούς που έχω, για να μαγέψω την κ. Αντρούλα που αναμένει μανιωδώς κάθε απόγευμα να με δει στην τηλεόραση και κατ' επέκταση να δώσει νούμερα τηλεθέσης στο κανάλι που με προβάλλει».

Στοιχείο που εξίσου συντελεί στην «ανάγκη» μας για «σαπουνόπερες» αποτελούν οι καλλιτεχνικές συνθέσεις των χρωμάτων τέτοιου είδους εκπομπών που προσφέρουν στα μάτια του κάθε τηλεθεατή ένα χαρούμενο και ευχάριστο περιβάλλον που τον αποδεσμεύει από την πραγματικότητα για ενάμισι ώρα που θα τις παρακολουθήσει. Πράγματι, αν το σκεφτούμε όλος ο κόσμος αναζητά το φως μέσα στη δύσκολη, μονότονη και σκοτεινή ζωή του. Αναζητά κάτι που θα του προσφέρει κάτι αλλιώτικο και θα τον απογειώσει, αφού θα του δώσει την ευκαιρία να μπει στο ρόλο του ηθοποιού και να αγγίξει έστω και λίγο ένα από τα όνειρα του.

Καταλήγοντας, κανείς δεν μπορεί να κατακρίνει ή

να επικρίνει απόλυτα την «εκδήλωση λατρείας για τις σαπουνόπερες» χωρίς όμως να καταφεύγουμε σε ακραίες αντιλήψεις και να την αφήνουμε να

επηρεάζει αρνητικά τη ζωή μας.

Γεωργία Ματσεντίδου Β7

Ebola. Τι είναι; Πόσο κινδυνεύουμε και πώς μπορούμε να προφυλαχθούμε;

Ο ιός Ebola έγινε «μόδα» τον τελευταίο καιρό αφού γι' αυτόν μιλούν καθημερινά τηλεόραση, ραδιόφωνο, εφημερίδες και γενικότερα όλα τα ΜΜΕ. Οι πληροφορίες πολλές και άλλες τόσες οι εξελίξεις γύρω από αυτό το θέμα που μας κατακλύζουν συνεχώς, αλλά τι χρειάζεται πραγματικά να γνωρίζουμε για τον ιό αυτό;

Ας ξεκινήσουμε με λίγη ιστορία (όχι την βρετική που διδάσκεστε, μην αγχώνεστε). Αρχικά ο ιός Ebola εμφανίστηκε στην Αφρική και πιο συγκεκριμένα στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό το 1976. Χαρακτηρίστηκε από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας ως άκρως επικίνδυνος λόγω των υψηλών ποσοστών θνησιμότητας των φορέων του που κυμαίνονται από 50%-90%. Η υψηλή μεταδοτικότητα ήταν ο δεύτερος παράγοντας που έδωσε την «πρωτιά» της επικινδυνότητας στο ιό. Τέλος το γεγονός ότι δεν έχει βρεθεί οποιουδήποτε είδους θεραπεία που να καταπολεμά απόλυτα τον ιό είναι αυτό που ανησυχεί τις περισσότερες κυβερνήσεις.

Κι εδώ είναι που αρχίζετε να ανησυχείτε! Ααααα!! Έχω Ebola; Πώς ξέρω ότι δεν έχω κολλήσει; Αυτό ήταν μένω σπίτι σε καραντίνα!! Και για να τελειοποιήσω το σατανικό μου σχέδιο να σας πανικοβάλω θα σας πω ότι ο ιός άρχισε ήδη να μεταδίδεται και σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης!! Εντάξει τώρα ας επιστρέψουμε στην

πραγματικότητα (χωρίς αυτό να σημαίνει ότι οι πιο πάνω πληροφορίες δεν είναι έγκυρες). Δεν υπάρχει κανένας λόγος να πανικοβάλλεστε και γι' αυτό έχουν φροντίσει τα Συστήματα Υγείας των χωρών μας που έχουν καταφέρει να περιορίσουν την εξάπλωση του ιού χρησιμοποιώντας διάφορα μέτρα «διαχείρισης» των φορέων του ιού.

Όπως ανέφερα και πριν ο Ebola είναι άκρως μεταδοτικός αφού μεταδίδεται με διάφορους τρόπους: μέσω επαφής, αίματος, σεξουαλικής επαφής ή και με κοινή χρήση διαφόρων αντικειμένων με τον πάσχοντα.

Ευτυχώς όμως ο ιός «προνόησε» παρέχοντας στους φορείς έντονα συμπτώματα ώστε να το καταλάβουν και να καταφύγουν σε νοσοκομείο όσο το δυνατό πιο σύντομα. Τα συμπτώματα είναι τα εξής: πυρετός, μυalgίες, κεφαλαλγία, φαρυγγαλγία, εμετοί, διάρροια, εξανθήματα, νεφρική και ηπατική ανεπάρκεια.

Και τέλος λογικά μπάινει η θεραπεία. Αλλά όπως προανέφερα δεν υπάρχει μία συγκεκριμένη θεραπεία που να δουλεύει 100%. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν θεραπείες που μπορεί να θεραπεύσουν τους ασθενείς. Εκείνο όμως το «μπορεί» είναι αυτό που μας αποτρέπει να αναφέρουμε μια συγκεκριμένη μέθοδο ως την επίσημη θεραπεία του Ebola.

Χάρης Κυπριανού Β6

Είναι οι Χιμπατζήδες πρόσωπα; ; ; ; ; ;

Αν απαντήσατε «όχι» κάνετε λάθος!! Τις τελευταίες μέρες ένα δικαστήριο της Νέας Υόρκης προσπαθεί να αποφασίσει αν ο Tommy ο χιμπατζής πληρεί τις προϋποθέσεις ενός νόμιμου προσώπου. Φυσικά αν ο Tommy διακηρυχθεί ως νόμιμο πρόσωπο δεν σημαίνει ότι είναι άνθρωπος με ανθρώπινα δικαιώματα αλλά ότι θα του παρέχουν προστασία περιο-

σότερη απ' αυτή των υπόλοιπων ζώων και θα βρίσκεται υπό το ίδιο καθεστώς με ανήλικα άτομα ή ενήλικα άτομα με νοητική στέρηση που δεν έχουν τη δυνατότητα να προστατέψουν τον εαυτό τους.

Το πρώτο βήμα το έκανε η Ινδία δίνοντας στα δελφίνια το «αξίωμα» των μη-ανθρώπινων προσώπων.

Το Nonhuman Rights Project (NhRP), ενεργεί για λογαριασμό ευφυών ζώων που έχουν αυτο-επίγνωση και είναι αυτόνομα (Τι;), συμπεριλαμβανομένου πιθήκων, ελεφάντων και δελφινιών. Το NhRP επιδιώκει να δώσει τη δυνατότητα σ' αυτά τα ζώα να μηνύσουν τους ιδιοκτήτες τους και να αφεθούν ελεύθερα.

Μέχρι σήμερα ο Tommy δεν έχει διακηρυχθεί νόμιμο πρόσωπο αλλά οι προσπάθειες της NhRP συνεχίζονται ακάθεκτα.

Χάρης Κυπριανού Β6

Ο τύμβος της Αμφίπολης

Τον τελευταίο καιρό τα βλέμματα όλων μας είναι στραμμένα στις ανασκαφές που γίνονται στον τύμβο Καστά στην Αμφίπολη. Η Αμφίπολη κτισμένη στην Ανατολική Μακεδονία, υπήρξε μια από τις πιο σημαντικές πόλεις της Ρωμαϊκής και Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Αξίζει να σημειωθεί πως την περίοδο της βασιλείας του Φιλίππου, πατέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, η Αμφίπολη αποτέλεσε μέρος του Βασιλείου των Μακεδόνων. Πολλοί όμως από εμάς ίσως να μην έχουν αντιληφθεί τη σπουδαιότητα της εύρεσης του τάφου αυτού και να μην μπορούν να καταλάβουν τη σημασία που έχει για τον απανταχού ελληνισμό.

Το μεγαλείο που παρουσιάζουν τα ευρήματα προκαλεί παγκόσμιο ενδιαφέρον. Η λεπτομέρεια με την οποία έχουν αποδοθεί τα χαρακτηριστικά των δυο καρυάτιδων, όπως για παράδειγμα οι μπούκλες που καλύπτουν τους ώμους τους, τα σκουλαρίκια και ο χιτώνας με μανίκια που φορούν, προ-

καλούν θαυμασμό στο διεθνή χώρο. Επιπλέον η ομορφιά του εντυπωσιακού μωσαϊκού δαπέδου που αποκαλύφθηκε στο δεύτερο θάλαμο του τύμβου, «έβαλε φωτιά» σε όλα τα ξένα πρακτορεία ειδήσεων. Το χρωματιστό μωσαϊκό χρονολογείται στο τελευταίο τέταρτο του 4ου π.Χ αιώνα. Τα μικροσκοπικά λευκά, μαύρα, μπλε, κόκκινα, κίτρινα και γκρι κομματάκια δημιουργούν μια εικόνα η οποία απεικονίζει έναν άνδρα με δάφνινο στεφάνι να οδηγεί ένα άρμα που σέρνεται από άλογα και καθοδηγείται από τον θεό Ερμή.

Η συγκλονιστικότερη όμως ανακάλυψη έγινε κατά την ανασκαφή του τρίτου θαλάμου όπου βγήκε στο φως σχεδόν άρτιος ανθρώπινος σκελετός, ο οποίος στάλθηκε αμέσως για εξετάσεις με σκοπό να εξακριβωθεί η ταυτότητα του νεκρού.

Πέραν όμως από το αποτέλεσμα των εξετάσεων και σύμφωνα με την κυρία Περιστέρη, υπεύθυνη αρχαιολόγο των ανασκαφών, το σίγουρο είναι ότι η Ελλάδα θα πάρει μια καλύτερη θέση στην κάρδια των ανθρώπων. Το μνημείο αυτό έφερε στην επιφάνεια το μεγαλείο του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού και προκάλεσε σε όλους τους απανταχού Έλληνες το αίσθημα της περηφάνιας σε μια εποχή όπου η Ελλάδα διανύει μια από τις πιο άσχημες φάσεις στον οικονομικοκοινωνικοπολιτικό τομέα, μια φάση όπου ιδανικά αμφισβητούνται και αξίες γκρεμίζονται. Η Ελλάδα, κρύβει τόσα μυστικά στα σπλάχνα της, τόση ιστορία, που χιλιάδες χρόνια μετά, μόνο περήφανος μπορεί να νιώθει κάποιος που ονομάζεται Έλληνας!

Ελενα Λιατίρη Β7

Κινηματογραφική Ταινία: THE INTERVIEW

Η από τις πολυσυζητημένες κινηματογραφικές ταινίες του 2014, η αμερικανική κωμωδία «The Interview», αποτελεί τελικά θα λέγαμε μεγάλη... απογοήτευση. Θα το χαρακτηρίζα απλώς... πολλή δημοσιότητα για το τίποτα. Το γεγονός είναι: μια μέτρια ταινία ανοίγει τους ασκούς του Αιόλου και προκαλεί κρίση διεθνών διαστάσεων και σοβαρή κυβερνοεπίθεση κατά της εταιρείας Sony. Οι κριτικές για την ταινία δικάζονται με τις αρνητικές να κυριαρχούν, καθώς οι βωμολοχίες, οι αμύχανες στιγμές, τα άδοξα αστεία και οι εμφανείς αδυναμίες αποτελούν κοινή παραδοχή.

Θέμα της ταινίας είναι η δολοφονία του Βορειοκορεάτη ηγέτη Κιμ Γιονγκ-Ουν. Όταν δυο φίλοι που διευθύνουν δημοφιλή εκπομπή διασημοτήτων ανακαλύπτουν πως ο δικτάτορας της Βόρειας Κορέας είναι φανατικός τους θαυμαστής, κανονίζουν μια συνέντευξη με τον ίδιο. Καθώς ετοιμάζονται για το ταξίδι της συνέντευξης στην Πιονγκγιάνγκ, η CIA τους στρατολογεί για να δολοφονήσουν τον δικτάτορα κι έτσι το ταξίδι τους μετατρέπεται σε μια δολοφονική αποστολή.

Μόλις η υπόθεση της ταινίας αυτής βγήκε στο προσκήνιο η Βόρεια Κορέα εξαπέλυσε απειλές κατά των ΗΠΑ για πλήγματα στην αμερικανική ενδοχώρα και οι σχέσεις των δύο έγιναν επικίνδυνες. Η Βόρεια Κορέα θεώρησε πως ο Λευκός Οίκος εμπλέκεται στη δημιουργία της ται-

νίας που δείχνει τη δολοφονία του ηγέτη της και το τοπίο άρχισε πια να μοιάζει εμπόλεμο! Το ποτήρι όμως ξεχείλισε όταν απειλήθηκαν με τρομοκρατικές επιθέσεις τα κέντρα προβολής της επίμαχης ταινίας, γι' αυτό και η Sony αποφάσισε την αναστολή της πρεμιέρας της. Η σοβαρότατη κυβερνοεπίθεση κατά της Sony αποτέλεσε καταλυτικό παράγοντα στην απόφαση

της, όπως και οι αναφορές-απειλές των «κάρκερ» στην αιματηρή 11η Σεπτεμβρίου. Ο Μπαράκ Ομπάμα υποσχέθηκε αμερικανική αντίποινα (κάτι που επαληθεύτηκε ακολούθως με γιγαντιαία εννιάωρη βλάβη στο διαδίκτυο της Βόρειας Κορέας!!) έπειτα από τη μαζική κυβερνοεπίθεση κατά της εταιρείας Sony και χαρακτήρισε εσφαλμένη την απόφαση της Sony να αναστείλει την πρεμιέρα της. Μετά από πολλές πιέσεις που κατηγορούσαν τη Sony για αυτολογοκρισία, η ταινία προβλήθηκε μέσω διαδικτύου και σε κινηματογραφικές αίθουσες (αν και μεγάλες κινηματογραφικές αίθουσες αρνήθηκαν), με τις εισπράξεις στις αίθουσες να αγγίζουν από την πρώτη μέρα το ένα εκατομμύριο και αυτές μέσω του διαδικτύου να αυξάνονται συνεχώς με πεπερασμένο το ποσό των 33 εκατομμυρίων!

Τελικά, όπως αποφάνθηκε, το παρασκήνιο της ταινίας κατατρόπωσε την ίδια και περισσότερο εξώθησε τους πολίτες στις κινηματογραφικές αίθουσες ως μορφή αντίστασης στη λογοκρισία που άσκησε η Βόρεια Κορέα και λιγότερο για θαυμασμό ενός φημολογούμενου αριστουργήματος. Κι όμως θα λέγαμε για τη Sony, κάθε εμπόδιο για καλό... Επειδή η ταινία αυτή δε θα αποτελούσε καν θέμα συζήτησης, αν η περισσότερο ευφάνταστη, περισσότερο περιπετειώδης και πιο δυναμική κυβερνομάχη δε λάμβανε χώρα.

Μιχαέλλα Αλεξάνδρου Β4

Πού πουλάνε φαντασία;

Πριν περίπου μια εβδομάδα περπατούσα στο δρόμο και κατά λάθος συγκρούστηκα ο ώμος μου με τον ώμο κάποιου άλλου ανθρώπου. Ζήτησα συγγνώμη, αλλά αυτός ούτε γύρισε πάνω μου και πολύ αμφιβάλλω αν άκουσε την απολογία μου. Συνέχισε το δρόμο του χωρίς να κοιτάξει πίσω. Σήκωσα το κεφάλι μου και το μόνο που είδα ήταν άνθρωποι με σκοτεινιασμένα πρόσωπα που κάπου έχουν χάσει το νόημα της ζωής, να περπατούν με γοργούς ρυθμούς στους δρόμους. Μένοντας μόνη με τον εαυτό μου σε κάποια στιγμή, σκέφτηκα πώς κατάντησε τόσο μίζερη η κοινωνία.

Σχεδόν όλοι κατηγορούμε το σύστημα και τους πολιτικούς επιρρίπτοντας τους όλες τις ευθύνες, όμως κανείς δε σκέφτηκε ποτέ ότι ίσως να υπάρχουν κι άλλοι παράγοντες που συντελούν στην κατάντια του τόπου μας. Και ίσως γι' αυτό να μη βλέπουμε άσπρη μέρα. Εφησυχάζομαστε λέγοντας στους εαυτούς μας ότι φταίνει άλλοι για τα προβλήματα της πολιτείας, χωρίς να προσπαθούμε καν να κάνουμε κάτι οι ίδιοι.

Πού πήγε ο πολιτισμός μας; Γιατί οι άνθρωποι έπαψαν να έχουν φαντασία; Έχουμε όλοι στρέψει την προσοχή και το ενδιαφέρον μας στις γλώσσες, τα μαθηματικά, και τις φυσικές επιστήμες ξεχνώντας τα βασικά που εξευγενίζουν τη ψυχή μας: τις τέχνες!

Θα σας πω εγώ γιατί εγκαταλείφθηκαν από τον άνθρωπο. Επειδή όταν ένα μικρό παιδί ακούει από τους μεγαλύτερους του ότι οι καλλιτέχνες είναι οι άνεργοι και οι άχρηστοι της κοινωνίας, αυτό θα πάψει να ζει στο δικό του κόσμο. Στον κόσμο που έφτιαξε αυτό και νιώθει ευτυχισμένο όταν ζει μέσα. Προσγειώνεται στη μονότονη πραγματικότητα απότομα και γίνεται ένα ακόμα κομμάτι στο παζλ της ρουτίνας. Μεγαλώνοντας μετατρέπεται σ' έναν συνηθισμένο άνθρωπο που αντιπαθεί τη δουλειά του, (αν είναι τυχερός να έχει δουλειά) και σιγά-σιγά γεμίζει η κοινωνία από ανθρώπους όμοιους που έχουν παραιτηθεί από τη ζωή.

Το μυαλό πολλών ανθρώπων στη χώρα μας έχει μείνει κολλημένο στα στερεότυπα εκατοντάδων χρόνων πριν κι ενώ οι καταστάσεις έχουν αλλάξει αρκετά, πολλοί δεν λένε να το καταλάβουν. Συκοφαντούν και υποτιμούν κάθε είδους τέχνη, χωρίς να συνειδητοποιούν ότι με αυτό τον τρόπο καταστρέφουν τον πολιτισμό του τόπου τους.

Και δε λέω, ο κάθε καλλιτέχνης όσο και να μην το παραδέχεται, κρύβει πολλή τρέλα μέσα του, αλλά αυτό είναι που τον ξεχωρίζει από τους υπόλοιπους ανθρώπους. Ας προωθήσουμε λοιπόν την «τρέλα» των καλλιτεχνών, γιατί που ξέρετε; Μπορεί να βάλουν χρώμα στη μίζερη αυτή εικόνα της κοινωνίας μας!

Μάριαν Κυπριανού Β2

Η εκχειρία των Χριστουγέννων

Αν και σύντομη, τόσο δυναμική έκρηξη αγάπης και αδελφότητας

Πριν σταθούμε στο γεγονός της Χριστουγεννιάτικης εκχειρίας που προαναγγέλλει ο τίτλος ας λάβουμε υπόψη το χρονικό πλαίσιο της. Η σύντομη αυτή εκχειρία αποτέλεσε κορυφαία στιγμή του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ο οποίος χαρακτηρίστηκε και ως ο πόλεμος των χαρακωμάτων. Ο χαρακτηρισμός αυτός ήταν εύλογος, καθώς στα μέτωπα του πολέμου οι αγωνιστές παρέμεναν σε χαρακώματα και επικοινωνούσαν μεταξύ τους μέσω των χαρακωμάτων. Το γεγονός αυτό όμως αποτελούσε αίτιο πολλών προβλημάτων, ιδιαίτερα ψυχικών, που αντιμετώπιζαν οι στρατιώτες. Κι όμως, παρόλες αυτές τις συνθήκες, η ανθρώπινη υπόσταση, η ειρηνική διάσταση και το αίσθημα αγάπης κυριάρχησαν κι ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα απόδειξης της θέσης αυτής έλαβε μέρος στο μέτωπο του πολέμου. Διερωτάστε τι ακριβώς συνέβη; Πάνω από ένα εκατομμύριο στρατιώτες της Γαλλίας, της Αυστρίας, της Γερμανίας και της Μεγάλης Βρετανίας απήφισαν τις εντολές των ανωτέρων τους, παραγκώνισαν την ιδιότητα του στρατιώτη και παρουσίασαν την φιλειρηνική τους όψη. Βγήκαν από τα χαρακώματα, αντάλλαξαν ευχές και έπαιξαν ένα συλλογικό παιχνίδι, ποδόσφαιρο. Η ανακωχή αυτή χαρακτηρίζεται ως η πιο αυθόρμητη και λιπή ανακωχή όλων των εποχών που έφερε στο φως τη δύναμη του ατόμου να συμβάλει μοναδικά στη σωτηρία του κόσμου. Κι επειδή τα λόγια ενός αμέτοχου θεατή-θαυμαστή της πράξης είναι περιττά μπροστά στις όλο συναίσθημα και ζωντανία μαρτυρίες, σας παραθέτω πιο κάτω τη μαρτυρία του Φράνσις Τόλιβερ που απεικονίζει το γεγονός:

Μιχαέλλα Αλεξάνδρου Β4

«Το όνομά μου είναι Φράνσις Τόλιβερ και κατ'άγομαι από το Λίβερπουλ. Ήταν Χριστούγεννα στα χαρακώματα και η παγωνιά κρεμόταν τόσο πικρά... Τα παγωμένα λιβάδια της Γαλλίας ήταν ακίνητα, δεν τραγουδιόταν κανένα χριστουγεννιάτικο τραγούδι. Οι οικογένειές μας πίσω στην Αγγλία έπιναν στην υγεία μας εκείνη τη μέρα.

Ήμουν ξαπλωμένος με τον φίλο μου πάνω στην κρύα και βραχώδη γη, όταν πέρα από τις γραμμές της μάχης ήρθε ένας παράξενος ήχος. Λέω «Ε, ακούστε τώρα, παιδιά μου!». Κάθε στρατιώτης τεντώθηκε ν' ακούσει, ενώ

μια νεαρή γερμανική φωνή τραγουδούσε καθαρά. «Τραγουδάει πολύ ωραία, το ξέρεις;» μου λέει ο φίλος μου. Σύντομα, μια μια οι γερμανικές φωνές ενώθηκαν σε αρμονία. Τα κανόνια ήταν σιωπηλά, δεν κινούνταν τα σύννεφα αερίων, καθώς τα Χριστούγεννα μάς καθυστέρουσαν από τον πόλεμο. Μόλις τελειωσαν, έγινε μια μικρή παύση. «Ο Θεός να σας έχει καλά, κύριοι», πετάχτηκαν κάτι παιδιά από το Κεντ. Το επόμενο που τραγουδούσαν ήταν το Stille Nacht, «Αυτό είναι το Άγια Νύχτα», είπα, και με δύο γλώσσες το ίδιο τραγούδι γέμισε τον ουρανό. «Κάποιος έρχεται προς τα εμάς!» φώναξε ο σκοπός της πρώτης γραμμής. Όλα τα βλέμματα καρφώθηκαν σε μια μοναχική φιγούρα που βιάζε με κόπο από τη μεριά τους.

Όπως δρασκέλιζε γενναία και άοπλος, έλαμψε μες στην νύχτα η σημαία της εκχειρίας, σαν άστρο των Χριστουγέννων. Σύντομα, ένας ένας από κάθε πλευρά περπάτησαν στη νεκρή ζώνη. Χωρίς τουφέκι και χωρίς μαχαίρι συναντηθήκαμε εκεί χέρι με χέρι. Μοιραστήκαμε κάποιο κρυμμένο μπράντι και ευχηθήκαμε ο ένας στον άλλο. Και εκεί απάνω ξεκίνησε κι ένα παιχνίδι ποδοσφαίρου, όπου τους σκίσαμε. Έπειτα ανταλλάξαμε σοκολάτες, τσιγάρα και φωτογραφίες από την πατρίδα. Ο νεαρός Sanders έπαιξε αρμόνικα και αυτοί είχαν ένα βιολί. Τι παράξενη και περριεργη ορχήστρα!

Σύντομα ξημέρωσε και η Γαλλία ήταν πάλι Γαλλία. Με θλιμμένα αντίο ξεκίνησαμε να ξαναπάμε στον πόλεμο. Μα η ερώτηση στοίχειωνε κάθε καρδιά που έζησε αυτή τη θαυματουργή νύχτα: «Ποιανού την οικογένεια έχω σημαδεμένη με το όπλο μου;»

Ήταν Χριστούγεννα στα χαρακώματα, όπου η παγωνιά τόσο πικρά κρεμόταν. Τα παγωμένα λιβάδια της Γαλλίας ζεστάθηκαν καθώς τραγουδιόντουσαν τραγούδια της ειρήνης. Τα τείχη του πολέμου που είχαν υψώσει μεταξύ μας είχαν διαλυθεί και είχαν φύγει για πάντα.

Το όνομά μου είναι Φράνσις Τόλιβερ και μένω στο Λίβερπουλ. Κάθε Χριστούγεννα που έρχονται μετά τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο, θυμάμαι εκείνη την νύχτα.

Το έμαθα καλά το μάθημά μου:

«Αυτοί που διαφεντεύουν τον κόσμο δεν θα 'ναι ανάμεσα στους νεκρούς και τους σακάτες. Αυτοί είναι προστατευμένοι στα γραφεία τους και από εκεί δίνουν εντολές για τον θάνατό μας.

Εμείς όλοι που μας στέλνουνε στον πόλεμο, από όποια μεριά του τουφεκιού και να βρισκόμαστε, είμαστε το ίδιο».

Μιχαέλλα Αλεξάνδρου Β4

Όπως δρασκέλιζε γενναία και άοπλος, έλαμψε μες στην νύχτα η σημαία της εκχειρίας, σαν άστρο των Χριστουγέννων. Σύντομα, ένας ένας από κάθε πλευρά περπάτησαν στη νεκρή ζώνη. Χωρίς τουφέκι και χωρίς μαχαίρι συναντηθήκαμε εκεί χέρι με χέρι.

Παρέλαση αστέρων στο ΓΣΠ

Τα τελευταία χρόνια η επιτυχής πορεία του ΑΠΟΕΛ σε ευρωπαϊκό επίπεδο μάς έδωσε την ευκαιρία να απολαύσουμε ποδόσφαιρο υψηλού επιπέδου παρακολουθώντας τις καλύτερες ομάδες του πλανήτη να αγωνίζονται μπροστά στα μάτια μας, στο έδαφος της μικρής μας πατρίδας.

Στις 25 Νοεμβρίου 2014 ήταν η σειρά της θρυλικής Μπαρτσελόνα του Μέσι, του Άλβες, του

Πικέ και της υπόλοιπης παρέας των «εκατομμυρίων ευρώ» που μέχρι τώρα μπορούσαμε να τους απολαμβάνουμε μόνο στη μικρή οθόνη. Το γεγονός αυτό προσέλκυσε χιλιάδες φιλάθλους οι οποίοι έσπευσαν να προμηθευτούν το πολυπόθητο χαρτάκι, παρά την τσουχτερή τιμή του.

Εκείνο το βράδυ το γήπεδο «έβραζε» και οι κερκίδες ήταν ασφυκτικά γεμάτες. Όλη η Κύ-

προς χάρη στο ΑΠΟΕΛ, είχε την τιμή να θαυμάσει τα αστέρια της Μπαρτσελόνα να «παρελαύνουν» στο γρασιδί του ΓΣΠ. Με την εμφάνιση των 11 άδων των δυο ομάδων όλοι οι θεατές σπκώθηκαν από τις θέσεις τους και άρχισαν να χειροκροτούν. Ήταν φανερό ότι ο ενθουσιασμός και η περηφάνια που ένιωθαν ήταν τεράστια.

Πιστεύω ότι λίγοι ήταν εκείνοι που έτρεφαν ελπίδες για την τελική επικράτηση της ομάδας μας. Το σύνολο σχεδόν των οπαδών μας πίστευαν σε μία αξιοπρεπή αγωνιστική παρουσία.

Το ρολόι δείχνει 21:45 και στο γήπεδο ακούγεται το πρώτο σφύριγμα του διαιτητή. Από την αρχή φάνηκε ότι το έργο των ποδοσφαιριστών του ΑΠΟΕΛ θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο. Οι προσπάθειες τους αν και φιλότιμες, δεν ήταν αρκετές. Η διαφορά αγωνιστικού επιπέδου ήταν πολύ μεγάλη και στο ημίχρονο το σκορ μάς βρήκε στο 0-2 υπέρ της ομάδας της Καταλονίας.

Στο δεύτερο ημίχρονο τα πράγματα χειρότερα. Δεν μπορούσαμε να τους απειλήσουμε ώστε να μειώσουμε το σκορ και στο τέλος με δύο γκολ από τους Καταλανούς διαμορφώθηκε το τελικό αποτέλεσμα 0-4 υπέρ της Μπαρτσελόνα.

Οι ακριβοπληρωμένοι αστέρες της φιλοξενούμενης ομάδας δικαιολόγησαν και με το παραπάνω τα υπέρογκα ποσά που παίρνουν. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο μηνιαίος μισθός του Μέσι είναι ίσος με τον ετήσιο προϋπολογισμό της ομάδας μας.

Τα αισθήματα ανάμικτα. Παρότι χάσαμε, νιώθαμε μεγάλη ικανοποίηση και ενθουσιασμό για το θέαμα που απολαύσαμε. Είχαμε την ευκαιρία να δούμε να «παρελαύνουν» μπροστά στα μάτια μας, σε απόσταση αναπνοής, τα μεγαλύτερα αστέρια του διεθνούς ποδοσφαίρου. Ήταν μία αξέχαστη εμπειρία!

Έλενα Λιατήρη Β7

Φανατισμός στα γήπεδα

Το να πάρεις απόφαση να παρακολουθήσεις την αγαπημένη σου ομάδα κάθε φορά που οι περιστάσεις υποδεικνύουν ότι πρέπει να δώσεις και εσύ το παρών σου σε ένα μεγάλο παιχνίδι δημιουργώντας κλίμα συμπάραστασης στους ποδοσφαιριστές της ομάδας σου, επακολουθεί και ένας «μεγάλος αγώνας» στο σπίτι. Πρωταγωνιστής και επίκεντρο στο διάλογο, φυσικά, η βία και ο φανατισμός που κυριαρχεί κάθε φορά στις κερκίδες των γηπέδων και τον κίνδυνο που πιθανόν να αντιμετωπίσεις.

Δεν ξέρω, αν ο χαρακτηρισμός «ανεγκέφαλοι οπαδοί» είναι σωστός πάντως δεν αναφερόμαστε σε μάζα οπαδών ούτε σε οργανωμένα σύνολα. Κατά κύριο λόγο οι παραβάτες εκμεταλλευόμενοι τη μάζα και το σύνολο προκαλούν ζημιές στην ομάδα και τον κόσμο της, ενοχοποιώντας δε ολόκληρο τον φίλαθλο κόσμο. Μήπως είναι καιρός να αναλογιστούμε τι ευθύνεται πλέον και τι οδηγεί τους νέους κυρίως οπαδούς να σκοτωθούν και να σκοτώσουν για την ομάδα τους;

Έχουμε όλοι ακούσει κατά καιρούς διάφορα συνθήματα οπαδών που παρομοιάζουν την ομάδα τους σαν Θεό και θρησκεία ή ταυτίζουν την ομάδα τους με πρόσωπα της ιστορίας και ιδεολογίες. Αυτό λοιπόν οδηγεί στο συμπέρασμα πως για αυτήν την μερίδα ανθρώπων η ομάδα τους δεν είναι απλά μία αγάπη αλλά ένα είδος θρησκευτικού και σοσιαλιστικού φανατισμού που προκαλεί μεγάλα επεισόδια εντός και εκτός γηπέδου. Το ποδόσφαιρο και γενικά ο αθλητισμός θα έπρεπε να είναι κάτι που όλοι θα θέλαμε να παρακολουθήσουμε και να υποστηρίξουμε. Τώρα η φιλοσοφία του «το ποδόσφαιρο στη Κύπρο στηρίζεται πάνω σε ιστορικά γεγονό-

Μαρία Ταραμουντά Β2

τα» δεν το απορρίπτω αλλά δεν είναι θέμα που πρέπει να απασχολεί το σημερινό νέο που επιτέλους επιβάλλεται να απαλλαγεί από

ιδέες που ως αποτέλεσμα έχουν μόνο τη δημιουργία κλίματος εμφυλίου σε όλες τις πτυχές της κοινωνίας του τόπου μας. Το γε-

γονός του φανατισμού στα γήπεδα έχει στρέψει πολύ μεγάλο μέρος ανθρώπων εναντίον είτε λόγω φόβου αφού θέτουν τους εαυτούς τους σε κίνδυνο είτε λόγω έξαντλησης για την άσκηση βαρβαρότητας από μέρους των φανατισμένων οπαδών.

Η πλήση εγκεφάλου σε πολύ μικρές ηλικίες είναι πολύ λογικό αφού ως γνωστό τα μικρά παιδιά απορροφούν ό,τι βλέπουν και ακούν, σαν σφουγγάρια και μεγαλώνοντας μετατρέπονται και αυτοί σε φανατικά όντα. Κάνουμε μεγάλο λάθος αν υποστηρίζουμε πως το δηλητήριο του φανατισμού δεν επηρεάζει την συμπεριφορά μας στην καθημερινή μας ζωή. Το μίσος και η αγάπη είναι δύο αντίθετες έννοιες και συνάμα τόσο ίδιες αφού το συνάισθημα της αγάπης πολύ εύκολα μετατρέπεται σε μίσος και εκθρόνιση. Είναι λοιπόν πολύ σημαντικό να διαχωρίσουμε αυτά τα δύο συναισθήματα ούτως ώστε να αγαπήσουμε την ομάδα μας χωρίς όμως να μισήσουμε τις άλλες ομάδες. Θα πρέπει να καταλάβουμε πως δεν επωφελομαστε κάτι από το μίσος μας προς τις αντίπαλες ομάδες αφού το αποτέλεσμα του αγώνα δεν ορίζεται από εμάς τους οπαδούς αλλά από τους ποδοσφαιριστές.

Η εξάλειψη της βίας από τα γήπεδα είναι κάτι πολύ δύσκολο που θα επιτευχθεί μόνο όταν πάρουν την απόφαση και την εφαρμόσουν. Δεν είναι φυσικά κάτι απίθανο η ανακάλυψη κάποιου επαναστατικού μέτρου άλλα η σωστή εφαρμογή των παρόντων και υφισταμένων νόμων. Είναι απλά και μικρά βήματα τα οποία όταν εφαρμοστούν θα έχουμε όλοι μια καλύτερη ευκαιρία απέναντι στον αθλητισμό.

Μαρία Ταραμουντά Β2

★ Διάλογοι καθηγητών-μαθητών

Τα άπλυτα στη φόρα

★ **Καθηγήτρια:** Η άσκηση, μάνα μου, μας λέει ότι κάποιος έστειλε εμπόρευμα με την Εταιρεία «ΠΗΓΑΣΟΣ» Λτδ στον Α.Καλοδίκη.

☛ **Μαθητής:** Δηλαδή τα στέλνει με τα άλογα;

★ **Καθηγήτρια:** Όχι παιδιά, δεν είναι με τα φτερωτά άλογα του Πήγασου που τα στέλνει.

★ **Μαθητής:** Να κλείσω τα φώτα κυρία;

☛ **Καθηγήτρια:** Γιατί ρε, θα κάμουμε αναπαράσταση του Χριστός Ανέστη;

★ **Καθηγήτρια:** Παιδιά, όποιος κάνει τις ασκήσεις του σωστές θα του δώσω αυτοκολλητάκι με χαρούμενη φασούλα.

☛ **Σχόλιο:** Τι μου θυμίσεις...ούτε όταν ήμαστε πιτσιρικά στο δημοτικό δεν παίρναμε αυτοκολλητάκια! Κακοί δάσκαλοι να σου τύχουν.

★ **Μερικοί καθηγητές έρχονται στο σχολείο με συρόμενες τσάντες.**

★ **Ο μαθητής σχολιάζει:**
Ρε, νομίζω είμαι σε αεροδρόμιο και όχι σε σχολείο!

★ **Καθηγήτρια:** Είδτε, ρε πόσο κόπο κάμνω να ετοιμάσω τα φυλλάδια σας; Σπαταλώ ούλλο μου το μελάνι για λόου σας!

☛ **Μαθητής:** Για το μελάνι οκ, αλλά για τις σημειώσεις κάπου τις πήρε το μάτι μου στο internet.

★ **Μαθητής:** Κυρία,θα κάτσω σε τούτο το θρανίο για να είμαι κοντά σας.

☛ **Καθηγήτρια:** Τι ναι ρε; Θέλεις να φκείς που πάνω μου;

★ **Καθηγήτρια:** Μωρά,θέλω νέο αμάξι.

☛ **Μαθητής:** Γιατί δε σε φτάνει το «Mercedes» σου;

★ **Καθηγήτρια:** Ρε γιατί με βλέπεις συνέχεια;

☛ **Μαθητής:** Εγώ εν τζιαι.

★ **Καθηγήτρια:** Άτε ρε έγινες μου ο Αρτεμάκης που το Βουράτε Γειτόνι.

★ **Καθηγήτρια:** Μα πού είναι ο Στυλιανός;

★ **Μαθητής:** Ενίξερω κυρία,νομίζω λείπει.

☛ **Καθηγήτρια:** Επήεν Αθηναίτη;

★ **Καθηγήτρια:** Να πιάσω μια ώρα από το μάθημα της Πολιτικής Άμυνας για να αναπληρώσω την περίοδο που χάσαμε χτες;

★ **Μαθητής:** Πολιτική αγωγή εννοείτε κυρία...

☛ **Καθηγήτρια:** Τέλοσπαντων,θα κανονίσω να μην κάμετε Πολιτική Άμυνα ώστε να κάμουμε μαζί μάθημα.

★ **Καθηγήτρια:** Το λοιπόν, του χρόνου να μου φτύσετε αν θα έχετε τόσο καλή καθηγήτρια!

☛ **Μαθητής:** Μην παίρνεις και όρκο! Εσύ μας έπιασες πάλε και φέτος!

★ Στο παζαράκι του σχολείου,οι καθηγητές μας, φτιάχνουν ωραίες ομοιοκαταληξίες...

★ **Μαθητής:** Κυρία να σας κεράσουμε μία κανελάδα;

☛ **Καθηγήτρια:** Όχι ευχαριστώ! Δεν θέλω ούτε λεμον'ΑΔΑ, ούτε κανελ'ΑΔΑ, γιατί μία είναι η Άδα!

Μάριος Τρύφωνος Γ1

Μαρία Βασιλείου Γ3

Ημερολόγιο

Χαράματα 10/9/14

Άλλοι ονειρεύονται το νέο σχολείο και άλλοι ήδη το ζουν. Γέλια, χαρές, τραγουδία και παρατραγουδία. Οι φετινοί απόφοιτοι φρόντισαν να καλωσορίσουν τη νέα σχολική χρονιά ξάγρυπνοι στο σχολείο με πανό και συνθήματα. Αμέτρητες οι στιγμές, αμέτρητες και οι εμπειρίες. Παρά τις αποτροπές και τις κατηγορίες, οι τελειόφοιτοι μας έβγαλαν ασπροπρόσωπους μένοντας «πίντα» και χωρίς να αφήσουν ζημιές πίσω τους. Όσο για τα πανό: σχετικά, άσχετα και το χαλλούμι είναι κυπριακό προϊόν!

Εβδομάδα κίνησης 29/9-3/10/14

Και σαν απολαμβάνεις το πρωινό σου ακούς μουσική από τα μεγάφωνα του σχολείου, διερωτάσαι γιατί ο διευθυντής έχει κέφια πρωί πρωί, μα τελικά αυτή που έχει κέφια είναι η χορευτική ομάδα του σχολείου. Χορεύει στη μέση της αυλής μαζί με πολλούς μαθητές. Κάποιοι καθηγητές με κρυμμένα ταλέντα ακολουθούν. Εσύ παρέμεινες με το σάντουιτς στο χέρι ή πήρες την παρέα σου απ' το χέρι για ακόμα μια στροφή;

Απεργία για τα (ανύπαρκτα) παγκάκια 14/10/14

Πέρασε κιάλας ένας μήνας σκληρής σχολικής δουλειάς και ως συνειδητοποιημένοι Δασουπολίτες, νιώσαμε την ανάγκη να διαμαρτυρηθούμε ειρηνικά (και καθιστικά) για την έλλειψη παγκάκιών στο σχολικό

χώρο. Ο διευθυντής μάς είπε να κάσουμε στα αυγά μας, αφού τα παγκάκια θα παρέμεναν ανύπαρκτα μέχρι να φτιαχτούν καινούργια που να μην «επεμβαίνουν» στην αρχιτεκτονική του καινούργιου κτηρίου.

23-29/10/14

Να γίνεται μετακόμιση από το καινούργιο σχολείο στο κλειστό και αντίθετα για να μπορούν να παρακολουθήσουν όλοι οι μαθητές και κυρίως οι επίσημοι προσκεκλημένοι την εκδήλωση της 28ης Οκτωβρίου. Περιπτώση ότι κουβαλητές ήταν μαθητές και μαθήτριες εν ώρα μαθήματος οι οποίοι παρεκτράπηκαν...

30/10/14

Όσοι έκλεισαν τα 17 τους χρόνια κατενθουσιασμένοι καταφθάνουν στη Βιβλιοθήκη του σχολείου για να φάνε! Και (πάνω απ' όλα) να δώσουν αίμα για τον συνάνθρωπό τους, σώζοντας τρεις ζωές μέσα σε 10 λεπτά.

23/12/14

Και να που επιτέλους έφτασε αισίως η τελευταία μέρα του σχολείου πριν τις διακοπές των Χριστουγέννων και απολαμβάνεις το τελευταίο διάλειμμα του χρόνου. Οι «Άγιοι Βασίληδες» της Δασούπολης δεν μπορούσαν να σε αφήσουν παραπονεμένο χωρίς αποχαιρετιστήριο γλέντι και γι' αυτό ξεφύτρωσαν ξαφνικά αιφνιδιαζοντας τους πάντες με συνθήματα, πανό και φωτοβολίδες. Ευτυχώς, η διεύθυνση του σχολείου φρόντισε να τιμωρήσει τους «παρανομούντες... άπορους» με ακύρωση του παιχνιδιού βόλλευ καθηγητών εναντίον μαθητών, που είχε ως στόχο την ενίσχυσή τους. Εύγε!

DAZOOπολίτικο είναι...

■■■ πέρα από το παραδοσιακό πρωινό της μάμας ή της καντίνας, κάθε σωστός Δασουπολίτης να απολαμβάνει ένα καλό επιδόρπιο. Οι «τούρτες - έκπληξη» μπήκαν στο διατολόγιο μας για να μείνουν, αφού έκπληξη πλέον είναι να είσαι Δασουπολίτης και να μη γιορτάσεις τα γενέθλιά σου με «τούρτα-έκπληξη».

■■■ να τιμάς όσα καφέ, κρεπερί, φα-στφουντάδικα και μικρογεύματα έχουν ντελίβερι.

■■■ να σου κάνει μανικιούρ εν ώρα απεργίας... ο(;) καλύτερος αισθητικός της Δασούπολης.

■■■ να εγκαταλείπεις την αίθουσα μαζί με το κοινό γραπτό των Νέων Ελληνικών λόγω ανύπαρκτης βόμβας.

■■■ να έχεις ιδιωτικό wifí στην καφετέρια (και μάλιστα όχι από το σχολείο).

■■■ να ξέρει το snapchat από πρώτο χέρι όλα τα δασουπολίτικα stories.

■■■ να πλημμυρίζει το νέο πρότυπο σχολείο (σαν τους παλιούς καλούς καιρούς).

■■■ οι βοηθοί να ψάχνουν με μεγεθυντικό φακό τρίχες για κούρεμα.

■■■ να βγαίνεις έξω από τα... παπούτσια σου εν ώρα μαθήματος για να βράσεις τις πατουσίτσες σου στη θέρμανση.

■■■ να κάνεις τoστ στη... θέρμανση.

■■■ να παίζεις ρακέτες στο σχολείο γιατί το καλοκαίρι δεν ήταν αρκετό για «τάκα-τούκα».

■■■ να μην έχεις παγκάκια και να αναγκάζεσαι να διαβάζεις καμιά.

■■■ να κλέβει η καθηγήτριά σου την παράσταση στη selfie που βγάζεις.

■■■ να απολαμβάνεις τον καλύτερο ύπνο εν ώρα μαθήματος.

■■■ να μπαίνεις και να μένεις για τα καλά κάτω από τα θρανία για την άσκηση σεισμού.

■■■ αντί μάθημα να κάμνεις θέατρο ;)

■■■ να κάνεις ομαδικό μασάζ εν ώρα μαθήματος.

■■■ να παίζεις σκοινάκι στην αυλή του (παλιού) σχολείου.

